

ЗАКОН за корпоративното подоходно облагане

Обн., ДВ, бр. 105 от 22.12.2006 г., в сила от 1.01.2007 г., изм. и доп., бр. 52 от 29.06.2007 г., в сила от 1.11.2007 г., доп., бр. 108 от 19.12.2007 г., в сила от 1.01.2007 г., изм. и доп., бр. 110 от 21.12.2007 г., в сила от 1.01.2008 г., бр. 69 от 5.08.2008 г., в сила от 1.01.2009 г., бр. 106 от 12.12.2008 г., в сила от 1.01.2009 г., бр. 32 от 28.04.2009 г., в сила от 1.01.2010 г., изм., бр. 35 от 12.05.2009 г., в сила от 12.05.2009 г., изм. и доп., бр. 95 от 1.12.2009 г., в сила от 1.01.2010 г., бр. 94 от 30.11.2010 г., в сила от 1.01.2011 г., бр. 19 от 8.03.2011 г., в сила от 8.03.2011 г., доп., бр. 31 от 15.04.2011 г., в сила от 1.01.2011 г., бр. 35 от 3.05.2011 г., в сила от 3.05.2011 г., изм., бр. 51 от 5.07.2011 г., бр. 77 от 4.10.2011 г., изм. и доп., бр. 99 от 16.12.2011 г., в сила от 1.01.2012 г., бр. 40 от 29.05.2012 г., в сила от 1.07.2012 г., бр. 94 от 30.11.2012 г., в сила от 1.01.2013 г., доп., бр. 15 от 15.02.2013 г., в сила от 1.01.2013 г., бр. 16 от 19.02.2013 г., изм. и доп., бр. 23 от 8.03.2013 г., в сила от 8.03.2013 г., бр. 68 от 2.08.2013 г., в сила от 1.01.2014 г., доп., бр. 91 от 18.10.2013 г., в сила от 1.07.2013 г., изм. и доп., бр. 100 от 19.11.2013 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 109 от 20.12.2013 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 1 от 3.01.2014 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 105 от 19.12.2014 г., в сила от 1.01.2015 г., доп., бр. 107 от 24.12.2014 г., в сила от 1.01.2015 г., изм., бр. 12 от 13.02.2015 г., изм. и доп., бр. 22 от 24.03.2015 г., в сила от 1.01.2014 г., изм., бр. 35 от 15.05.2015 г., в сила от 15.05.2015 г., бр. 79 от 13.10.2015 г., в сила от 1.08.2016 г., изм. и доп., бр. 95 от 8.12.2015 г., в сила от 1.01.2016 г., доп., бр. 32 от 22.04.2016 г., в сила от 1.01.2017 г., изм., бр. 74 от 20.09.2016 г., в сила от 1.01.2018 г., изм. и доп., бр. 75 от 27.09.2016 г., в сила от 1.01.2016 г., бр. 97 от 6.12.2016 г., в сила от 1.01.2017 г., изм., бр. 58 от 18.07.2017 г., в сила от 18.07.2017 г., бр. 85 от 24.10.2017 г., бр. 92 от 17.11.2017 г., в сила от 1.01.2018 г., бр. 97 от 5.12.2017 г., в сила от 1.01.2018 г., доп., бр. 103 от 28.12.2017 г., в сила от 1.01.2018 г., изм., бр. 15 от 16.02.2018 г., в сила от 16.02.2018 г., доп., бр. 91 от 2.11.2018 г., в сила от 2.05.2019 г., изм. и доп., бр. 98 от 27.11.2018 г., в сила от 1.01.2019 г., изм., бр. 102 от 11.12.2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 103 от 13.12.2018 г., в сила от 1.01.2019 г., бр. 105 от 18.12.2018 г., в сила от 1.01.2019 г.

ЧАСТ ПЪРВА

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Глава първа

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Обекти на облагане

Чл. 1. Този закон урежда облагането на:

1. печалбата на местните юридически лица;
2. печалбата на местните юридически лица, които не са търговци, включително организациите на вероизповеданията, от сделки по чл. 1 от Търговския закон, както и от отдаване под наем на движимо и недвижимо имущество;
3. (доп. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) печалбата на чуждестранните юридически лица от място на стопанска дейност в Република България или от разпореждане с имущество на такова място на стопанска дейност;
4. доходите, посочени в този закон, на местни и чуждестранни юридически лица от източник в Република България;
5. разходите, посочени в част четвърта;
6. (изм. – ДВ, бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) дейността на организаторите на посочените в закона

хазартни игри;

7. приходите от сделки по чл. 1 от Търговския закон, както и от отдаване под наем на движимо и недвижимо имущество на бюджетните предприятия;

8. дейността от опериране на кораби на лицата, осъществяващи морско търговско корабоплаване;

9. (нова – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) допълнителните разходи на народните представители.

Данъчно задължени лица

Чл. 2. (1) Данъчно задължени лица са:

1. местните юридически лица;

2. (доп. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) чуждестранните юридически лица, които осъществяват стопанска дейност в Република България чрез място на стопанска дейност, извършват разпореждане с имущество на такова място на стопанска дейност или получават доходи от източник в Република България;

3. (доп. - ДВ, бр. 31 от 2011 г., в сила от 1.01.2011 г., изм., бр. 12 от 2015 г.) едноличните търговци, както и физическите лица, регистрирани като тютюнопроизводители и земеделски стопани, които определят облагаемия си доход по реда на чл. 26 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица - за данъците, удържани при източника и в случаите, определени в Закона за данъците върху доходите на физическите лица;

4. физическите лица - търговци по смисъла на чл. 1, ал. 3 от Търговския закон - за случаите, определени в Закона за данъците върху доходите на физическите лица;

5. работодателите и възложителите по договори за управление и контрол - за данъка върху социалните разходи, предвидени в част четвърта;

6. (Нова – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Народното събрание на Република България – за данъка върху допълнителните разходи на народните представители.

(2) За целите на този закон неперсонифицираните дружества и осигурителните каси, създадени на основание чл. 8 от Кодекса за социално осигуряване, се приравняват на юридическите лица.

(3) За целите на облагане на доходите с източник в Република България данъчно задължено лице е и всяко чуждестранно организационно и стопански обособено образувание (тръст, фонд и други подобни), което самостоятелно извършва стопанска дейност или извършва и управлява инвестиции, когато не може да се установи притежателят на дохода.

Местни юридически лица

Чл. 3. (1) Местни юридически лица са:

1. юридическите лица, учредени съгласно българското законодателство;

2. дружествата, учредени съгласно Регламент (ЕО) № 2157/2001 на Съвета, и кооперациите, учредени съгласно Регламент (ЕО) № 1435/2003 на Съвета, когато седалището им е в страната и са вписани в български регистър.

(2) Местните юридически лица се облагат с данъци по този закон за печалбите и доходите си от всички източници в Република България и в чужбина.

Чуждестранни юридически лица

Чл. 4. (1) Чуждестранни юридически лица са онези, които не са местни.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) Чуждестранните юридически лица се облагат с данъци по този закон за печалбите, реализирани чрез място на стопанска дейност в Република България, или от разпореждане с имущество на такова място на стопанска дейност, както и за доходите, посочени в този закон, с източник в Република България.

Видове данъци

Чл. 5. (1) Печалбите се облагат с корпоративен данък.

(2) Доходите на местни и чуждестранни юридически лица, посочени в този закон, се облагат с данък, удържан при източника.

(3) Разходите, посочени в този закон, се облагат с данък върху разходите.

(4) С алтернативен на корпоративния данък се облагат:

1. (изм. – ДВ, бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) дейността от организиране на посочените в този закон хазартни игри;

2. приходите от сделки по чл. 1 от Търговския закон, както и от отдаване под наем на движимо и недвижимо имущество на бюджетните предприятия;

3. дейността от опериране на кораби.

(5) (Нова – ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.) Дейността на лицата по чл. 2, ал. 1, т. 1 и 2 по таксиметров превоз на пътници се облага с данък върху таксиметров превоз на пътници по реда на Закона за местните данъци и такси. За всички останали дейности тези лица се облагат по реда на този закон.

Определяне размера на данъка

Чл. 6. Размерът на данъка се определя, като данъчната основа се умножи по данъчната ставка.

Данъчни декларации

Чл. 7. (1) (Предишен текст на чл. 7 – ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 1.01.2018 г.) Образците на декларации и на други документи по този закон се утвърждават със заповед на министъра на финансите и се обнародват в "Държавен вестник".

(2) (Нова – ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 1.01.2018 г.) Подаването на декларациите по образец по този закон се извършва по електронен път.

Внасяне на данъци

Чл. 8. (1) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Дължимите данъци по този закон се внасят от данъчно задължените лица в приход на държавния бюджет.

(2) Дължимите данъци се внасят по сметка на териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация или където подлежат на регистрация данъчно задължените лица.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Дължимите данъци се смятат за внесени на датата, на която сумите са постъпили в държавния бюджет по сметката на съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите.

Лихва за просрочие

Чл. 9. За невнесените в срок дължими данъци, включително за авансовите вноски, се дължат лихви съгласно Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания.

Документална обоснованост

Чл. 10. (1) Счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция.

(2) Счетоводен разход се признава за данъчни цели и когато в първичния счетоводен документ липсва част от изискуемата информация по Закона за счетоводството, при условие че за липсващата информация са налице документи, които я удостоверяват.

(3) (Изм. – ДВ, бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) Извън случаите по ал. 2, счетоводен разход се признава и когато първичният счетоводен документ е издаден от лице, което не е предприятие по смисъла на чл. 2 от Закона за счетоводството и в документа липсва част от изискуемата информация по Закона за счетоводството, когато този документ отразява вярно документираната стопанска операция.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 23 от 2013 г., в сила от 8.03.2013 г.) Данъчно задължените лица са длъжни да регистрират и отчитат извършените продажби на стоки и услуги чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон) по ред, определен с наредба на министъра на финансите, освен когато заплащането се извършва по банков път или чрез прихващане. Липсата на фискална касова бележка от фискално устройство или на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, когато е налице задължение за издаването им, е основание за непризнаване на счетоводен разход за данъчни цели.

(5) За международния въздушен транспорт счетоводен разход е документално обоснован, когато е документиран чрез първичен счетоводен документ и бордната карта от осъществения полет. Когато първичният счетоводен документ (протокол) се издава от лицето, което извършва продажбата от името и за сметка на превозвача, то се приема за издател на документа.

(6) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., доп., бр. 23 от 2013 г., в сила от 8.03.2013 г., изм., бр. 75 от 2016 г., в сила от 1.01.2016 г.) Документална обоснованост за разходите по чл. 204, ал. 1, т. 1, обложени с данък върху разходите, е налице и когато те са документираны само с фискална касова бележка от фискално устройство или с касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност. Разходите, свързани с експлоатация на превозни средства, които се използват както за дейността, така и за лично ползване, се признават за данъчни цели и когато не е издаден пътен лист или друг подобен документ, когато при определяне на данъчната основа за облагане с данък върху разходите по чл. 204, ал. 1, т. 4 е приложена разпоредбата на чл. 215а, ал. 2, т. 2.

Разходи, определени като задължителни с нормативен акт

Чл. 11. Разходите, определени като задължителни с нормативен акт, се признават за данъчни цели и не се облагат с данък върху разходите, освен когато в този закон е предвидено друго.

Данъчно третиране на договори за оперативен лизинг, съгласно Международните счетоводни стандарти, при лизингополучатели

Чл. 11а. (Нов – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) (1) Счетоводно отчетените разходи и приходи във връзка с договори за оперативен лизинг, съгласно Международните счетоводни стандарти,

при лизингополучатели, не се признават за данъчни цели. Активи с право на ползване във връзка с договори за оперативен лизинг, съгласно Международните счетоводни стандарти, признати при лизингополучатели, не са данъчни амортизируеми активи.

(2) За данъчни цели се признават разходите и приходите, определени съгласно правилата на Счетоводен стандарт 17 "Лизинг" по отношение на експлоатационния лизинг, приложени към съответните договори за оперативен лизинг по ал. 1. Сумите по предходното изречение се третират като счетоводни разходи и приходи за целите на закона.

Глава втора

ИЗТОЧНИЦИ НА ПЕЧАЛБА И ДОХОДИ

Печалба и доходи от източници в Република България

Чл. 12. (1) (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) Печалбите на чуждестранните юридически лица, които произтичат от стопанска дейност чрез място на стопанска дейност в страната или от разпореждане с имущество на такова място на стопанска дейност, са от източник в страната.

(2) Доходите от финансови активи, издадени от местни юридически лица, държавата и общините, са от източник в страната.

(3) Доходите от сделки с финансови активи по ал. 2 са от източник в страната.

(4) Доходите от дивиденди и ликвидационни дялове от участие в местни юридически лица са от източник в страната.

(5) Следните доходи, начислени от местни юридически лица, местни еднолични търговци или чуждестранни юридически лица и еднолични търговци чрез място на стопанска дейност или определена база в страната или изплатени от местни физически лица или от чуждестранни физически лица, които разполагат с определена база в страната, в полза на чуждестранни юридически лица, са от източник в страната:

1. лихви, в това число лихви, съдържащи се във вноските по финансов лизинг;
2. доходи от наем или друго предоставяне за ползване на движимо имущество;
3. авторски и лицензионни възнаграждения;
4. възнаграждения за технически услуги;
5. възнаграждения по договори за франчайз и факторинг;
6. възнаграждения за управление или контрол на българско юридическо лице.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Доходи по ал. 5, начислени в полза на чуждестранни юридически лица от място на стопанска дейност на местно лице или от определена база на местни физически лица, разположени извън територията на страната, не са от източник в страната.

(7) Доходите от селско, горско, ловно и рибно стопанство на територията на страната са от източник в страната.

(8) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) Следните доходи са от източник в страната:

1. доходи от наем или друго предоставяне за ползване на недвижимо имущество, включително идеална част от недвижимо имущество, намиращо се в страната;
2. доходи от разпореждане с недвижимо имущество, включително идеална част или ограничено вещно право върху недвижимо имущество, намиращо се в страната.

(9) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., изм., бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) Неустойки и обезщетения от всякакъв вид, с изключение на обезщетенията по застрахователни договори, начислени от местни юридически лица, местни еднолични търговци или чуждестранни юридически лица и еднолични търговци чрез място на стопанска дейност или определена база в страната в полза на чуждестранни юридически лица, установени в юрисдикции с преференциален данъчен режим, са доходи от източник в страната.

(10) (Предишна ал. 9 - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) При определянето на източника на доход по този член мястото на изплащане на дохода не се взема предвид.

Глава трета

МЕЖДУНАРОДНО ОБЛАГАНЕ

Международни договори

Чл. 13. Когато в международен договор, ратифициран от Република България, обнародван и влязъл в сила, се съдържат разпоредби, различни от разпоредбите на този закон, прилагат се разпоредбите на съответния международен договор.

Данъчен кредит за платен данък в чужбина

Чл. 14. (1) Когато не се прилагат разпоредби на международен договор по чл. 13, данъчно задължените лица имат право на данъчен кредит при условията и по реда на този закон.

(2) При определяне на корпоративния данък или на алтернативните данъци по този закон данъчно задължените лица имат право на данъчен кредит за всеки подобен на корпоративния или наложен вместо него данък, платен в чужбина.

(3) Данъчно задължените лица имат право на данъчен кредит за данъка, наложен в чужбина, върху brutния размер на доходите от дивиденди, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения, възнаграждения за технически услуги и наеми.

(4) Данъчният кредит по ал. 2 и 3 се определя за всяка държава и за всеки вид доход поотделно и се ограничава до размера на българския данък върху тези печалби или доходи.

Глава четвърта

ПРЕДОТВРЯВАНЕ НА ОТКЛОНЕНИЕ ОТ ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

Сделки между свързани лица

Чл. 15. (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) Когато свързани лица осъществяват търговските и финансовите си взаимоотношения при условия, които оказват влияние върху размера на данъчната основа, отличаващи се от условията между несвързани лица, данъчната основа се определя и се облага с данък при условията, които биха възникнали за несвързани лица.

Отклонение от данъчно облагане

Чл. 16. (1) (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) Когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа,

която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане.

(2) За отклонение от данъчно облагане се смята и:

1. значителното превишение на количествата на влаганите материали и суровини за производство и други производствени разходи над обичайните за извършваната от лицето дейност, когато превишението не се дължи на обективни причини;
2. договорите за заем за послужване или друго безвъзмездно предоставяне за ползване на материални или нематериални блага;
3. получаването или предоставянето на кредити с лихвен процент, отличаващ се от пазарната лихва към момента на сключване на сделката, включително в случаите на безлихвени заеми или друга временна безвъзмездна финансова помощ, както и опрощаването на кредити или изплащането за своя сметка на кредити, несвързани с дейността;
4. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) начисляването на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени.

(3) Когато чрез привидна сделка се прикрива друга сделка, данъчното задължение се определя при условията на прикритата сделка.

Трансфери, свързани с място на стопанска дейност

Чл. 17. Тази глава се прилага съответно и за трансферите между място на стопанска дейност и други части на предприятието на чуждестранно лице, разположени извън страната, съобразно спецификата на мястото на стопанска дейност.

ЧАСТ ВТОРА

КОРПОРАТИВЕН ДАНЪК

Глава пета

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Данъчен финансов резултат

Чл. 18. (1) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Данъчен финансов резултат е счетоводният финансов резултат, преобразуван по реда на този закон.

(2) Положителният данъчен финансов резултат е данъчна печалба.

(3) Отрицателният данъчен финансов резултат е данъчна загуба.

Данъчна основа

Чл. 19. Данъчната основа за определяне на корпоративния данък е данъчната печалба.

Данъчна ставка

Чл. 20. Данъчната ставка на корпоративния данък е 10 на сто.

Данъчен период

Чл. 21. (1) Данъчният период за определяне на корпоративния данък е календарната година, освен когато в този закон е предвидено друго.

(2) За новоучредените данъчно задължени лица данъчният период обхваща периода от датата на учредяването им до края на годината, освен когато в този закон е предвидено друго.

Глава шеста

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДАНЪЧНИЯ ФИНАНСОВ РЕЗУЛТАТ

Определяне на данъчния финансов резултат

Чл. 22. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Данъчният финансов резултат се определя, като счетоводният финансов резултат се преобразува по ред и начин, определени в този закон, със:

1. данъчните постоянни разлики;
2. данъчните временни разлики;
3. (изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) други суми в случаите, предвидени в този закон.

Данъчни постоянни разлики и преобразуване на счетоводния финансов резултат с тях

Чл. 23. (1) Данъчни постоянни разлики са счетоводни приходи или разходи, които не са признати за данъчни цели.

(2) За целите на определяне на данъчния финансов резултат, когато в този закон е посочено, че:

1. разход (загуба) не е признат за данъчни цели, с този разход (загуба) се увеличава счетоводният финансов резултат в годината на счетоводното отчитане на разхода (загубата) и не се преобразуват счетоводните финансови резултати през следващите години;
2. приход (печалба) не е признат за данъчни цели, с този приход (печалба) се намалява счетоводният финансов резултат в годината на счетоводното отчитане на прихода (печалбата) и не се преобразуват счетоводните финансови резултати през следващите години.

Данъчни временни разлики и преобразуване на счетоводния финансов резултат с тях

Чл. 24. (1) Данъчни временни разлики възникват, когато приходи или разходи са признати за данъчни цели в година, различна от годината на счетоводното им отчитане.

(2) Данъчна временна разлика е:

1. разход, непризнат за данъчни цели в годината на счетоводното му отчитане, който ще бъде признат през следващи години, когато настъпят условията за признаване съгласно тази част;
2. приход, непризнат за данъчни цели в годината на счетоводното му отчитане, който ще бъде признат през следващи години, когато настъпят условията за признаване съгласно

тази част.

(3) Данъчни временни разлики възникват и в случаите на преобразуване на дружества и кооперации по реда на глава деветнадесета.

(4) За целите на определяне на данъчния финансов резултат, когато в този закон е посочено, че:

1. разход (загуба), който не е признат за данъчни цели в годината на счетоводното отчитане и ще бъде признат през следващи години при настъпване на условието за признаване съгласно тази част, с разхода (загубата) се:

а) увеличава счетоводният финансов резултат в годината на счетоводното отчитане на разхода (загубата) - възникване на данъчна временна разлика;

б) намалява счетоводният финансов резултат в годината на настъпване на условието за признаване съгласно тази част - обратно проявление на данъчна временна разлика;

2. приход (печалба), който не е признат за данъчни цели в годината на счетоводното отчитане и ще бъде признат през следващи години при настъпване на условието за признаване съгласно тази част, с прихода (печалбата) се:

а) намалява счетоводният финансов резултат в годината на счетоводното отчитане на прихода (печалбата) - възникване на данъчна временна разлика;

б) увеличава счетоводният финансов резултат в годината на настъпване на условието за признаване съгласно тази част - обратно проявление на данъчна временна разлика.

Данъчно признати приходи и разходи

Чл. 25. За целите на определяне на данъчния финансов резултат, когато в този закон е посочено, че приход (разход) или печалба (загуба) е признат за данъчни цели в годината на счетоводното му отчитане, с него не се преобразува счетоводният финансов резултат за текущата или следващи години.

Глава седма

ДАНЪЧНИ ПОСТОЯННИ РАЗЛИКИ

Непризнати разходи за данъчни цели

Чл. 26. Не се признават за данъчни цели следните счетоводни разходи:

1. разходи, несвързани с дейността;

2. разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон;

3. разход за начислен данък или ползван данъчен кредит по реда на Закона за данък върху добавената стойност, когато разходът от стопанската операция, с която е свързан данъкът върху добавената стойност, не е признат за данъчни цели;

4. (изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) разход, отчетен от доставчик по Закона за данък върху добавената стойност за начислен от него или от органа по приходите данък върху добавената стойност за извършена доставка, с изключение на начисления данък при безвъзмездни доставки и доставки по повод регистрация по Закона за данък върху добавената стойност; тази точка не се прилага за разходи, отчетени в резултат на корекция на данъчен кредит по Закона за данък върху добавената стойност;

5. (изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) последващите разходи, отчетени по повод на вземане, възникнало в резултат на начислен данък или ползван данъчен кредит по т. 3, 4, 8 и 10;
6. (доп. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) разходи за начислени глоби, конфискации, включително по чл. 307а от Наказателния кодекс и други санкции за нарушаване на нормативни актове, лихвите за просрочие на публични държавни или общински задължения;
7. разходи за дарения извън посочените в чл. 31;
8. разходи за данък, който подлежи на удържане при източника и е за сметка на платеща на дохода;
9. разходи за работна заплата в търговските дружества с над 50 на сто държавно или общинско участие, превишаващи определените с нормативни актове средства;
10. (нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) разход, отчетен при реализиране на отговорност за дължимия и невнесен данък върху добавената стойност в случаите по чл. 177 от Закона за данък върху добавената стойност;
11. (нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) разходи, които представляват скрито разпределение на печалбата;
12. (нова - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) разходи за подкуп и/или прикриващи подкуп на длъжностно лице или на чуждо длъжностно лице.

Непризнати приходи за данъчни цели

Чл. 27. (1) Не се признават за данъчни цели следните счетоводни приходи:

1. (доп. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.) приходи в резултат на разпределение на дивиденди от местни юридически лица и от чуждестранни лица, които са местни лица за данъчни цели на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;
2. (доп. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., изм., бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) приходи, възникнали по повод на непризнати за данъчни цели разходи по чл. 26, т. 3, 4, 5, 6, 8 и 10 до размера на непризнатите разходи;
3. приходи от лихви върху недължимо внесени или събрани публични задължения, както и върху невъзстановен в срок данък върху добавената стойност, начислени от държавните или общинските органи.

(2) Алинея 1, т. 1 не се прилага:

1. за начислени приходи в резултат на разпределение на дивиденди от лицензирани дружества със специална инвестиционна цел по Закона за дружествата със специална инвестиционна цел;
2. при скрито разпределение на печалба;
3. (нова - ДВ, бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) за начислени приходи в резултат на разпределение на суми, доколкото тези суми са признати за данъчни цели разходи и/или водят до намаление на данъчния финансов резултат на разпределящото лице независимо от начина на счетоводното им отчитане при това лице.

Непризнати разходи от липси и брак

Чл. 28. (1) Не се признават за данъчни цели счетоводните разходи от липси на дълготрайни и краткотрайни активи, с изключение на произтичащите от непреодолима сила.

(2) Не се признават за данъчни цели счетоводните разходи от липси и брак на материални

запаси.

(3) Алинея 2 не се прилага, когато разходите се дължат на:

1. непреодолима сила;
2. технологичен брак или промяна на физико-химичните свойства, установени с нормативен акт или с фирмени стандарти, когато не е налице нормативен акт, и в обичайните за съответната дейност размери;
3. изтичане срока на годност съгласно нормативен акт или фирмени стандарти, когато не е налице нормативен акт, и в обичайните за съответната дейност размери;
4. (нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) липси на стоки, произтичащи от търговска дейност в обекти, в които клиентите имат пряк физически достъп до предлаганите стоки, в размер до 0,25 на сто от размера на нетните приходи от продажби на съответния търговски обект.

(4) (Изм. – ДВ, бр. 97 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) Не се признава за данъчни цели разходът за данък по чл. 79, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност на активи, непризнати по реда на ал. 1 - 3.

(5) Не се признават за данъчни цели последващите счетоводни разходи, отчетени по повод на вземане, възникнало в резултат на липси и брак на активи, непризнати по реда на ал. 1 - 4.

Непризнати приходи, възникнали по повод на липси и брак

Чл. 29. Не се признават за данъчни цели счетоводните приходи, възникнали по повод на липси и брак на активи или вземане, свързано с тях, до размера на непризнатите разходи по чл. 28.

Признаване на част от неразпределяемите разходи на юридически лица с нестопанска цел

Чл. 30. (1) Счетоводно отчетените неразпределяеми разходи, съответстващи на дейността, подлежаща на облагане с корпоративен данък, на юридически лица с нестопанска цел, не се признават за данъчни цели.

(2) За данъчни цели се признава частта от неразпределяемите разходи, определена, като общият размер на неразпределяемите разходи се умножи по съотношението между приходите от дейността, подлежаща на облагане с корпоративен данък, и всички приходи на юридическото лице с нестопанска цел.

Разходи за дарения

Чл. 31. (1) За данъчни цели се признават счетоводни разходи за дарения в общ размер до 10 на сто от положителния счетоводен финансов резултат (счетоводната печалба), когато разходите за дарения са направени в полза на:

1. здравни и лечебни заведения;
2. (изм. - ДВ, бр. 51 от 2011 г.) специализирани институции за предоставяне на социални услуги съгласно Закона за социално подпомагане, както и на Агенцията за социално подпомагане и на фонд "Социална закрила" към министъра на труда и социалната политика;
3. (доп. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., изм., бр. 79 от 2015 г., в сила от 1.08.2016 г.) специализирани институции за деца съгласно Закона за закрила на детето, както и на домове за отглеждане и възпитание на деца, лишени от родителска грижа и домове за

медико-социални грижи за деца съгласно Закона за лечебните заведения;

4. детски ясли, детски градини, училища, висши училища или академии;

5. бюджетни предприятия по смисъла на Закона за счетоводството;

6. регистрирани в страната вероизповедания;

7. (изм. – ДВ, **бр. 105 от 2018 г.**, в сила от 1.01.2019 г.) специализирани предприятия или кооперации на хора с увреждания, вписани в регистъра по чл. 83 от Закона за хората с увреждания, както и в полза на Агенцията за хората с увреждания;

8. хора с увреждания, както и за технически помощни средства за тях;

9. (изм. - ДВ, бр. 35 от 2009 г., в сила от 12.05.2009 г.) лица, пострадали при бедствия по смисъла на Закона за защита при бедствия, или на семействата им;

10. Българския Червен кръст;

11. социално слаби лица;

12. деца с увреждания или без родители;

13. културни институти или за целите на културния, образователния или научния обмен по международен договор, по който Република България е страна;

14. (изм. – ДВ, бр. 74 от 2016 г., в сила от 1.01.2018 г.) юридически лица с нестопанска цел със статут в обществена полза, с изключение на организации, подпомагащи културата по смисъла на Закона за меценатството;

15. (изм. - ДВ, бр. 32 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., отм., бр. 68 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.);

16. (доп. - ДВ, бр. 35 от 2011 г., в сила от 3.05.2011 г.) Фонд "Енергийна ефективност и възобновяеми източници";

17. комуни за лечение на наркозависими, както и на наркозависими лица за тяхното лечение;

18. (нова - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.) детския фонд на Организацията на обединените нации (УНИЦЕФ);

19. (нова – ДВ, бр. 91 от 2018 г., в сила от 2.05.2019 г.) социални предприятия, вписани в регистъра на социалните предприятия, за осъществяване на социалната им дейност и/или за постигане на социалните им цели.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., изм., бр. 99 от 2011 г., в сила от 1.01.2012 г., бр. 97 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г., бр. 102 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) За данъчни цели се признават счетоводни разходи за дарения в общ размер до 50 на сто от счетоводната печалба, когато разходите за дарения са направени в полза на Националната здравноосигурителна каса – за дейности във връзка с лечението на деца, финансирани с трансфери от бюджета на Министерството на здравеопазването, и Център за асистирана репродукция.

(3) За данъчни цели се признава безвъзмездно предоставената помощ при условията и по реда на Закона за меценатството в размер до 15 на сто от счетоводната печалба.

(4) За данъчни цели се признават разходите за дарения на компютри и периферни устройства за тях, които са произведени до една година преди датата на дарението, направени в полза на български училища, включително висши училища.

(5) Общият размер на разходите за дарения, признати за данъчни цели по ал. 1 - 4, не може да превишава 65 на сто от счетоводната печалба.

(6) Не се признава за данъчни цели целият разход за дарение, когато с дарението се облагодетелстват пряко или косвено ръководителите, които го отпускат, или тези, които се разпореждат с него, или са налице доказателства, че предметът на дарението не е получен.

(7) (Нова - ДВ, бр. 32 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) Алинеи 1 - 6 се прилагат и за дарения, направени в полза на идентични или сходни на изброените в ал. 1 - 4 лица, установени в или граждани на друга държава - членка на Европейския съюз, или на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, когато лицето, направило дарението, притежава официален легализиран документ, удостоверяващ статута на получателя на дарението, издаден или заверен от компетентен орган на съответната чужда държава, и неговия превод на български език, извършен от заклет преводач.

Разходи за учредяване на данъчно задължено лице

Чл. 32. (1) Счетоводните разходи за учредяване на юридическо лице не се признават за данъчни цели при данъчно задължените лица - учредители. Непризнатите разходи се признават за данъчни цели при определяне на данъчния финансов резултат на новоучреденото юридическо лице в годината на възникването му.

(2) Разходите по ал. 1 се признават за данъчни цели при учредителите, когато настъпят обстоятелства, определящи, че ново юридическо лице няма да възникне. Разходите се признават в годината на настъпване на обстоятелствата, ако са спазени изискванията на този закон.

Данъчно третиране на приходи и разходи, печалби и загуби, отчетени от контролиращ съдружник в съвместно контролирано предприятие

Чл. 32а. (Нов - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2009 г.) Не се признават за данъчни цели счетоводните приходи и разходи, печалби и загуби, отчетени от контролиращ съдружник в съвместно контролирано предприятие в резултат на прилагане на метода на пропорционална консолидация, когато съвместно контролираното предприятие е данъчно задължено лице.

Разходи за пътуване и престой на физически лица

Чл. 33. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г.) (1) Признават се за данъчни цели следните счетоводни разходи за пътуване и престой на физически лица, когато пътуването и престоят са извършени във връзка с дейността на данъчно задълженото лице:

1. разходите за пътуване и престой на физически лица, които са в трудови правоотношения с данъчно задълженото лице или са наети от него по извънтрудови правоотношения, включително на управители, членове на управителни или контролни органи на данъчно задълженото лице;

2. разходите, извършени от едноличен търговец за пътуване и престой на:

а) физическото лице - собственик на предприятието на едноличния търговец, и

б) лицата, които са в трудови правоотношения с едноличния търговец или са наети от него по извънтрудови правоотношения.

(2) Не се признават за данъчни цели счетоводните разходи за пътуване и престой на акционерите или съдружниците, когато те извършват пътуването и престоя в качеството си на акционери или съдружници.

Глава осма

ДАНЪЧНИ ВРЕМЕННИ РАЗЛИКИ

Непризнаване на приходи и разходи от последващи оценки (преоценки и обезценки)

Чл. 34. (1) (Доп. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.) Приходите и разходите от последващи оценки на активи и пасиви не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане. Приходите и разходите от последващи оценки на вземания и разходите от отписване на вземания като несъбираеми не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане, при условие че в същата или в предходна година не е настъпило някое от обстоятелствата по чл. 37.

(2) Алинея 1 не се прилага по отношение на счетоводни приходи и разходи от последващи оценки на парични позиции в чуждестранна валута по централния курс на Българската народна банка.

Признаване на приходи и разходи от последващи оценки (преоценки и обезценки)

Чл. 35. (1) Непризнатите за данъчни цели приходи и разходи от последващи оценки по реда на чл. 34 се признават за данъчни цели в годината на отписване на съответния актив или пасив.

(2) Когато стойността на отписаните през текущата година материални запаси от конкретен вид превишава стойността на материалните запаси от този вид към 31 декември на предходната година, непризнатите приходи и разходи по чл. 34 за този вид материални запаси през предходни години се признават за данъчни цели през текущата година.

(3) Алинеи 1 и 2 не се прилагат в случаите на липси и брак на активи, които не са признати за данъчни цели по реда на чл. 28.

Приходи и разходи от първоначално признаване и последваща оценка на биологични активи и селскостопанска (зеделска) продукция

Чл. 36. (1) Превишението на приходите (печалбите) от първоначално признаване и последваща оценка на биологични активи и селскостопанска (зеделска) продукция над разходите, отчетени по повод на тези активи, не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното отчитане на тези приходи и разходи. Превишението на приходите по изречение първо се признава за данъчни цели в годината на отписване на съответния актив.

(2) Превишението на разходите, отчетени по повод на биологични активи и селскостопанска (зеделска) продукция, над приходите (печалбите) от първоначално признаване и последваща оценка на тези активи не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното отчитане на тези приходи и разходи. Превишението на разходите по изречение първо се признава за данъчни цели в годината на отписване на съответния актив.

(3) Разпоредбите на чл. 34 и 35 не се прилагат за биологични активи и селскостопанска продукция.

Признаване на приходи и разходи от последващи оценки и от отписване на вземания

(Загл. доп. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.)

Чл. 37. (Доп. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.) (1) (Предишен текст на чл. 37, изм. - ДВ, бр. 100 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) Непризнатите за данъчни цели приходи и разходи от последващи оценки и от отписване на вземания по реда на чл. 34 се признават за данъчни цели най-рано в годината, в която настъпи едно от следните обстоятелства:

1. (изм. – ДВ, бр. 100 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) изтичане на три години за вземанията с

тригодишен давностен срок или на 5 години за вземанията с петгодишен давностен срок от момента, в който вземането е станало изискуемо;

2. възмездно прехвърляне на вземането;

3. производството по несъстоятелност на длъжника е прекратено с утвърден оздравителен план, в който се предвижда непълно удовлетворяване на данъчно задълженото лице; непризнатите приходи и разходи се признават за данъчни цели само по отношение на намалението на вземането;

4. с влязло в сила съдебно решение е постановено, че вземането или част от него е недължимо; непризнатите приходи и разходи се признават за данъчни цели само по отношение на недължимата част от вземането;

5. (изм. – ДВ, бр. 100 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) преди изтичане на съответния срок по т. 1 вземанията са погасени по силата на закон;

6. при заличаване на длъжника, когато вземането или част от него е останало неудовлетворено - признава се до размера на неудовлетворената част.

(2) (Нова – ДВ, бр. 100 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) Когато преди настъпване на обстоятелство по ал. 1 вземането бъде изпълнено, включително, но не само, чрез плащане, събиране или прихващане, непризнатите за данъчни цели приходи и разходи от последващи оценки по реда на чл. 34 се признават за данъчни цели в годината на изпълнението.

Провизии за задължения

Чл. 38. (1) Разходите за провизии за задължения не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане.

(2) Непризнатите разходи за провизии по ал. 1 се признават за данъчни цели в годината на погасяване на задължението, за което е призната провизията, до размера на погасеното задължение.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се намалява със счетоводните приходи, съответно със сумата, с която са намалени счетоводните разходи, отчетени по повод призната провизия.

Провизии, които не са включени в данъчната амортизируема стойност на данъчен амортизируем актив

Чл. 39. (1) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се намалява с погасените задължения, свързани с провизии, които не са включени в данъчната амортизируема стойност на данъчен амортизируем актив съгласно чл. 53, ал. 1. Намалението по изречение първо се извършва в годината на погасяване на задължението.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се намалява със счетоводните приходи, съответно със сумата, с която са намалени счетоводните разходи, отчетени по повод призната провизия.

Специфичен ред за признаване на разходи за провизии за задължения при преустановена дейност

Чл. 40. (1) Данъчно задължено лице, което е приложило чл. 38, ал. 1 или чл. 53, ал. 1, и в годината на погасяването на задълженията, за които е начислена непризната за данъчни цели провизия, е преустановило изцяло основната си дейност, не прилага разпоредбите на чл. 38, ал. 2 или чл. 39, ал. 1 и има право на прихващане или възстановяване на надвнесения корпоративен данък, определен по реда на ал. 2.

(2) Надвнесеният корпоративен данък се определя като произведение между погасената част

от задълженията, за които е начислена непризнатата за данъчни цели провизия, и данъчната ставка на корпоративния данък за годината на погасяване на задълженията. Погасената част на задълженията за целите на изречение първо не може да превишава сбора от данъчните финансови резултати за последните 10 години преди годината на преустановяване на дейността.

Неизползвани отпуски

Чл. 41. (1) Разходите по натрупващи се неизползвани (компенсируеми) отпуски към 31 декември на текущата година, както и разходите, свързани с тях, за задължително обществено и здравно осигуряване, не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане.

(2) Непризнатите разходи по натрупващи се неизползвани (компенсируеми) отпуски по ал. 1 се признават за данъчни цели в годината, през която отпуските реално са изплатени на персонала, до размера на изплатените отпуски.

(3) Непризнатите разходи за задължително обществено и здравно осигуряване по ал. 1 се признават за данъчни цели в годината, през която съответните осигурителни вноски са внесени, до размера на внесените осигурителни вноски.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се намалява със счетоводните приходи, съответно със сумата, с която са намалени счетоводните разходи, отчетени по повод задължения по ал. 1.

(5) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Алинея 1 не се прилага за отпуски и осигуровки, свързани с тях, отчитането на които не води до намаляване на счетоводния финансов резултат за годината на счетоводното им отчитане.

(6) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Не се признават за данъчни цели разходите, дължащи се на компенсируеми отпуски и осигуровки, свързани с тях, водещи до намаляване на счетоводния финансов резултат, в година, различна от годината на счетоводното отчитане на отпуските и осигуровките, когато те не са платени към 31 декември на годината, в която е намален счетоводният финансов резултат. В тези случаи съответно се прилагат ал. 2 и 3.

(7) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Алинеи 1 - 6 не се прилагат за компенсируемите отпуски и осигуровки, свързани с тях, които съгласно счетоводното законодателство са капитализирани като част от стойността на данъчен амортизируем актив.

Разходи, представляващи доходи на местни физически лица

Чл. 42. (1) Разходите на данъчно задължени лица, представляващи доходи на местни физически лица по Закона за данъците върху доходите на физическите лица, които не са изплатени към 31 декември на текущата година, не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане.

(2) Алинея 1 не се прилага за разходите, представляващи:

1. (изм. – ДВ, бр. 100 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) основно трудово възнаграждение;
2. (нова – ДВ, бр. 100 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) допълнително трудово възнаграждение, определено като задължително с нормативен акт;
3. (нова – ДВ, бр. 100 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) обезщетения, определени като задължителни с нормативен акт;
4. (предишна т. 2 - ДВ, бр. 100 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) доходи на еднолични търговци.

(3) Непризнатите разходи по ал. 1 се признават за данъчни цели в годината, през която доходът е

изплатен, до размера на изплатения доход.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се намалява със счетоводните приходи, съответно със сумата, с която са намалени счетоводните разходи, отчетени по повод на задължения за неизплатени доходи по ал. 1.

(5) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Разходите за задължителни осигурителни вноски, свързани с непризнатите разходи по ал. 1, не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане, когато задължителните осигурителни вноски не са внесени към 31 декември на текущата година.

(6) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Непризнатите разходи по ал. 5 се признават за данъчни цели в годината, през която съответните задължителни осигурителни вноски са внесени, до размера на внесените осигурителни вноски. При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се намалява със счетоводните приходи, съответно със сумата, с която са намалени счетоводните разходи, отчетени по повод на задължения по ал. 5.

(7) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Алинеи 1 и 5 не се прилагат за доходи и задължителни осигурителни вноски, свързани с тях, отчитането на които не води до намаляване на счетоводния финансов резултат за годината на счетоводното им отчитане.

(8) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Не се признават за данъчни цели разходите, дължащи се на доходи и задължителни осигурителни вноски по ал. 1 и 5, водещи до намаляване на счетоводния финансов резултат, в година, различна от годината на счетоводното отчитане на доходите и осигуровките, когато те не са платени към 31 декември на годината, в която е намален счетоводният финансов резултат. В тези случаи съответно се прилагат ал. 3 и 6.

(9) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Алинеи 1 - 8 не се прилагат за доходите и осигуровките, свързани с тях, които съгласно счетоводното законодателство са капитализирани като част от стойността на данъчен амортизируем актив.

Регулиране на слабата капитализация

Чл. 43. (1) (Изм. – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Не се признават за данъчни цели в годината на отчитането им разходите за лихви в размер, определен за текущата година по следната формула:

$НРЛ = РЛ - ПЛ - 0,75 \times ФРПЛ$, където:

НРЛ са непризнатите разходи за лихви;

РЛ са разходите за лихви, определени по реда на ал. 4;

ПЛ е общият размер на приходите от лихви;

ФРПЛ е счетоводният финансов резултат преди всички разходи и приходи от лихви.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Непризнатите по ал. 1 разходи за лихви се признават за данъчни цели през следващите години до изчерпването им в размер, определен за текущата година по следната формула:

$ПРЛ = 0,75 \times ФРПЛ + ПЛ - РЛ$, където:

ПРЛ са признатите разходи за лихви;

ФРПЛ е счетоводният финансов резултат преди всички разходи и приходи от лихви;

ПЛ е общият размер на приходите от лихви;

РЛ са разходите за лихви, определени по реда на ал. 4 за текущата година.

(3) (Нова – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) В случай че данъчно задължено лице прилага за текущата година чл. 43а, признатите разходи за лихви по реда на ал. 2 се ограничават до размера на остатъка на признатото превишение на разходи по заеми след прилагането на чл. 43а, ал. 5.

(4) (Предишна ал. 3 – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Разходите за лихви включват всички финансови (лихвени) разходи, отчетени по финансиране с привлечен капитал. В разходите за лихви не се включват разходите за:

1. лихви по финансов лизинг и банков кредит, освен когато страните по сделката са свързани лица или лизингът, съответно кредитът, е гарантиран или обезпечен от или е отпуснат по нареждане на свързано лице;
2. наказателни лихви за закъснели плащания и неустойки;
3. лихви, непризнати за данъчни цели на друго основание в закона;
4. (нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) лихви и други разходи по заеми, които съгласно счетоводното законодателство са капитализирани като част от стойността на актив.

(5) (Отм., предишна ал. 4 – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Когато счетоводният финансов резултат преди всички разходи и приходи от лихви е отрицателна величина, той не участва при определяне на размера на непризнатите и признатите разходи за лихви по ал. 1 и 2.

(6) Алинея 1 не се прилага, когато:

$$\frac{ПК_1 + ПК_2}{2} \leq 3 \times \frac{СК_1 + СК_2}{2}, \text{ където}$$

ПК1 е привлеченият капитал към 1 януари на текущата година;

ПК2 е привлеченият капитал към 31 декември на текущата година;

СК1 е собственият капитал към 1 януари на текущата година;

СК2 е собственият капитал към 31 декември на текущата година.

(7) Разходите за лихви на кредитните институции не се регулират по реда на ал. 1 - 6.

$$\frac{ПК_1 + ПК_2}{2} \leq 3 \times \frac{СК_1 + СК_2}{2}, \text{ където}$$

Правило за ограничаване на приспадането на лихви

Чл. 43а. (Нов – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) (1) Не се признава за данъчни цели превишението на разходите по заеми за текущата година в размер, определен по следната формула:

НПРЗ = ПРЗ – 0,30 x ДФРЛДА, където:

НПРЗ е непризнатото превишение на разходи по заеми;

ПРЗ е превишението на разходите по заеми, определено по реда на ал. 2;

ДФРЛДА е данъчният финансов резултат преди лихви, данъци и амортизации, определен по реда на ал. 3.

(2) Превишението на разходите по заеми е сумата, с която общият размер на разходите по заеми, посочени в ал. 4, превишава общия размер на признатите за данъчни цели лихви, представляващи признати за данъчни цели приходи и/или суми, които водят до увеличение на данъчния финансов резултат, както и други приходи и/или суми, икономически еквивалентни на лихви.

(3) Данъчният финансов резултат преди лихви, данъци и амортизации за текущата година се определя по следната формула:

$$\text{ДФРЛДА} = \text{ДФР} + \text{ДА} - \text{ПЛ} + \text{РЗ}, \text{ където:}$$

ДФР е данъчният финансов резултат, формиран по общия ред на закона, преди приспадане на данъчни загуби и преди прилагането на чл. 43 и този член;

ДА е общият размер на годишните данъчни амортизации;

ПЛ е общият размер на признатите за данъчни цели лихви, представляващи приходи и/или суми, които водят до увеличение на данъчния финансов резултат, както и други приходи или суми, икономически еквивалентни на лихви;

РЗ е общият размер на разходите по заеми, посочени в ал. 4, преди прилагането на чл. 43 и този член.

(4) Разходи по заеми за целите на този член са признатите за данъчни цели разходи и/или суми, които водят до намаление на данъчния финансов резултат, в които:

1. се включват всички разходи за лихви по всякакъв вид дълг, други разходи и суми, икономически еквивалентни на лихви, както и други разходи и суми, направени във връзка с набирането на средства включително, но не само:

а) плащания по заеми, даващи право на дял от печалбата;

б) условен лихвен процент за инструменти като конвертируеми облигации и облигации с нулев купон;

в) суми по алтернативни механизми за финансиране;

г) лихви по финансов лизинг;

д) лихва, капитализирана като част от стойността на неамортизируем актив за данъчни цели, при разпореждане с този актив, амортизацията на капитализирана лихва за данъчен амортизируем актив или лихвата, включена в данъчната стойност на данъчен амортизируем актив, при разпореждане с този актив;

е) суми, изчислени на базата на възвръщаемост на финансирането съгласно правилата за трансферно ценообразуване, когато са приложими;

ж) суми на условни лихви по деривативни инструменти или споразумения за хеджиране, свързани с финансиране;

з) курсови разлики по заеми и инструменти, свързани с набирането на средства;

и) възнаграждения за гаранция при финансиране;

к) такси и подобни разходи, свързани със заемането на средства;

2. не се включват разходи и суми за наказателни лихви за закъснели плащания и неустойки, които не са свързани с финансиране.

(5) Непризнатото по ал. 1 превишение на разходи по заеми се признава за данъчни цели през

следващите години до изчерпването му в размер, определен за текущата година по следната формула:

$ППРЗ = 0,30 \times \text{ДФРЛДА} + \text{ПЛ} - \text{РЗ}$, където:

ППРЗ е признатото превишение на разходи по заеми;

ДФРЛДА е данъчният финансов резултат преди лихви, данъци и амортизации, определен за текущата година по реда на ал. 3;

ПЛ е общият размер на признатите за данъчни цели лихви, представляващи приходи и/или суми, които водят до увеличение на данъчния финансов резултат, както и други приходи или суми, икономически еквивалентни на лихви;

РЗ е общият размер на разходите по заеми, посочени в ал. 4, преди прилагането на чл. 43 и този член.

(6) Когато данъчният финансов резултат преди лихви, данъци и амортизации е отрицателна величина, той не участва при определяне на размера на непризнатото и признатото превишение на разходи по заеми по ал. 1 и 5.

(7) Алинея 1 не се прилага, когато превишението на разходите по заеми, определено за текущата година, не надвишава левовата равностойност на 3 000 000 евро, определени по официалния валутен курс на лева към еврото.

(8) В случаите, в които превишението на разходите по заеми, определено за текущата година, надвишава прага по ал. 7 и чл. 43 не е приложен, не се признава за данъчни цели превишението на разходите по заеми в размер равен на превишението на разходи по заеми за текущата година намалено с 30 на сто от данъчния финансов резултат преди лихви, данъци и амортизации.

(9) В случаите, в които превишението на разходите по заеми, определено за текущата година, надвишава прага по ал. 7 и:

1. непризнатото превишение на разходите по заеми по ал. 1 е по-високо от непризнатите разходи за лихви по чл. 43, ал. 1, не се признава за данъчни цели непризнатото превишение на разходите по заеми по ал. 1; в този случай чл. 43, ал. 1 не се прилага;

2. непризнатото превишение на разходите по заеми по ал. 1 е по-ниско от непризнатите разходи за лихви по чл. 43, ал. 1, не се признават за данъчни цели непризнатото превишение на разходите по заеми по ал. 1 и разликата между непризнатите разходи за лихви по чл. 43, ал. 1 и непризнатото превишение на разходите по заеми по ал. 1.

(10) Не се регулират по реда на ал. 1 – 9 разходите по заеми на кредитните институции.

Глава девета

СУМИ, УЧАСТВАЩИ ПРИ ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДАНЪЧНИЯ ФИНАНСОВ РЕЗУЛТАТ

Финансови инструменти, допуснати до търговия на регулиран пазар

Чл. 44. (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.) (1) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се намалява с печалбата от разпореждане с финансови инструменти по смисъла на § 1, т. 21 от допълнителните разпоредби, определена като положителна разлика между продажната цена и документално доказаната цена на придобиване на тези финансови инструменти. Изречение първо не се прилага за печалби от източник в чужбина, по отношение на които в спогодба за избягване на двойното данъчно облагане е предвиден метод за избягване на двойното

данъчно облагане "освобождаване с прогресия".

(2) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава със загубата от разпореждане с финансови инструменти по смисъла на § 1, т. 21 от допълнителните разпоредби, определена като отрицателна разлика между продажната цена и документално доказаната цена на придобиване на тези финансови инструменти.

$$\frac{ПК_1 + ПК_2}{2} \leq 3 \times \frac{СК_1 + СК_2}{2}, \text{ където}$$

Резерв от последващи оценки на активи, които не са данъчни амортизируеми активи

Чл. 45. (Доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава със стойността на отписания резерв от последваща оценка (преоценъчен резерв) при отписване на активи, които не са данъчни амортизируеми активи, когато при отписването на резерва не е отчетен счетоводен приход или разход. Увеличението се извършва в годината на отписване на актива. Когато земя се трансформира в инвестиционен имот, увеличението се извършва в годината на отписване на инвестиционния имот.

Данъчно третиране на задължения

Чл. 46. (1) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава със сумата на задълженията на данъчно задълженото лице, като увеличението се извършва в годината, в която настъпи едно от следните обстоятелства:

1. (изм. – ДВ, бр. 100 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) изтичане на три години за задълженията с тригодишен давностен срок или на 5 години за задълженията с петгодишен давностен срок от момента, в който задължението е станало изискуемо;
2. производството по несъстоятелност на данъчно задълженото лице е прекратено с утвърден оздравителен план, в който се предвижда непълно удовлетворяване на кредиторите; увеличението се извършва с размера на намалението на задължението;
3. с влязло в сила съдебно решение е постановено, че задължението или част от него е недължимо;
4. кредиторът се е отказал от вземането си по съдебен ред или го е опростил; увеличението се извършва с размера на опростената сума;
5. (изм. – ДВ, бр. 100 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) преди изтичане на съответния срок по т. 1 задълженията са погасени по силата на закон;
6. данъчно задълженото лице е подало молба за **заличаване**.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Алинея 1 не се прилага, когато в годината на настъпване на обстоятелство по ал. 1 задължението е погасено или са отчетени счетоводни приходи в резултат на отписване на задължението.

(3) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Когато ал. 1 е приложена през предходна година, при определяне на данъчния финансов резултат за текущата година счетоводният финансов резултат се намалява със:

1. сумата на погасеното през текущата година задължение;
2. отчетените счетоводни приходи през текущата година в резултат на отписване на задължението.

(4) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Намалението по ал. 3 е до размера на увеличението по ал. 1 през предходните години за съответното задължение.

$$\frac{ПК_1 + ПК_2}{2} \leq 3 \times \frac{СК_1 + СК_2}{2}, \text{ където}$$

Данъчно третиране на приспаднат данъчен кредит за налични активи при регистрация или повторна регистрация по Закона за данък върху добавената стойност

Чл. 47. (1) (Доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава със сумата на приспадания от данъчно задълженото лице данъчен кредит за наличните активи към датата на регистрацията или повторната регистрация по Закона за данък върху добавената стойност, когато не са отчетени счетоводни приходи по повод приспадания данъчен кредит.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.).

(3) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Алинея 1 не се прилага, когато:

1. данъкът върху добавената стойност не е включен в историческата цена на актива, или

2. активът не е данъчен амортизируем актив и същият е отписан в годината на регистрацията или повторната регистрация по Закона за данък върху добавената стойност.

(4) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Когато се отпише актив, който не е данъчен амортизируем актив и за който е приложена ал. 1 в предходна година, при определяне на данъчния финансов резултат за текущата година счетоводният финансов резултат се намалява със сумата на приспадания данъчен кредит за съответния актив, с която е увеличен счетоводният финансов резултат по реда на ал. 1.

Данъчно третиране при разпределяне на дивиденди от инвестиции, отчетани по метода на собствения капитал

Чл. 47а. (Нов - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2009 г.) (1) При определяне на данъчния финансов резултат на акционери или съдружници счетоводният им финансов резултат се намалява с разпределените дивиденди от местни юридически лица или от чуждестранни лица, които са местни лица за данъчни цели на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, когато инвестицията се отчита по метода на собствения капитал.

(2) При финансовите институции намалението по ал. 1 е с разпределените дивиденди през годината. Намалението се извършва в годината на признаване на разпределените дивиденди в годишния финансов отчет на финансовата институция.

(3) При данъчно задължените лица, които не са финансови институции, намалението по ал. 1 е с разпределените дивиденди за периода от придобиване до отписване на инвестицията. Намалението се извършва в годината на отписване на инвестицията.

(4) Алинеи 1 - 3 не се прилагат за:

1. дивиденди, разпределени от печалби, които са реализирани преди придобиване на инвестицията;

2. дивиденди, разпределени от лицензирани дружества със специална инвестиционна цел по Закона за дружествата със специална инвестиционна цел;

3. дивиденди, представляващи скрито разпределяне на печалба;

4. (нова – ДВ, бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) дивиденди в резултат на разпределени суми, доколкото

тези суми са признати за данъчни цели разходи и/или водят до намаление на данъчния финансов резултат на разпределящото лице независимо от начина на счетоводното им отчитане при това лице.

Прехвърляне на място на стопанска дейност

Чл. 47б. (Нов - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) (1) При определяне на данъчния финансов резултат на място на стопанска дейност счетоводният му финансов резултат се увеличава с печалбата и се намалява със загубата от прехвърляне на мястото на стопанска дейност. Данъчните временни разлики, свързани с активите и пасивите на мястото на стопанска дейност, се признават за данъчни цели в годината на прехвърляне на мястото на стопанска дейност по общия ред на закона. При определяне на данъчния финансов резултат на мястото на стопанска дейност се прилага чл. 6б, ал. 1 и 2.

(2) Печалбата и загубата за целите на ал. 1 се определя като разлика между продажната цена на мястото на стопанска дейност и счетоводната стойност на активите, намалена със счетоводната стойност на пасивите на мястото на стопанска дейност към датата на прехвърлянето.

(3) Алинеи 1 и 2 не се прилагат, когато печалбата и загубата от прехвърляне на мястото на стопанска дейност е участвала при формиране на счетоводния финансов резултат на мястото на стопанска дейност.

Глава девета "а"

(Нова – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.)

СПЕЦИФИЧНИ ПРАВИЛА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДАНЪЧНИЯ ФИНАНСОВ РЕЗУЛТАТ В СЛУЧАИТЕ НА КОНТРОЛИРАНО ЧУЖДЕСТРАННО ДРУЖЕСТВО

Контролирано чуждестранно дружество

Чл. 47в. (Нов – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) (1) Контролирано чуждестранно дружество е чуждестранно образувание или място на стопанска дейност в чужбина, чиито печалби не подлежат на данъчно облагане или са освободени от облагане с данъци в Република България, когато са изпълнени следните условия:

1. в случай на чуждестранно образувание – данъчно задълженото лице самостоятелно или заедно със своите свързани предприятия има пряко или косвено участие в над 50 на сто от правата на глас, или има пряко или косвено участие в над 50 сто от капитала, или има право да получи над 50 на сто от печалбата на това образувание, и

2. действително платеният корпоративен данък върху печалбата от образуванието или мястото на стопанска дейност е по-нисък от разликата между корпоративния данък, който би бил начислен на образуванието или мястото на стопанска дейност по реда на този закон, и действително платения корпоративен данък върху печалбата от образуванието или мястото на стопанска дейност.

(2) Размерът на косвеното участие по ал. 1, т. 1, което данъчно задълженото лице притежава в чуждестранно образувание, се определя като сбор от участията, които всяко от свързаните му предприятия притежава пряко в чуждестранното образувание.

(3) За целите на ал. 1, т. 2 не се взема предвид мястото на стопанска дейност на

контролирано чуждестранно дружество, което не подлежи на данъчно облагане или е освободено от данъци в държавата, в която контролираното чуждестранно дружество е местно лице за данъчни цели.

(4) Алинея 1 не се прилага за контролирано чуждестранно дружество, което не подлежи на облагане с корпоративен данък върху печалбата в държавата, в която контролираното чуждестранно дружество е местно лице за данъчни цели.

Данъчен финансов резултат в случаите на контролирано чуждестранно дружество

Чл. 47г. (Нов – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) (1) Данъчно задълженото лице увеличава данъчния си финансов резултат за текущата година с данъчната печалба за същия данъчен период на чуждестранно образувание, която не е разпределена, или печалбата, реализирана от място на стопанска дейност от чужбина за същия данъчен период.

(2) Данъчната печалба по ал. 1:

1. се определя по реда на този закон;

2. увеличава данъчния финансов резултат за данъчния период на данъчно задълженото лице, в който приключва данъчният период на чуждестранното образувание, в случаите, в които данъчните периоди са различни;

3. увеличава данъчния финансов резултат пропорционално на най-високото от участията в правата на глас, в капитала или в печалбата на чуждестранното образувание, както и пропорционално на периода от съответния данъчен период на чуждестранното образувание, през който са били изпълнени условията чуждестранното образувание да е контролирано чуждестранно дружество.

(3) Данъчната загуба на контролирано чуждестранно дружество от текущия данъчен период, определена по реда на този закон, не се приспада от данъчните печалби на данъчно задълженото лице от източник в страната или други държави през текущата или следващи години. Данъчната загуба по изречение първо се приспада последователно само от данъчните печалби на същото контролирано чуждестранно дружество или от данъчната печалба на друго контролирано чуждестранно дружество в същата чужда държава, от която е възникнала, през следващите 5 години.

(4) Когато чуждестранно образувание разпредели печалба, която подлежи на облагане при данъчно задълженото лице, данъчният финансов резултат на същото се намалява с печалбата, която на основание ал. 1 е увеличила данъчния финансов резултат на данъчно задълженото лице за минала година. Намалението е до размера на разпределената печалба, но не повече от размера на печалбата, която на основание ал. 1 е увеличила данъчния финансов резултат за минала година.

(5) Когато данъчно задължено лице реализира приход, който подлежи на облагане, от разпореждане с участието си в чуждестранно образувание или със стопанска дейност, извършвана чрез място на стопанска дейност в чужбина, данъчният финансов резултат на данъчно задълженото лице за текущата година се намалява с размера на печалбата от чуждестранното образувание, която на основание ал. 1 е увеличила данъчния финансов резултат на данъчно задълженото лице за минала година и за която не е приложена ал. 4, до размера на прихода от разпореждането.

(6) Данъчно задълженото лице има право на данъчен кредит за данъка, платен от контролирано чуждестранно дружество в чужбина по отношение на печалби, които на основание на ал. 1 са включени в данъчния финансов резултат на данъчно задълженото лице. Данъчният кредит се определя по реда на чл. 14, ал. 4.

(7) Алинея 1 не се прилага, когато контролирано чуждестранно дружество извършва съществена стопанска дейност с помощта на персонал, оборудване, активи и помещения, което се доказва от данъчно задълженото

лице чрез съответните факти и обстоятелства.

(8) При определяне на данъчния финансов резултат на контролирано чуждестранно дружество по реда на този закон счетоводният финансов резултат на контролирано чуждестранно дружество се определя съгласно приложимите от данъчно задълженото лице счетоводни стандарти.

Регистър на контролираните чуждестранни дружества

Чл. 47д. (Нов – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) (1) Данъчно задълженото лице води регистър на контролираните чуждестранни дружества, който съдържа данни най-малко за:

- 1. размера на участията по чл. 47в, ал. 1, т. 1, в това число промяната им в рамките на данъчния период;
- 2. размера на печалбата на чуждестранно образувание, която не е разпределена, съответно печалбата на място на стопанска дейност, определени по реда на този закон и които на основание чл. 47г, ал. 1 са увеличили данъчния финансов резултат на данъчно задълженото лице за всеки данъчен период;
- 3. размера на загубата, определена по реда на този закон за текущата и минали години във връзка с прилагане на чл. 47г, ал. 3;
- 4. размера на данъчния финансов резултат за съответния данъчен период, определен по реда на този закон, както и на действително платения корпоративен данък върху печалбата от контролирано чуждестранно дружество в държавата, в която чуждестранното образувание е местно лице за данъчни цели или в която е разположено мястото на стопанска дейност;
- 5. датата на разпределяне на печалба от контролирано чуждестранно дружество, дата на разпореждане с участие или със стопанска дейност, както и размер на разпределена печалба, съответно размер на прихода от разпореждане;
- 6. друга информация, необходима за определяне на данъчния финансов резултат на данъчно задълженото лице, в случаите на контролирано чуждестранно дружество.

(2) Данъчно задълженото лице представя регистъра по ал. 1 при поискване от органите по приходите на Националната агенция за приходите.

Глава десета

ДАНЪЧНИ АМОРТИЗИРУЕМИ АКТИВИ

Данъчни амортизируеми активи

Чл. 48. Данъчни амортизируеми активи са:

- 1. данъчните дълготрайни материални активи;
- 2. данъчните дълготрайни нематериални активи;
- 3. инвестиционните имоти, с изключение на земята;

4. последващите разходи по чл. 64.

$$\frac{ПК_1 + ПК_2}{2} \leq 3 \times \frac{СК_1 + СК_2}{2}, \text{ където}$$

Репутация

Чл. 49. (1) Репутацията, възникнала в резултат на бизнес комбинация, не е данъчен амортизируем актив.

(2) Загубите от обезценка и при отписване на репутация не се признават за **данъчни цели**.

Данъчни дълготрайни материални активи

Чл. 50. (1) (Изм. – ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г., предишен текст на чл. 50, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Данъчни дълготрайни материални активи са сумите, които отговарят на изискванията за амортизируеми дълготрайни материални активи съгласно Националните счетоводни стандарти, чиято стойност е равна или превишава по-ниската стойност от:

1. стойностния праг на същественост за дълготрайния материален актив, определен в счетоводната политика на данъчно задълженото лице;

2. (изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) седемстотин лева.

(2) (Нова – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Данъчни дълготрайни материални активи са и амортизируемите активи с право на ползване във връзка с договори за финансов лизинг, съгласно Международните счетоводни стандарти, признати при лизингополучатели.

$$\frac{ПК_1 + ПК_2}{2} \leq 3 \times \frac{СК_1 + СК_2}{2}, \text{ където}$$

Данъчни дълготрайни нематериални активи

Чл. 51. (1) Данъчни дълготрайни нематериални активи са:

1. придобити нефинансови ресурси, които:

а) нямат физическа субстанция;

б) се ползват през период, по-дълъг от 12 месеца;

в) имат ограничен полезен живот;

г) са със стойност, равна или превишаваща по-ниската стойност от:

аа) стойностния праг на същественост за дълготрайния нематериален актив, определен в счетоводната политика на данъчно задълженото лице;

бб) (изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) седемстотин лева;

2. (отм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.);

3. начислените суми в резултат на стопански операции, водещи до увеличаване на икономическата изгода от наети или предоставени за ползване дълготрайни активи; тези суми не формират данъчен дълготраен материален актив.

(2) Счетоводните разходи, отчетени във връзка с придобиването на данъчен дълготраен нематериален актив преди възникването му, не се признават за **данъчни цели** в годината на отчитането им и участват при определянето на данъчната амортизируема стойност на актива. Когато в следваща година настъпят обстоятелства, определящи, че данъчно задълженото лице няма да придобие данъчния дълготраен нематериален актив, непризнатите разходи по изречение първо се признават за данъчни цели в годината на настъпване на обстоятелствата, ако

са спазени изискванията на този закон.

$$\frac{ПК_1 + ПК_2}{2} \leq 3 \times \frac{СК_1 + СК_2}{2}, \text{ където}$$

Данъчен амортизационен план

Чл. 52. (1) Данъчно задължените лица, които формират данъчен финансов резултат, изготвят и водят данъчен амортизационен план, в който отразяват всички данъчни амортизируеми активи.

(2) Данъчният амортизационен план е данъчен регистър, в който се отразява информацията, определена съгласно изискванията на тази глава, за процеса на придобиване, последващо водене, амортизиране и отписване на данъчните амортизируеми активи.

(3) Данъчният амортизационен план съдържа най-малко следната информация за всеки данъчен амортизируем актив:

1. наименование;
2. месец на въвеждане в експлоатация;
3. данъчната амортизируема стойност;
4. начислена данъчна амортизация;
5. данъчна стойност;
6. годишна данъчна амортизационна норма;
7. годишна данъчна амортизация;
8. месец на извършване на промени в стойностите на актива и обстоятелствата, налагащи промените;
9. месец на преустановяване и възобновяване на начисляването на данъчни амортизации и обстоятелствата, които го налагат;
10. месец на отписване на актива по чл. 60, ал. 3 за счетоводни цели и обстоятелствата, които го налагат;
11. месец на отписване на актива от данъчния амортизационен план.

Стойности на данъчните амортизируеми активи

Чл. 53. (1) Данъчната амортизируема стойност е историческата цена на актива, намалена с включените в нея начислени провизии и дарения, свързани с актива. В случаите по чл. 64, ал. 1 и чл. 67 данъчната амортизируема стойност е сумата на:

1. последващите разходи - в случаите по чл. 64, ал. 1;
2. непризнатите за данъчни цели разходи - в случаите по чл. 67.

(2) Годишната данъчна амортизация е начислената в данъчния амортизационен план амортизация за съответната година съгласно изискванията на тази глава.

(3) Начислената данъчна амортизация е сумата от годишните данъчни амортизации за съответния актив. Начислената данъчна амортизация не може да превишава данъчната амортизируема стойност на актива.

(4) Данъчната стойност е данъчната амортизируема стойност на актива, намалена с начислената данъчна

$$\frac{ПК_1 + ПК_2}{2} \leq 3 \times \frac{СК_1 + СК_2}{2}, \text{ където}$$

амортизация за него.

Данъчни и счетоводни амортизации

Чл. 54. (1) При определяне на данъчния финансов резултат се признават годишните данъчни амортизации, определени по реда на тази глава.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Счетоводните разходи за амортизации не се признават за данъчни цели. При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава със счетоводните амортизации, независимо от това дали отчитането им води до намаляване на счетоводния финансов резултат за годината на счетоводното им

$$\frac{ПК_1 + ПК_2}{2} \leq 3 \times \frac{СК_1 + СК_2}{2}, \text{ където}$$

отчитане.

Категории данъчни амортизируеми активи

Чл. 55. (1) При определяне на годишните данъчни амортизации данъчните амортизируеми активи се разпределят в следните категории:

- 1. категория I - масивни сгради, включително инвестиционни имоти, съоръжения, предавателни устройства, преносители на електрическа енергия, съобщителни линии;
- 2. категория II - машини, производствено оборудване, апаратура;
- 3. категория III - транспортни средства, без автомобили; покритие на пътища и на самолетни писти;
- 4. (доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) категория IV - компютри, периферни устройства за тях, софтуер и право на ползване на софтуер, мобилни телефони;
- 5. категория V - автомобили;
- 6. категория VI - данъчни дълготрайни материални и нематериални активи, за които има ограничен срок на ползване съгласно договорни отношения или законово задължение;
- 7. категория VII - всички останали амортизируеми активи.

(2) Годишните данъчни амортизационни норми се определят еднократно за годината и не могат да превишават следните размери:

Категория активи	Годишна данъчна амортизационна норма (%)
Категория I	4
Категория II	30
Категория III	10
Категория IV	50
Категория V	25

Категория VI	100/години на правното ограничение Годишната норма не може да превишава 33 1/3
Категория VII	15

(3) За активите от категория II годишната данъчна амортизационна норма не може да превишава 50 на сто, когато едновременно са изпълнени следните условия:

1. активите са част от първоначална инвестиция;
2. активите са фабрично нови и не са били експлоатирани преди придобиването им.

(4) (Отм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.).

(5) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Придобиването на актив чрез сключване на лизингов договор, класифициран като финансов лизинг съгласно счетоводното законодателство, не е основание за **разпределяне на този актив в категория VI.**

(6) (Нова - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., изм., бр. 35 от 2015 г., в сила от 15.05.2015 г.) Точка 1 на ал. 3 не се прилага, когато активите по ал. 3 са придобити във връзка с направена инвестиция за повишаване на енергийната ефективност при наличие на сключени доброволни споразумения по реда на глава пета, раздел II от отменения Закон за енергийната ефективност (обн., ДВ, бр. 98 от 2008 г.; изм., бр. 6, 19, 42 и 82 от 2009 г., бр. 15, 52 и 97 от 2010 г., бр. 35 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 15, 24, 59 и 66 от 2013 г., бр. 22, 33 и 98 от 2014 г. и бр. 14 от 2015 г.).

Общ ред за завеждане на активи в данъчен амортизационен план

Чл. 56. Данъчните амортизируеми активи се завеждат в данъчния амортизационен план по данъчната им

$$\frac{ПК_1 + ПК_2}{2} \leq 3 \times \frac{СК_1 + СК_2}{2}, \text{ където}$$

амортизируема стойност.

Специфичен ред за завеждане на активи в данъчен амортизационен план

Чл. 57. (1) Лице, за което се промени режимът на данъчно облагане, в резултат на което за него възникне задължение да формира данъчен финансов резултат, изготвя данъчен амортизационен план, в който наличните към този момент данъчни амортизируеми активи се завеждат с данъчна амортизируема стойност и начислена данъчна амортизация, определени по реда на ал. 2 и 3.

(2) Данъчната амортизируема стойност на актив по ал. 1 се определя, като историческата му цена:

1. се увеличава с извършените до този момент последващи разходи, които съгласно счетоводното законодателство водят до бъдещи икономически изгоди, свързани с актива, и
2. се намалява с включените в нея начислени провизии и дарения, свързани с актива.

(3) Начислената данъчна амортизация на актив по ал. 1 е счетоводната амортизация, която би била начислена до този момент върху историческата цена на актива, коригирана по реда на ал. 2.

(4) При изготвяне на данъчния амортизационен план не се завеждат активи, за които **начислената**

данъчна амортизация е равна или превишава данъчната им амортизируема стойност.

(5) Алинеи 1 - 4 се прилагат и в случаите на повторно завеждане на актив в данъчния амортизационен план.

Начисляване на данъчни амортизации

Чл. 58. (1) (Доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Начисляването на данъчна амортизация започва от началото на месеца, в който данъчният амортизируем актив е въведен в експлоатация, или от началото на следващия месец. Датата на въвеждане в експлоатация следва да е документално обоснована.

(2) Когато в нормативен акт е предвиден ред за въвеждане в експлоатация, въвеждането в експлоатация на актива за данъчни цели не може да бъде по-рано от установеното в нормативния акт.

(3) Годишната данъчна амортизация се определя по следната формула:

$$\text{ГДА} = \text{ДАС} \times \text{ГДАН} \times \frac{\text{М}}{12}, \text{ където:}$$

ГДА е годишната данъчна амортизация;

ДАС е данъчната амортизируема стойност;

ГДАН е годишната данъчна амортизационна норма, определена от данъчно задълженото лице съгласно чл. 55, ал. 2 и 3;

М е броят на месеците от годината, през които се начислява данъчна амортизация.

$$\text{ГДА} = \text{ДАС} \times \text{ГДАН} \times \frac{\text{М}}{12}, \text{ където:}$$

Преустановяване начисляването на данъчни амортизации

Чл. 59. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г.) (1) Начисляването на данъчни амортизации се преустановява, когато съответният актив временно не се използва (не носи икономическа изгода) през период, по-дълъг от дванадесет месеца. Начисляването се преустановява от началото на месеца, следващ месеца, през който е изтекъл срокът по изречение първо, и се възобновява от началото на месеца на връщането на актива в експлоатация. Данъчният амортизируем актив не се отписва от данъчния амортизационен план.

(2) При определянето на данъчния финансов резултат за годината, през която е изтекъл дванадесетмесечният срок по ал. 1, годишната данъчна амортизация на данъчно задълженото лице се намалява с размера на начислената данъчна амортизация за актива през дванадесетте месеца, през които активът не се е използвал. С размера на намалението по изречение първо се коригират стойностите на данъчния амортизируем актив към датата на преустановяване начисляването на данъчна амортизация, както следва:

1. намалява се начислената данъчна амортизация за **актива**;

2. увеличава се данъчната стойност на актива.

(3) Данъчно задължено лице в производство по ликвидация или несъстоятелност преустановява

начисляването на данъчни амортизации за тези активи, за които се преустановява начисляването на счетоводни амортизации съгласно изискванията на счетоводното законодателство. Към датата на преустановяване на начисляването на данъчните амортизации съответно се прилага чл. 60, ал. 5.

(4) Не се преустановява начисляването на данъчни амортизации за активите по чл. 60, ал. 3.

Отписване на активи от данъчния амортизационен план

Чл. 60. (1) Активът се отписва от данъчния амортизационен план, когато е напълно амортизиран за данъчни цели.

(2) Когато активът се отпише за счетоводни цели, преди да е напълно амортизиран за данъчни цели, той се отписва от данъчния амортизационен план в началото на месеца, през който се отписва за счетоводни цели.

(3) Алинея 2 не се прилага при отписване на активи:

1. (изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) които са напълно амортизирани за счетоводни цели;

2. в резултат на увеличение в стойностния праг на същественост.

(4) Активите по ал. 3 се отписват от данъчния амортизационен план по реда на ал. 1.

(5) (Доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., изм., бр. 97 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.) Когато амортизируем актив съгласно Националните счетоводни стандарти се трансформира в неамортизируем, с изключение на трансформиране в инвестиционен имот, същият се отписва от данъчния амортизационен план от началото на текущия месец. Изречение първо не се прилага за напълно амортизираните активи за счетоводни цели и за активите, които временно не се използват (не носят икономическа изгода).

(6) Когато данъчният амортизируем актив престане да се ползва за дейност, за която се формира данъчен финансов резултат, същият се отписва от данъчния амортизационен план от началото на текущия месец.

Запазване стойностите на данъчния амортизируем актив

Чл. 61. (1) (Предишен текст на чл. 61 – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Стойностите на данъчния амортизируем актив не се променят при:

1. последваща счетоводна оценка (преоценка и обезценка);

2. промяна в счетоводната политика, включително промяна в приложимите счетоводни стандарти;

3. (отм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.);

4. регистрация или повторна регистрация по Закона за данък върху добавената стойност.

(2) (Нова – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Ограничението по ал. 1, т. 1 не се прилага при последваща оценка на данъчни дълготрайни материални активи по чл. 50, ал. 2, която се дължи на преоценка на пасива по договора за финансов лизинг.

Промяна в стойностите на данъчния амортизируем актив

Чл. 62. (1) (Доп. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) Промяна в стойностите на данъчния амортизируем актив се извършва при настъпване на обстоятелства, налагащи промяна съгласно този закон или счетоводното законодателство, с изключение на случаите по чл. 61.

(2) Промяната в стойностите на актива се отразява в данъчния амортизационен план към 1 януари на годината, в която са установени обстоятелствата, налагащи промяната. Не се извършва промяна в данъчния

амортизационен план и не се коригира начислената данъчна амортизация за предходните години.

(3) Стойностите на данъчния амортизируем актив след промяната трябва да са равни на стойностите, които биха били определени, ако обстоятелствата, налагащи промяната, са били известни през предходните години.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) При определяне на данъчния финансов резултат годишната данъчна амортизация на актива за текущата година се коригира с разликата между начислената данъчна амортизация за актива през предходните години и тази, която би била начислена за тези години, ако обстоятелствата, налагащи промяната, са били известни през предходните години. Изречение първо не се прилага, когато обстоятелството, налагащо промяната в стойностите на актива, е откриване на грешка.

(5) Когато установените обстоятелства не налагат промяна в стойностите на актива за предходни години, промяната в стойностите се отразява в данъчния амортизационен план към момента на установяване на обстоятелството през текущата година.

Последващи разходи, свързани с актив, наличен в данъчния амортизационен план

Чл. 63. Данъчната амортизируема стойност на актив, наличен в данъчния амортизационен план, се увеличава с последващите разходи, които съгласно счетоводното законодателство водят до бъдещи икономически изгоди, свързани с данъчния амортизируем актив. Данъчната амортизируема стойност се увеличава от началото на месеца, през който са завършени последващите разходи.

М

$$\text{ГДА} = \text{ДАС} \times \text{ГДАН} \times \frac{\text{М}}{12}, \text{ където:}$$

Последващи разходи, свързани с актив, който е отписан от данъчния амортизационен план

Чл. 64. (1) Когато активът е отписан от данъчния амортизационен план, но не е отписан за счетоводни цели, с последващите разходи, които съгласно счетоводното законодателство водят до бъдещи икономически изгоди, свързани с актива, се завежда самостоятелен данъчен амортизируем актив.

(2) Данъчният амортизируем актив по ал. 1 се завежда в данъчния амортизационен план от началото на месеца, през който са завършени последващите разходи.

(3) За целите на чл. 55 данъчният амортизируем актив се разпределя в категорията, в която е бил разпределен активът, във връзка с който са извършени последващите разходи.

(4) Когато активът, във връзка с който са извършени последващите разходи, се отпише от счетоводния амортизационен план, преди данъчният амортизируем актив по ал. 1 да е напълно амортизиран, последният се отписва от данъчния амортизационен план при условията и по реда на чл. 60.

Приходи и разходи от последващи оценки на данъчни амортизируеми активи

Чл. 65. Счетоводните приходи и разходи от последващи оценки на данъчните амортизируеми активи не се признават за данъчни цели.

Преобразуване на счетоводния финансов резултат при отписване на данъчен амортизируем актив

Чл. 66. (1) Когато активът се отписва от счетоводния амортизационен план, при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава със счетоводната балансова стойност на актива.

(2) Когато активът се отписва от данъчния амортизационен план, при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се намалява с данъчната стойност на актива.

(3) Алинеи 1 и 2 не се прилагат:

1. в случаите на непризнати разходи от липси на активи и свързани с тях вземания, когато данъчната стойност превишава счетоводната балансова стойност на актива;

2. при отписване на актив за сметка на собствения капитал, когато данъчната стойност превишава счетоводната балансова стойност на актива;

3. при отписване на актив по реда на чл. 60, ал. 6, когато данъчната стойност превишава счетоводната балансова стойност на актива;

4. при преобразуване на дружества и при преустройство на кооперации по глава деветнадесета, раздели II и III.

$$\text{ГДА} = \text{ДАС} \times \text{ГДАН} \times \frac{\text{М}}{12}, \text{ където:}$$

Счетоводни разходи, формиращи данъчен амортизируем актив

Чл. 67. Счетоводните разходи, формиращи данъчен амортизируем актив, включително последващите разходи,

$$\text{ГДА} = \text{ДАС} \times \text{ГДАН} \times \frac{\text{М}}{12}, \text{ където:}$$

не се признават за данъчни цели.

Приходи и разходи, отчетени по повод на дарение, свързано с данъчен амортизируем актив

Чл. 68. Счетоводните приходи и разходи, отчетени по повод на дарение, с което е намалена историческата цена при определяне на данъчната амортизируема стойност на актива, не се признават за данъчни цели.

Специфично данъчно третиране на актив, формиран в резултат на развойна дейност

Чл. 69. (1) При определяне на данъчния финансов резултат данъчно задълженото лице има право да намали счетоводния си финансов резултат с историческата цена на дълготраен нематериален актив еднократно в годината на формирането му, когато са изпълнени едновременно следните условия:

1. активът е формиран в резултат на развойна дейност;

2. развойната дейност е извършена във връзка с дейността по занятие на данъчно задълженото лице;

3. развойната дейност е възложена с поръчка при пазарни условия на научноизследователски институт или висше училище.

(2) Когато данъчно задължено лице е упражнило правото си по ал. 1, счетоводно отчетеният дълготраен нематериален актив по ал. 1 не е данъчен амортизируем актив.

Глава единадесета

ПРЕНАСЯНЕ НА ДАНЪЧНА ЗАГУБА

Общи положения

Чл. 70. (1) Данъчно задължените лица имат право да пренасят данъчната загуба, формирана по реда на тази част. Когато данъчно задължено лице е избрало да пренася данъчната загуба, тя задължително се пренася последователно до изчерпването ѝ през следващите 5 години.

(2) Данъчно задълженото лице упражнява правото си на избор чрез приспадане на данъчната загуба през първата година след реализирането на данъчната загуба, през която лицето е формирало положителен данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба. Когато до датата на данъчния контрол данъчно задълженото лице не е формирало положителен данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба, смята се, че лицето е упражнило правото си на избор за пренасяне на данъчна загуба.

$$\text{ГДА} = \text{ДАС} \times \text{ГДАН} \times \frac{\text{М}}{12}, \text{ където:}$$

Ред за приспадане

Чл. 71. (1) Данъчната загуба се приспада при определяне на данъчния финансов резултат в размера на положителния данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба. Когато данъчната загуба е по-малка от положителния данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба, при определяне на данъчния финансов резултат се приспада пълният ѝ размер.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.).

$$\text{ГДА} = \text{ДАС} \times \text{ГДАН} \times \frac{\text{М}}{12}, \text{ където:}$$

Нововъзникнали данъчни загуби

Чл. 72. За нововъзникнали данъчни загуби се прилагат разпоредбите на тази глава, като се спазва поредността на възникването им. За всяка от нововъзникналите данъчни загуби 5-годишният срок започва да тече от годината, следваща годината на

$$\text{ГДА} = \text{ДАС} \times \text{ГДАН} \times \frac{\text{М}}{12}, \text{ където:}$$

възникването им.

Загуба от източник в чужбина при прилагане на метода "Освобождаване с прогресия"

Чл. 73. (1) Данъчната загуба, формирана през текущата година в държава, с която Република България има сключена спогодба за избягване на двойното данъчно облагане и методът за избягване на двойното данъчно облагане по отношение на печалбите е "Освобождаване с прогресия", не се приспада от данъчните печалби от източник в страната или други държави през текущата или следващи години.

(2) Данъчната загуба по ал. 1 се приспада при спазване изискванията на тази глава последователно само от данъчните печалби от източника в чужбина, от който е възникнала, през следващите 5 години.

(3) При прекратяване дейността на място на стопанска дейност в държава - членка на Европейския съюз или на Европейското икономическо пространство, непренесените и невъзстановени данъчни загуби от мястото на стопанска дейност се пренасят по общия ред на закона до изтичане на 5-годишния срок от възникването им.

Загуба от източник в чужбина при прилагане на метода на данъчен кредит

Чл. 74. (1) Когато данъчно задължено лице е формирало данъчна загуба и тази загуба или част от нея е от източник в чужбина, за който се прилага методът на данъчен кредит за избягване на двойното данъчно облагане, неприспаднатата загуба през текущата година се приспада при спазване изискванията на тази глава последователно само от данъчните печалби от източника в чужбина, от който е възникнала, през следващите 5 години.

(2) Когато данъчната загуба за годината не е формирана само от един източник (чужда държава или страната), тя се разпределя за целите на ал. 1 между държавите, от които е възникнала, по следната формула:

$$A = B \times \frac{B}{\Gamma}, \text{ където:}$$

A е частта от данъчната загуба на данъчно задълженото лице за годината, разпределена за съответния източник (чужда държава или страната);

B е данъчната загуба на данъчно задълженото лице за годината;

B е данъчната загуба, формирана от съответния източник (чужда държава или страната);

Г е сборът от данъчните загуби, формирани от всички източници (чужди държави и страната).

(3) Алинея 1 не се прилага за загуби от източник в държава - членка на Европейския съюз или на Европейското икономическо пространство.

Глава дванадесета

СЧЕТОВОДНИ ГРЕШКИ

Коригиране на счетоводни грешки

Чл. 75. (1) При откриване през текущата година на счетоводна грешка, свързана с минали години, данъчните финансови резултати за съответните минали години се коригират съгласно изискванията на действащите през съответните минали години закони така, че все едно грешката не е била допусната.

(2) При определяне на данъчното задължение върху коригирания по ал. 1 данъчен финансов резултат за минала година се прилага данъчната ставка за съответната минала година.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., доп., бр. 15 от 2013 г., в сила от 1.01.2013 г., изм., бр. 97 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.) В случаите по ал. 1 при откриване през текущата година на счетоводна грешка, свързана с предходната година, за която е подадена годишна данъчна декларация и законоустановеният срок за подаването ѝ е изтекъл, данъчно задълженото лице може еднократно в срок до 30 септември на текущата година да коригира данъчния финансов резултат и данъчното задължение чрез подаване на нова декларация. В останалите случаи по ал. 1 данъчно задълженото лице уведомява писмено компетентния орган по приходите, който в 30-дневен срок от получаване на уведомлението предприема действия за промяна на данъчния финансов резултат и на задължението за съответния данъчен период.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) При откриване на грешка, свързана с данъчен

амортизируем актив, стойностите на актива се променят по реда на чл. 62. Когато в резултат на открита грешка се установи, че за съответната минала година данъчно задълженото лице е следвало да формира данъчен амортизируем актив, то при определяне на данъчните финансови резултати за предходните години се признава годишна данъчна амортизация, равна на счетоводната амортизация, която би била начислена за този актив за съответните години, но не повече от годишната данъчна амортизация, която би била начислена, ако са били използвани максимално допустимите годишни данъчни амортизационни норми за съответните години. Данъчният амортизируем актив по изречение второ се завежда в данъчния амортизационен план към 1 януари на годината на откриване на грешката с данъчната си амортизируема стойност и начислената данъчна амортизация по изречение второ.

(5) Данъчната временна разлика, която би възникнала през минала година, ако грешката не е била допусната, се смята за възникнала през съответната минала година и се признава за данъчни цели по общия ред на закона.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) Алинеи 1 - 4 не се прилагат по отношение на данъчния финансов резултат и данъчното задължение върху него за тази минала година, за която към 1 януари на годината на откриване на грешката са изтекли поне 6 години.

(7) Всички счетоводни приходи и разходи, отчетени през текущата година във връзка с открита счетоводна грешка от минали години, не се признават за данъчни цели.

В

$$A = B \times \frac{\text{---}}{\Gamma}, \text{ където:}$$

Специфични случаи на коригиране на счетоводни грешки

Чл. 76. Когато след коригирането на данъчния финансов резултат по чл. 75, ал. 1 възникне или се промени данъчната загуба за съответния минал период, прилагат се разпоредбите на глава единадесета. Данъчните финансови резултати за годините от допускане на грешката до нейното откриване се коригират по реда на чл. 75 така, че все едно грешката не е била допусната. За година на възникване на данъчната загуба се смята годината, през която е допусната грешката.

Разходи, отчетени в нарушение на счетоводното законодателство

Чл. 77. (1) Разходите, отчетени в нарушение на счетоводното законодателство, не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане.

(2) Непризнатите за данъчни цели разходи по ал. 1 се признават за данъчни цели, когато това е допустимо по този закон и при спазване изискванията на тази глава.

В

$$A = B \times \frac{\text{---}}{\Gamma}, \text{ където:}$$

Г

Приходи и разходи, неотчетени по реда, определен в нормативен акт

Чл. 78. При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се коригира със сумата на приходите и разходите, които е следвало да бъдат отчетени през текущата година съгласно изискванията на нормативен акт, но не са отчетени от данъчно задълженото лице. Когато впоследствие във връзка със стопанска операция по изречение първо бъдат отчетени счетоводни приходи и разходи, последните

$$A = B \times \frac{B}{G}, \text{ където:}$$

не се признават за данъчни цели.

Коригиране на грешки, различни от счетоводни грешки и отразяване на коригиращи събития

(Загл. доп. – ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.)

Чл. 79. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., доп., бр. 97 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.)

Разпоредбите на тази глава се прилагат и за грешки, различни от счетоводни грешки, включително за грешки при преобразуване на счетоводния финансов резултат за целите на определяне на данъчния финансов резултат, както и за коригиращи събития по смисъла на приложимите счетоводни стандарти.

$$A = B \times \frac{B}{G}, \text{ където:}$$

Лихва за просрочие

Чл. 80. Лихва за просрочие по общия ред се дължи и при прилагането на чл. 75. Лихвата се дължи от датата, на която е следвало да бъде внесен корпоративният данък за съответната минала година.

Корекции на грешки, установени при данъчен контрол

Чл. 81. Разпоредбите на тази глава, с изключение на чл. 75, ал. 3, се прилагат и в случаите на грешки,

$$A = B \times \frac{B}{G}, \text{ където:}$$

установени при данъчен контрол.

Глава тринадесета ПРОМЯНА В СЧЕТОВОДНАТА ПОЛИТИКА

Корекции при промяна в счетоводната политика

Чл. 82. (1) Когато се промени счетоводната политика, при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат за текущата година се коригира по начина и със сумите, с които биха се коригирали данъчните финансови резултати за предходните години, ако променената счетоводна политика е била прилагана през тези години.

(2) Данъчните временни разлики, възникнали съгласно прилаганата счетоводна политика преди промяната, се смятат за невъзникнали.

(3) В случай че променената счетоводна политика е била прилагана през предходните години и в резултат на това биха възникнали данъчни временни разлики, смята се, че те са възникнали и се признават по общия ред

на закона.

(4) Не се признават за данъчни цели счетоводните приходи и разходи, възникнали в резултат на променената счетоводна политика.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г.) Алинеи 1 - 3 не се прилагат при промяна на счетоводната политика, свързана с данъчни амортизируеми активи.

(6) Не се дължи лихва за просрочие при промяна на счетоводната политика, когато ефектът от промяната води до увеличение на данъчния финансов резултат.

Глава четиринадесета

АВАНСОВИ ВНОСКИ

Общи положения

Чл. 83. (1) (Предишен текст на чл. 83 - ДВ, бр. 110 от 2007 г., доп., бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) Данъчно задължените лица правят месечни или тримесечни авансови вноски за корпоративния данък на базата на прогнозна данъчна печалба за текущата година.

(2) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Авансови вноски не правят:

1. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) данъчно задължените лица, чиито нетни приходи от продажби за предходната година не превишават 300 000 лв.;

2. новоучредените данъчно задължени лица за годината на учредяването им, с изключение на новоучредените в резултат на преобразуване по Търговския закон.

(3) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) Лицата по ал. 2 могат да правят тримесечни авансови вноски по реда на тази глава, като в този случай не се прилага чл. 89.

В

$$A = B \times \frac{B}{G}, \text{ където:}$$

Г

Месечни авансови вноски

Чл. 84. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) Месечните авансови вноски се правят от данъчно задължени лица, чиито нетни приходи от продажби за предходната година превишават 3 000 000 лв.

Тримесечни авансови вноски

Чл. 85. Тримесечните авансови вноски се правят от данъчно задължени лица, които нямат задължение да правят месечни авансови вноски.

Определяне на месечните авансови вноски

Чл. 86. (Доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., изм., бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) Месечните авансови вноски се определят по следната формула:

$$AB_{\text{МЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{12} \times \text{ДС, където:}$$

$AB_{\text{МЕСЕЧНА}}$ е месечната авансова вноска;

ПДП е прогнозната данъчна печалба за текущата година;

ДС е данъчната ставка на корпоративния данък.

Определяне на тримесечните авансови вноски

Чл. 87. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) Тримесечните авансови вноски се определят по следната формула:

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}}$ е тримесечната авансова вноска;

ПДП е прогнозната данъчна печалба за текущата година;

ДС е данъчната ставка на корпоративния данък.

Деклариране на авансовите вноски

Чл. 87а. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) (1) Определените по реда на чл. 86 и 87 авансови вноски за текущата календарна година се декларират с годишната данъчна декларация за предходната календарна година.

(2) Определените по реда на чл. 87 тримесечни авансови вноски за текущата календарна година от новоучредено в резултат на преобразуване дружество се декларират с декларация по образец в срока за извършване на първата авансова вноска след преобразуването.

(3) Определените по реда на чл. 87 тримесечни авансови вноски за текущата календарна година от новоучредено дружество в случаите по чл. 83, ал. 3 се декларират с декларация по образец в срока за извършване на първата избрана тримесечна авансова вноска.

Декларация за промени на авансови вноски (Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.)

Чл. 88. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) Данъчно задължените лица могат да подават декларация по образец за намаляване или увеличаване на авансовите вноски, когато смятат, че те ще се отличават от дължимия годишен корпоративен данък.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) Намалението, съответно увеличението на авансовите вноски се ползва след подаването на декларацията.

(3) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) Декларацията по ал. 1 се подава и в случаите на преобразуване по реда на глава деветнадесета, когато е налице промяна в размера на определените от приемащото дружество след преобразуването авансови вноски. Декларацията се подава в срока за

извършване на първата авансова вноска след преобразуването.

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

Лихви при превишение на годишния корпоративен данък над определените авансови вноски

(Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.)

Чл. 89. (1) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) Когато дължимият годишен корпоративен данък надвиши с над 20 на сто сумата от определените месечни авансови вноски за съответната година или когато 75 на сто от дължимия годишен корпоративен данък надвиши с над 20 на сто сумата от определените тримесечни авансови вноски за съответната година, върху превишението над 20 на сто се дължи лихва.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) Сумата, върху която се дължи лихва по ал. 1, се определя по следните формули:

1. за месечните авансови вноски:

$$A = B - (B + 0,2 \times B), \text{ където:}$$

A е сумата, върху която се дължи лихва;

B е дължимият годишен корпоративен данък;

B е общият размер на определените месечни авансови вноски за годината;

2. за тримесечните авансови вноски:

$$A = 0,75 \times B - (B + 0,2 \times B), \text{ където:}$$

A е сумата, върху която се дължи лихва;

B е дължимият годишен корпоративен данък;

B е общият размер на определените тримесечни авансови вноски за годината.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.).

(4) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) Определени авансови вноски по смисъла на този член са:

1. месечните авансови вноски, определени по реда на чл. 86, или тримесечните авансови вноски, определени по реда на чл. 87, за първо, второ и трето тримесечие - за авансовите вноски преди подаване на декларацията за промени на авансовите вноски по реда на чл. 88;

2. намалените или увеличени месечни авансови вноски или намалените или увеличени тримесечни авансови вноски за първо, второ и трето тримесечие, определени с декларацията по чл. 88 - за авансовите вноски след подаване на декларацията за промени по реда на чл. 88.

(5) (Доп. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., изм., бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) Лихвата по ал. 1 се определя съгласно Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания и се изчислява от 16 април до 31 декември на съответната година, а за новоучредено дружество в резултат на преобразуване - от датата, следваща датата, на която изтича срокът за извършване на първата тримесечна авансова вноска, до 31

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

декември на годината на преобразуването.

Внасяне на авансовите вноски

Чл. 90. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) (1) Месечните авансови вноски се внасят, както следва:

1. за месеците януари, февруари и март - в срок до 15 април на текущата календарна година;
2. за месеците от април до декември - в срок до 15-о число на месеца, за който се отнасят.

(2) Тримесечните авансови вноски за първото и второто тримесечие се внасят до 15-о число на месеца, следващ тримесечието, за което се отнасят, а за третото тримесечие - в срок до 15 декември. За четвъртото тримесечие не се прави тримесечна авансова вноски.

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{ПДП}{4} \times ДС, \text{ където:}$$

Преотстъпване на авансови вноски

Чл. 91. (1) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., предишен текст на чл. 91, бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) На данъчно задължените лица, на които се преотстъпва корпоративен данък за текущата година, се преотстъпва и съответната част от определените авансови вноски, пропорционална на размера на преотстъпването.

(2) (Нова – ДВ, бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) За годината, в която е получена заповед по чл. 189, т. 1, буква "б", преотстъпването на съответната част от определените авансови вноски се извършва от месеца/тримесечието, следващо месеца на издаване на заповедта.

Данъчна печалба в случаите на контролирано чуждестранно дружество

Чл. 91а. (Нов – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Разпоредбите на тази глава не се прилагат по отношение на данъчна печалба, произтичаща от контролирано чуждестранно дружество.

Глава петнадесета

ДЕКЛАРИРАНЕ И ВНАСЯНЕ НА КОРПОРАТИВНИЯ ДАНЪК

Деклариране на корпоративен данък

Чл. 92. (1) Данъчно задължените лица, които се облагат с корпоративен данък, подават годишна данъчна декларация по образец за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък.

(2) Годишната данъчна декларация се подава в срок до 31 март на следващата година в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрацията на данъчно задълженото лице.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) С годишната данъчна декларация се подава и годишният отчет за дейността.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., бр. 97 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г., бр. 92 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г., доп., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Годишна данъчна декларация и годишен отчет за дейността не подават данъчно задължените лица, които през данъчния период не са осъществявали дейност по смисъла на Закона за счетоводството. Годишна данъчна декларация се подава, когато за данъчния период, през който не е осъществявана

дейност по смисъла на Закона за счетоводството, възникне задължение за корпоративен данък или данък върху разходите, както и когато данъчно задължено лице желае да декларира други данни и обстоятелства, предвидени в образеца на декларацията.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., отм., бр. 97 от 2016 г., в сила от 1.01.2018 г.).

(6) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) Данъчно задължените лица прилагат към годишната данъчна декларация доказателства за размера на внесените в чужбина данъци. Изречение първо не се прилага за печалби/доходи от източник в чужбина, по отношение на които в спогодба за избягване на двойното данъчно облагане е предвиден метод за избягване на двойното данъчно облагане "освобождаване с прогресия".

(7) (Нова – ДВ, бр. 75 от 2016 г., в сила от 27.09.2016 г.) Чуждестранно юридическо лице, извършващо дейност в страната чрез място на стопанска дейност, посочва в годишната данъчна декларация идентификационни данни за собствениците, акционерите или съдружниците в чуждестранното юридическо лице и за размера на тяхното участие, когато размерът на това участие е над 10 на сто.

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

Внасяне на данъка

Чл. 93. Данъчно задължените лица внасят корпоративния данък за съответната година в срок до 31 март на следващата годината след приспадане на внесените авансови вноски за

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

съответната година.

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

Чл. 94. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.).

Глава шестнадесета

ФИНАНСОВИ ИНСТИТУЦИИ

Приходи и разходи, определени от регулаторен орган

Чл. 95. Когато е налице разлика между размера на приходите или разходите, отчетени съгласно счетоводната политика на финансовата институция, и размера, определен от регулаторен орган съгласно нормативен акт, при определяне на данъчния финансов резултат се признава размерът, определен съгласно специалния нормативен акт.

Приходи и разходи от последващи оценки (преоценки и обезценки) на финансови активи и пасиви

(Загл. доп. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2009 г.)

Чл. 96. (1) (Предишен текст на чл. 96 - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2009 г.) Приходите и разходите от последващи оценки на финансови активи и пасиви, отчетени от финансови институции, се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане. Финансовите институции не прилагат чл. 34, 35 и 37 по отношение на финансовите активи и пасиви.

(2) (Нова - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2009 г.) Когато приходи и разходи от последващи оценки на финансови активи и пасиви не са били признати за данъчни цели през предходен период, те се признават за данъчни цели по общия ред на закона. По отношение на тези активи и пасиви не се прилага ал. 1, изречение второ.

Последващи оценки на финансови активи и пасиви, признати директно в собствения капитал

Чл. 97. (1) При определяне на данъчния финансов резултат на финансови институции счетоводният им финансов резултат се увеличава с печалбите от последващи оценки на финансови активи и пасиви, признати през текущата година директно в собствения им капитал.

(2) При определяне на данъчния финансов резултат на финансови институции счетоводният им финансов резултат се намалява със загубите от последващи оценки на финансови активи и пасиви, признати през текущата година директно в собствения им капитал.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Печалбите и загубите, признати през текущата година в отчета за приходите и разходите (отчета за доходите), които са участвали при определянето на данъчния финансов резултат по реда на ал. 1 и 2, не се признават за данъчни цели.

Глава седемнадесета

СПЕЦИФИЧНИ ПРАВИЛА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДАНЪЧНИЯ ФИНАНСОВ РЕЗУЛТАТ НА КООПЕРАЦИИТЕ

Производствени и потребителски дивиденди

Чл. 98. (1) Производствени дивиденди са сумите, които се разпределят за произведената от член-кооператорите и продадена на кооперацията продукция. Те се определят на базата на печалбата, съответстваща на продадената продукция, включително след преработката ѝ.

(2) Потребителски дивиденди са сумите, които се разпределят за потребителски стоки, които член-кооператорите закупуват от кооперацията. Те се определят на базата на печалбата, произтичаща от разликата между продажната цена, по която кооперацията е продала стоките, намалена с разходите за тяхната реализация, и цената, която е заплатена от кооперацията за придобиването им.

Данъчно третиране на производствените и потребителските дивиденди

Чл. 99. (1) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се намалява с изплатените на член-кооператорите до 25 март на следващата година производствени и потребителски дивиденди, които са покрити от балансовата печалба. Намалението по изречение първо се извършва до размера на положителния счетоводен финансов резултат.

(2) Производствените и потребителските дивиденди, изплащани през годината на член-кооператорите, се отчитат като разчети и не участват при определяне на счетоводния финансов резултат.

(3) Когато за съответната година кооперацията е отчела балансова загуба или недостатъчна балансова печалба за покриване на изплатените през годината производствени и потребителски дивиденди, сумата на изплатените през годината и непокрити производствени и потребителски дивиденди се отчита като счетоводен разход, който не е признат за данъчни цели.

Глава осемнадесета

(Отм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.)
ДИВИДЕНТИ В РАМКИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ

Раздел I
Определения

- Чл. 100.** (Отм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.).
- Чл. 101.** (Отм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.).
- Чл. 102.** (Отм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.).
- Чл. 103.** (Отм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.).
- Чл. 104.** (Отм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.).

Раздел II
Данъчно третиране при разпределение на дивиденди

- Чл. 105.** (Отм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.).
- Чл. 106.** (Отм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.).
- Чл. 107.** (Отм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.).
- Чл. 108.** (Отм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.).
- Чл. 109.** (Отм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.).
- Чл. 110.** (Отм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.).
- Чл. 111.** (Отм. - ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.).

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{ПДП}{4} \times ДС, \text{ където:}$$

Глава деветнадесета
ПРЕОБРАЗУВАНЕ НА ДРУЖЕСТВА И КООПЕРАЦИИ И ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА ПРЕДПРИЯТИЕ

Раздел I
Общи положения

Обхват

Чл. 112. Разпоредбите на тази глава се прилагат при преобразуване на дружества и кооперации и при прехвърляне на предприятие.

Дата на преобразуване

Чл. 113. Дата на преобразуване за данъчни цели е датата на вписване на преобразуването в търговския регистър.

Последен данъчен период при прекратяване на преобразуващо се дружество

Чл. 114. Последен данъчен период при прекратяване на преобразуващо се дружество е периодът от началото на годината до датата на преобразуването. За преобразуващите се дружества, които са новообразувани през годината на преобразуване, последен данъчен период е периодът от датата на учредяването до датата на преобразуването.

Данъчно облагане за последния данъчен период

Чл. 115. (1) Преобразуващите се дружества и местата на стопанска дейност на чуждестранни лица се облагат с корпоративен данък за последния данъчен период по общия ред на закона. Данъчното облагане е окончателно.

(2) За данъчни цели наличните активи и пасиви към датата на преобразуването се смятат за реализирани по пазарни цени и се отписват.

(3) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава с печалбата и се намалява със загубата, получена като разлика между пазарната цена на актива или пасива и счетоводната му стойност към датата на преобразуването. Свързаните с актива или пасива данъчни временни разлики се признават през последния данъчен период по общия ред на закона. При определяне на данъчния финансов резултат се прилага чл. 66, ал. 1 и 2.

(4) Алинеи 2 и 3 не се прилагат при преобразуване при условията и по реда на раздели II и III.

Данъчно третиране на преобразуване чрез промяна на правната форма

Чл. 116. (1) Членове 115 и 117 не се прилагат в случаите на преобразуване чрез промяна на правната форма по чл. 264 от Търговския закон. Новоучреденото дружество поема всички задължения за определяне на данъчния финансов резултат и внасянето на дължимия корпоративен данък за цялата година на преобразуването.

(2) За данъчни цели всички права и задължения, произтичащи от действия, извършени от преобразуващото се дружество за текущия и предходни периоди, включително преобразуванията на данъчния финансов резултат, се смятат за извършени от новоучреденото дружество.

Данъчно третиране на преобразуване чрез прехвърляне на имущество върху едноличния собственик

Чл. 116а. (Нов - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) (1) При преобразуване чрез прехвърляне на имущество върху едноличния собственик по чл. 265 от Търговския закон всички права и задължения, произтичащи от действия, извършени от преобразуващото се дружество за текущия и предходни периоди, включително преобразуванията на данъчния финансов резултат, се смятат за извършени от едноличния търговец.

(2) Едноличният търговец подава данъчна декларация за корпоративния данък за последния

данъчен период на преобразуващото се дружество по реда на чл. 117, ал. 1 и внася този данък в срока по чл. 117, ал. 2.

(3) След преобразуването едноличният търговец прави тримесечни авансови вноски в годината на преобразуването.

(4) Едноличният търговец не може да пренася данъчните загуби, формирани от преобразуващото се дружество.

(5) (Изм. – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Едноличният търговец не може да признава за данъчни цели непризнатите разходи за лихви в преобразуващото се дружество от прилагане на режима на слабата капитализация и/или от прилагане на правилото за ограничаване приспадането на лихви.

(6) Преобразуващото се дружество не прилага чл. 115, ал. 2 и 3.

Деклариране и внасяне на данъка за последния данъчен период

Чл. 117. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) В случаите на прекратяване на преобразуващи се дружества новоучредените или приемащите дружества подават данъчна декларация за корпоративния данък за последния данъчен период на преобразуващото се дружество в 30-дневен срок от датата на преобразуването. Декларацията се подава в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрацията на новоучреденото или приемащото дружество. При преобразуване чрез разделяне декларацията се подава от едно от новоучредените или приемащите дружества.

(2) Корпоративният данък за последния данъчен период се внася от новоучредените или приемащите дружества в 30-дневен срок от датата на преобразуването след приспадане на направените авансови вноски.

(3) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Алинеи 1 и 2 се прилагат и в случаите на прекратяване на преобразуващо се дружество по раздел II от тази глава.

Авансови вноски от приемащи или новоучредени дружества

Чл. 118. (1) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) В годината на преобразуването приемащите дружества правят след преобразуването същия вид авансови вноски както преди преобразуването, а новоучредените дружества правят тримесечни авансови вноски.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) При преобразуване чрез промяна на правната форма по реда на чл. 264 от Търговския закон новоучреденото дружество прави месечни или тримесечни авансови вноски по общия ред на закона въз основа на прогнозната данъчна печалба, определена от преобразуващото се дружество.

Пренасяне на данъчна загуба при преобразуване и прехвърляне на предприятие

Чл. 119. (1) При преобразуване по Търговския закон приемащите или новоучредените дружества не могат да пренасят данъчните загуби, формирани от преобразуващите се дружества.

(2) При продажба на предприятие по чл. 15 от Търговския закон правоприменикът не може да пренася данъчните загуби, формирани от отчуждителя.

(3) Алинея 1 не се прилага при преобразуване чрез промяна на правната форма по реда на чл. 264 от Търговския закон.

Регулиране на слабата капитализация и прилагане на правилото за ограничаване приспадането на лихви

Чл. 120. (1) (Изм. – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) При преобразуване по Търговския закон приемащите или новоучредените дружества не могат да признават за данъчни цели непризнатите разходи за лихви и/или непризнатото превишение на разходи по заеми в преобразуващите се дружества от прилагане на режима на слабата капитализация, съответно на правилото за ограничаване приспадането на лихви.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) При продажба на предприятие по чл. 15 от Търговския закон правоприемникът не може да признава за данъчни цели непризнатите разходи за лихви и/или непризнатото превишение на разходи по заеми при отчуждителя от прилагане на режима на слабата капитализация, съответно на правилото за ограничаване приспадането на лихви.

(3) Алинея 1 не се прилага при преобразуване чрез промяна на правната форма по реда на чл. 264 от Търговския закон.

Разходи за извършване на преобразуването

Чл. 121. (1) Счетоводните разходи, извършени по повод на преобразуването, не се признават за данъчни цели при преобразуващото се дружество. Непризнатите разходи се признават за данъчни цели при определяне на данъчния финансов резултат на приемащото или новоучреденото дружество в годината, през която е осъществено преобразуването.

(2) Когато настъпят обстоятелства, определящи, че преобразуването няма да се осъществи, разходите по ал. 1 се признават за данъчни цели при преобразуващите се дружества в годината на настъпване на тези обстоятелства, ако са спазени изискванията на този закон.

Данъчно третиране при избор на по-ранна дата на преобразуване за счетоводни цели

Чл. 122. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) При избор на по-ранна дата на преобразуване за счетоводни цели по реда на чл. 263ж, ал. 2 от Търговския закон всички действия на преобразуващите се дружества, извършени за сметка на новоучредените или приемащите дружества от тази дата до датата на преобразуване за данъчни цели, се смятат за извършени за данъчни цели от преобразуващите се дружества.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) В случаите по ал. 1 всички счетоводни приходи и разходи, печалби и загуби, отчетени от новоучредените или приемащите дружества, се признават за данъчни цели при преобразуващото се дружество. Тези приходи и разходи, печалби и загуби не се признават за данъчни цели при новоучредените или приемащите дружества. Счетоводните приходи и разходи, печалби и загуби за целите на изречения първо и второ са тези, които биха били отчетени от преобразуващото се дружество, ако не е била предвидена по-ранна дата за счетоводни цели по реда на чл. 263ж, ал. 2 от Търговския закон.

(3) Преобразуванията при определяне на данъчния финансов резултат, произтичащи от действията по ал. 1, се извършват от преобразуващите се дружества.

Кооперативни организации и държавни предприятия

Чл. 123. Разпоредбите на тази глава по отношение на преобразуването на търговски дружества се прилагат и в случаите на:

1. преустройство на кооперативни организации;

2. прекратяване, закриване или образуване на държавни предприятия по смисъла на чл. 62, ал. 3 от Търговския закон при условията на универсално правоприемство.

Отговорност при преобразуване и преустройство

Чл. 124. (1) При преобразуване на търговски дружества или при преустройство на кооперативни организации новоучредените или приемащите дружества/кооперативни организации са солидарно отговорни за данъчните задължения на преобразуващите се дружества или кооперативни организации до размера на получените права.

(2) При прехвърляне на предприятие по чл. 15 от Търговския закон правоприемникът е солидарно отговорен за данъчните задължения на отчуждителя до размера на получените права.

(3) Получените права се оценяват по пазарни цени.

Раздел II

Специфичен режим на облагане при преобразуване

Обхват

Чл. 125. (1) Този раздел се прилага при вливане, сливане, разделяне, отделяне, прехвърляне на обособена дейност и замяна на акции или дялове по смисъла на чл. 126 - 131, в които участват местни дружества и/или дружества от друга държава - членка на Европейския съюз.

(2) Този раздел се прилага съответно и в случаите на преустройство на кооперативни организации, включително такива от други държави - членки на Европейския съюз, когато са налице условията, посочени в него.

Вливане

Чл. 126. (1) Вливане е всяко преобразуване, за което едновременно са изпълнени следните условия:

1. всички активи и пасиви на едно или повече преобразуващи се дружества преминават към съществуващо приемащо дружество, като преобразуващите се дружества се прекратяват без ликвидация;

2. на акционерите или съдружниците в преобразуващите се дружества се издават акции или дялове от приемащото дружество.

(2) Вливане е и всяко преобразуване, при което всички активи и пасиви на преобразуващо се дружество преминават към приемащо дружество, притежаващо всички акции или дялове на преобразуващото се дружество, и преобразуващото се дружество се прекратява без ликвидация.

Сливане

Чл. 127. Сливане е всяко преобразуване, за което едновременно са изпълнени следните условия:

1. всички активи и пасиви на две или повече преобразуващи се дружества преминават към новоучредено дружество, като преобразуващите се дружества се прекратяват без ликвидация;

2. на акционерите или съдружниците в преобразуващите се дружества се издават акции или дялове от новоучреденото дружество.

Разделяне

Чл. 128. Разделяне е всяко преобразуване, за което едновременно са изпълнени следните условия:

1. (доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) всички активи и пасиви на едно преобразуващо се дружество преминават към две или повече съществуващи (приемащи) или новоучредени дружества, като преобразуващото се дружество се прекратява без ликвидация;

2. на акционерите или съдружниците в преобразуващото се дружество се издават акции или дялове от всяко едно от съществуващите или новоучредените дружества, пропорционално на притежаваните от акционерите или съдружниците акции или дялове в преобразуващото се дружество.

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{ПДП}{4} \times ДС, \text{ където:}$$

Отделяне

Чл. 129. Отделяне е всяко преобразуване, за което едновременно са изпълнени следните условия:

1. (доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) една или повече от обособените дейности на преобразуващо се дружество преминават към едно или повече съществуващи (приемащи) или новоучредени дружества, като преобразуващото се дружество не се прекратява и запазва поне една обособена дейност;

2. на акционерите или съдружниците в преобразуващото се дружество се издават акции или дялове от съществуващите или новоучредените дружества, пропорционално на притежаваните от тях акции или дялове

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{ПДП}{4} \times ДС, \text{ където:}$$

в преобразуващото се дружество.

Прехвърляне на обособена дейност

Чл. 130. (Доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Прехвърляне на обособена дейност е преобразуване, при което една, повече или всички обособени дейности на преобразуващо се дружество преминават към едно или повече съществуващи (приемащи) или новоучредени дружества, като в замяна съществуващите (приемащите) или новоучредените дружества издават акции или дялове в полза на преобразуващото се дружество и преобразуващото се дружество не се прекратява.

Замяна на акции или дялове

Чл. 131. Замяна на акции или дялове е преобразуване, за което едновременно са изпълнени следните условия:

1. придобиващото дружество в резултат на преобразуването притежава повече от половината от акциите с право на глас или от дяловете на придобитото дружество или, когато вече притежава такъв дял от капитала, придобива допълнителен дял от акциите или дяловете;

2. акционерите или съдружниците в придобитото дружество заменят акциите или дяловете си срещу издаване на акции или дялове от придобиващото дружество.

Допълнителни парични плащания и неиздаване на акции или дялове

Чл. 132. (1) В случаите на вливане, сливане, разделяне, отделяне и замяна на акции или дялове за постигане

на еквивалентно съотношение на замяна могат да се направят парични плащания на акционерите или съдружниците в преобразуващите се или придобити дружества в размер до 10 на сто от номиналната стойност на издадените акции или дялове в резултат на преобразуването.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) В случаите на вливане, разделяне и отделяне може да не се издават акции или дялове, когато това е допустимо от Търговския закон.

Издаване на акции или дялове

Чл. 133. По смисъла на тази глава издаване на акции или дялове е налице, когато се предоставят новоиздадени или притежавани собствени акции или дялове от новоучредено, приемащо или придобиващо дружество.

Обособена дейност

Чл. 134. Обособена дейност е съвкупност от активи и пасиви на дружество, с които от организационна, функционална и финансова гледна точка може да се извършва самостоятелна стопанска дейност.

Преобразуващи се дружества

Чл. 135. Преобразуващи се дружества по смисъла на този раздел са:

1. местно преобразуващо се дружество;
2. преобразуващо се дружество от друга държава - членка на Европейския съюз;
3. място на стопанска дейност в страната на преобразуващо се дружество от друга държава - членка на Европейския съюз.

Получаващи дружества

Чл. 136. Получаващи дружества по смисъла на този раздел са:

1. местно новоучредено или приемащо дружество;
2. новоучредено или приемащо дружество от друга държава - членка на Европейския съюз;
3. място на стопанска дейност в страната на новоучредено или приемащо дружество от друга държава - членка на Европейския съюз.

Дружество от друга държава - членка на Европейския съюз

Чл. 137. Дружество от друга държава - членка на Европейския съюз, по смисъла на този раздел е дружество, което отговаря едновременно на следните условия:

1. правната форма на дружеството е в съответствие с приложение № 3;
2. дружеството е местно лице за данъчни цели на друга държава - членка на Европейския съюз, съгласно съответното данъчно законодателство и по силата на спогодба за избягване на двойното данъчно облагане с трета държава не се смята за местно лице за данъчни цели в друга държава извън Европейския съюз;
3. печалбите на дружеството се облагат с данък по приложение 4 или с подобен данък върху печалбите и дружеството няма право на избор или възможност за освобождаване от облагане с този данък.

Правоприемство

Чл. 138. За целите на този раздел при преобразуването всички права и задължения, произтичащи от действия, извършени от преобразуващите се дружества за текущия и предходни периоди по отношение на прехвърлените активи и пасиви по чл. 139, т. 1, включително преобразуванията при определяне на данъчния финансов резултат,

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

преминават към получаващите дружества.

Активи и пасиви - предмет на преобразуване

Чл. 139. Активите и пасивите, които са предмет на преобразуване по този раздел, се разпределят в следните категории:

1. активи и пасиви, резултатите от експлоатирането на които преди и след преобразуването участват при определяне на данъчния финансов резултат по този закон;
2. активи и пасиви, резултатите от експлоатирането на които преди преобразуването са участвали и в резултат на преобразуването престават да участват при определяне на данъчния финансов резултат по този закон;
3. активи и пасиви, резултатите от експлоатирането на които преди преобразуването не са участвали и в резултат на преобразуването участват при определяне на данъчния финансов резултат по този закон.

Прехвърлени активи и пасиви по чл. 139, т. 1

Чл. 140. (1) Възникналите счетоводни печалби или загуби при отписване на активи и пасиви по чл. 139, т. 1 в резултат на преобразуването не се признават за **данъчни цели**.

(2) Данъчните временни разлики, които са свързани с активи и пасиви по чл. 139, т. 1, възникнали преди преобразуването, не се признават за **данъчни цели към момента на преобразуването** и се смятат за възникнали при получаващите дружества.

(3) Когато актив или пасив е признат съгласно счетоводното законодателство при получаващото дружество на стойност, различна от стойността му преди преобразуването, разликата между двете стойности формира данъчна временна разлика от последваща оценка или с нея се коригира данъчната временна разлика по ал. 2.

(4) (Доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Резервът от последваща оценка (преоценъчният резерв) за **активи по чл. 139, т. 1, които не са данъчни амортизируеми активи, се прехвърля от преобразуващото се дружество и се смята за възникнал при получаващото дружество. Преобразуващото се дружество не прилага чл. 45. Когато прехвърленият резерв от последваща оценка (преоценъчен резерв) по изречение първо не е отчетен счетоводно при получаващото дружество, в годината на отписване на съответния актив, с който е свързан резервът, се увеличава счетоводният финансов резултат с размера на резерва, когато резервът е положителна величина, съответно се намалява счетоводният финансов резултат, когато резервът е отрицателна величина.**

(5) (Доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Придобитите данъчни амортизируеми активи по чл. 139, т. 1 се завеждат в данъчния амортизационен план на получаващото дружество по стойности, равни на стойностите им в данъчния амортизационен план на преобразуващото се дружество към момента на преобразуването. Копие от данъчния амортизационен план на преобразуващото се дружество към момента на преобразуването се предава на органа по приходите заедно с копието от справка по ал. 6.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) При преобразуването за **всеки актив или пасив по чл. 139, т. 1, се изготвя справка по реда на чл. 141.**

(7) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Когато в резултат на преобразуването получаващото дружество признае

съгласно счетоводното законодателство активи или пасиви, които не са били признати при преобразуващото се дружество, счетоводно отчетените приходи и разходи след преобразуването по повод на тези активи и пасиви не се признават за данъчни цели. Когато активите по изречение първо са амортизируеми за счетоводни цели, същите не се завеждат в данъчния амортизационен план на получаващото дружество и за тях не се начисляват данъчни амортизации. Възникналата счетоводна печалба при получаващото дружество в резултат на преобразуването, съответно счетоводно признатите приходи по повод на възникнала отрицателна репутация, не се признават за данъчни цели.

(8) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., изм., бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) Когато актив на преобразуващото се дружество не е признат съгласно счетоводното законодателство при получаващото дружество, със сумата на този актив се намалява счетоводният финансов резултат при определяне на данъчния финансов резултат на получаващото дружество за годината на преобразуването. Когато пасив на преобразуващото се дружество не е признат съгласно счетоводното законодателство при получаващото дружество, със сумата на този пасив се увеличава счетоводният финансов резултат при определяне на данъчния финансов резултат на получаващото дружество за годината на преобразуването. Данъчните временни разлики, възникнали преди преобразуването, които са свързани с актив или пасив по изречение първо или второ, се признават при получаващото дружество през годината на преобразуването по общия ред на закона.

(9) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Алинеи 3, 6 и 8 не се прилагат за:

1. данъчни амортизируеми активи;
2. активи и пасиви по отсрочени данъци;
3. репутацията, когато отчетените във връзка с нея счетоводни приходи и разходи не се признават за данъчни цели;
4. суми, които за преобразуващото се дружество са активи, а за получаващото дружество - пасиви;
5. суми, които за преобразуващото се дружество са пасиви, а за получаващото дружество - активи;
6. акции или дялове на получаващото дружество, притежавани от преобразуващото се дружество;
7. изкупени собствени акции от преобразуващото се дружество;
8. записан, но невнесен капитал на преобразуващото се дружество;
9. активи и пасиви по чл. 139, т. 2.

(10) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Алинея 4 не се прилага за създадения резерв от последващи оценки на финансови активи и пасиви на финансовите институции, когато счетоводният финансов резултат е бил преобразуван по реда на чл. 97 с печалбите и загубите от тези последващи оценки. Този резерв не се посочва в справките по чл. 141.

Справки за активи и пасиви по чл. 139, т. 1

Чл. 141. (1) Справката по чл. 140, ал. 6, изготвена от преобразуващите се дружества, съдържа следната информация за всеки актив и пасив към датата на преобразуването:

1. вид и наименование;
2. счетоводна стойност;
3. данъчна временна разлика;

4. (нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) резерв от последваща оценка (преоценъчен резерв).

(2) Копие от изготвената справка по ал. 1 се предава на получаващите дружества и на органа по приходите в срок до края на месеца, следващ месеца на преобразуването.

(3) В случаите по чл. 140, ал. 3 се изготвя нова справка от получаващите дружества и копие от нея се предава на органа по приходите заедно с годишната данъчна декларация. Справката съдържа за **всеки актив и пасив следната информация**:

1. вид и наименование;

2. счетоводна стойност;

3. данъчна временна разлика преди преобразуването;

4. данъчна временна разлика след преобразуването, определена по реда на чл. 140, ал. 3;

5. (нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) резерв от последваща оценка (преоценъчен резерв).

(4) Когато след подаване на справката по ал. 3 в резултат на преобразуването се извършат корекции съгласно счетоводното законодателство в стойностите на активите и пасивите, получаващото дружество изготвя коригираща справка. Коригиращата справка се предава на органа по приходите в срок до края на месеца, следващ месеца на настъпване на обстоятелствата, налагащи корекцията.

(5) В справките по ал. 1 и 3 се посочват данни, които идентифицират преобразуващите се и получаващите дружества, както и датата на преобразуването и съдебното решение за **вписването му**.

(6) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Копията от справките по този член и от данъчния амортизационен план по чл. 140, ал. 5 се подават в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на получаващите дружества на магнитен или оптичен носител, или по електронен път.

Прехвърлени активи и пасиви по чл. 139, т. 2

Чл. 142. (1) Възникналите счетоводни печалби или загуби при отписване на активи и пасиви по чл. 139, т. 2, свързани с място на стопанска дейност на местно дружество в друга държава - членка на Европейския съюз, не се признават за **данъчни цели**.

(2) Данъчните временни разлики, които са свързани с активи и пасиви по ал. 1, не се признават за **данъчни цели** към момента на преобразуването и през следващите години.

(3) За **данъчни цели** наличните към момента на преобразуването активи и пасиви по чл. 139, т. 2, извън случаите по ал. 1, се смятат за реализирани по пазарни цени и се отписват.

(4) В случаите по ал. 3 при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава с печалбата и се намалява със загубата, получена като разлика между пазарната цена на актива или пасива и счетоводната му стойност към датата на преобразуването. Свързаните с актива или пасива данъчни временни разлики се признават през последния данъчен период по общия ред на закона. При определяне на данъчния финансов резултат се прилага чл. 66, ал. 1 и 2.

Прехвърлени активи и пасиви по чл. 139, т. 3

Чл. 143. (1) Активите и пасивите по чл. 139, т. 3 се оценяват за **данъчни цели** при получаващите дружества по стойността им, определена съгласно националното счетоводно законодателство.

(2) Данъчните амортизируеми активи по чл. 139, т. 3 се завеждат в данъчния амортизационен план по общия

ред на закона.

Пренасяне на данъчни загуби

Чл. 144. (1) При преобразуване по този раздел получаващите дружества нямат право да пренасят данъчните загуби, формирани от преобразуващите се дружества.

(2) Алинея 1 не се прилага в случаите на вливане или сливане по този раздел, в резултат на което възниква място на стопанска дейност в страната на дружество от друга държава - членка на Европейския съюз, и това дружество не е имало преди преобразуването място на стопанска дейност в страната.

Данъчни загуби на място на стопанска дейност

Чл. 145. (1) Непренесените данъчни загуби към момента на преобразуването, формирани от място на стопанска дейност на местно дружество в друга държава - членка на Европейския съюз, не се приспадат.

(2) При определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава с пренесените данъчни загуби към момента на преобразуването, формирани от място на стопанска дейност на местно дружество в друга държава - членка на Европейския съюз, които не са били приспаднати от печалбите на мястото на стопанска дейност.

Регулиране на слабата капитализация и прилагане на правилото за ограничаване приспадането на лихви

(Загл. изм. – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.)

Чл. 146. (1) (Изм. – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) При преобразуване по този раздел получаващите дружества нямат право да признават за данъчни цели непризнатите разходи за лихви и/или непризнатото превизишение на разходи по заеми в преобразуващите се дружества от прилагане на режима на слабата капитализация, съответно на правилото за ограничаване приспадането на лихви.

(2) Алинея 1 не се прилага в случаите на вливане или сливане по този раздел, в резултат на което възниква място на стопанска дейност в страната на дружество от друга държава - членка на Европейския съюз, и това дружество не е имало преди преобразуването място на стопанска дейност в страната.

Авансови вноски от получаващи дружества

Чл. 147. (1) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) В годината на преобразуването приемащите дружества правят след преобразуването същия вид авансови вноски както преди преобразуването, а новоучредените дружества правят тримесечни авансови вноски.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) В случаите по чл. 144, ал. 2 получаващите дружества правят месечни или тримесечни авансови вноски по общия ред на закона въз основа на нетните приходи от продажби на преобразуващите се дружества.

Отписване на дял

Чл. 148. (1) Когато получаващо дружество притежава дял в капитала на преобразуващо се дружество, счетоводните печалби или загуби във връзка с отписването на дела в капитала не се признават за данъчни

цели.

(2) Доходите по ал. 1 не подлежат на облагане с данък, удържан при източника по реда на част трета.

Данъчно третиране на акционери или съдружници в преобразуващи се и придобити дружества

Чл. 149. (1) Възникналите счетоводни печалби или загуби при акционери или съдружници в преобразуващи се или придобити дружества в резултат на придобиване на акции или дялове от получаващи или придобиващи дружества не се признават за данъчни цели в годината на отчитането им и формират данъчна временна разлика от последваща оценка.

(2) Данъчните временни разлики, възникнали при акционерите или съдружниците преди преобразуването, които са свързани с отписаните акции или дялове в преобразуващите се или придобитите дружества, не се признават за данъчни цели към момента на преобразуването.

(3) Данъчните временни разлики по ал. 1 и 2 се смятат за възникнали по отношение на новопридобитите акции или дялове и се признават за данъчни цели по общия ред на закона.

(4) Доходите, реализирани от чуждестранни юридически лица, които са акционери или съдружници в местни преобразуващи се или придобити дружества, от придобиване на акции или дялове в резултат на преобразуване се облагат или освобождават от данък при източника по общия ред на закона към датата на преобразуването.

(5) Данъкът при източника по ал. 4 се дължи от акционера или съдружника при разпореждане под каквато и да е форма с новопридобитите акции или дялове и се внася в срок до 60 дни от разпореждането.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Чуждестранните юридически лица по ал. 4, 5 и 8 подават до 31 януари на съответната година в Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - София, декларация, с която удостоверяват, че не са се разпоредили с новопридобитите в резултат на преобразуването акции или дялове. Лицата подават декларацията по изречение първо ежегодно до годината на разпореждане с новопридобитите акции или дялове.

(7) При неподаване на декларацията по ал. 6 в срок, освен следващото се административно наказание, за целите на този закон се смята и че чуждестранното юридическо лице се е разпоредило с новопридобитите акции или дялове.

(8) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Не е налице реализиране на доход от чуждестранно юридическо лице при придобиване на акции или дялове в резултат на преобразуване чрез отделяне, с изключение на отделяне, при което се обезсилват акции на преобразуващото се дружество. За целите на определяне на данъка при източника при последващо разпореждане с акциите или дяловете по изречение първо документално доказаната им цена на придобиване е нула.

Облагане на преобразуващо се дружество при прехвърляне на обособена дейност

Чл. 150. (1) Възникналите счетоводни печалби или загуби при преобразуващо се дружество в резултат на прехвърляне на обособена дейност не се признават за данъчни цели в годината на отчитането им и формират данъчна временна разлика от последваща оценка.

(2) Данъчната временна разлика по ал. 1 се смята за възникнала по отношение на новопридобитите акции или дялове и се признава за данъчни цели по общия ред на закона.

(3) Когато акциите или дяловете по ал. 1 са държани от преобразуващото се дружество непрекъснато за срок не по-кратък от 5 години, данъчната временна разлика по ал. 1 не се признава за данъчни цели към момента на преобразуването и през следващите години.

Отклонение от данъчно облагане

Чл. 151. Разпоредбите на този раздел не се прилагат, когато преобразуването е насочено към отклонение или избягване на данъчното облагане. Смята се, че е налице отклонение от данъчно облагане и когато липсва икономическа обосновааност за предприетото преобразуване или то прикрива разпореждането с активи.

Раздел III

Преместване на седалището на европейско дружество или европейско кооперативно сдружение

Обхват

Чл. 152. По смисъла на тази глава преместване на седалището на европейско дружество или европейско кооперативно сдружение е операция, при която:

1. дружеството, без да се прекратява или да учредява ново юридическо лице, премества седалището си от страната в друга държава - членка на Европейския съюз, съгласно чл. 8 от Регламент (ЕО) № 2157/2001 на Съвета или съгласно Регламент (ЕО) № 1435/2003 на Съвета, като активите и пасивите на дружеството трябва да са ефективно свързани с мястото на стопанска дейност в страната и резултатите от експлоатирането им трябва да участват при определянето на данъчния финансов резултат, или
2. дружеството, без да се прекратява или да учредява ново юридическо лице, премества седалището си от друга държава - членка на Европейския съюз, в страната съгласно чл. 8 от Регламент (ЕО) № 2157/2001 на Съвета или съгласно Регламент (ЕО) № 1435/2003 на Съвета, като активите и пасивите на мястото на стопанска дейност трябва да са ефективно свързани с дружеството в страната, което възниква в резултат на тази операция, и резултатите от експлоатирането им трябва да участват при определянето на данъчния финансов резултат.

Правоприемство

Чл. 153. (1) За данъчни цели при преместване на седалището на европейско дружество или европейско кооперативно сдружение при условията на чл. 152, т. 1:

1. всички действия, извършени от това дружество за текущия и предходните периоди, включително преобразуванията на данъчния финансов резултат, се смятат за извършени от мястото на стопанска дейност;
2. дружеството не се облага с корпоративен данък за периода от началото на годината до датата на операцията;
3. мястото на стопанска дейност се облага с корпоративен данък за периода от началото на годината по общия ред, като дейността, извършена от дружеството в годината на операцията, се смята за извършена от мястото на стопанска дейност;
4. мястото на стопанска дейност има право да пренася непренесените данъчни загуби, формирани от дружеството по общия ред.

(2) За данъчни цели при преместване на седалището на европейско дружество или европейско кооперативно сдружение при условията на чл. 152, т. 2:

1. всички действия, извършени от мястото на стопанска дейност за текущия и предходните периоди, включително преобразуванията на данъчния финансов резултат, се смятат за извършени

от дружеството;

2. мястото на стопанска дейност не се облага с корпоративен данък за периода от началото на годината до датата на операцията;

3. дружеството се облага с корпоративен данък за периода от началото на годината по общия ред, като дейността, извършена от мястото на стопанска дейност в годината на операцията, се смята за извършена от дружеството;

4. дружеството има право да пренася непренесените данъчни загуби, формирани от мястото на стопанска дейност, по общия ред.

Приложими разпоредби при преместване на седалището

Чл. 154. Разпоредбите на раздел II от тази глава по отношение на активите и пасивите, печалбите и загубите и данъчните временни разлики се прилагат и при преместване на седалището на европейско дружество или европейско кооперативно сдружение.

Глава двадесета

СПЕЦИФИЧНИ ПРАВИЛА ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ НА ДАНЪЧНИЯ ФИНАНСОВ РЕЗУЛТАТ ПРИ ТРАНСФЕРИ МЕЖДУ МЯСТО НА СТОПАНСКА ДЕЙНОСТ В СТРАНАТА И ДРУГА ЧАСТ НА СЪЩОТО ПРЕДПРИЯТИЕ, РАЗПОЛОЖЕНА ИЗВЪН СТРАНАТА

Приходи при трансфер към друга част на предприятието

Чл. 155. (1) Счетоводните приходи, отчетени по пазарна стойност и възникнали при трансфер от място на стопанска дейност в страната към друга част на същото предприятие, разположена извън страната, се признават за данъчни цели, когато:

1. конкретният трансфер съвпада с обичайните сделки на това място на стопанска дейност, насочени към трети лица, или

2. обичайната дейност на това място на стопанска дейност се състои от подобни трансфери към другите части на предприятието.

(2) Не се признават за данъчни цели счетоводните приходи, произтичащи от предоставени парични средства от мястото на стопанска дейност на друга част на същото предприятие, разположена извън страната, с изключение на финансовите институции, за които набирането на парични средства и предоставянето на кредити е основна дейност.

(3) Не се признават за данъчни цели счетоводни разходи, свързани с трансфер от място на стопанска дейност към друга част на същото предприятие, разположена извън страната, когато в резултат на трансфера при това място на стопанска дейност не възникват счетоводни приходи, които са признати за данъчни цели. Когато в резултат на трансфер към друга част на същото предприятие, разположена извън страната, мястото на стопанска дейност начисли счетоводни приходи в размер на действително понесените разходи (по себестойност), счетоводно начислените разходи, свързани с този трансфер, се признават за данъчни цели.

Разходи при трансфер от друга част на предприятието

Чл. 156. (1) Счетоводните разходи, отчетени по пазарна стойност във връзка със стоки, услуги и права, които са резултат на трансфер от друга част на същото предприятие, разположена извън страната, се признават за данъчни цели в мястото на стопанска дейност в страната, когато разходите са отчетени в рамките на обичайната дейност на мястото на стопанска дейност, свързана с реализация в променен или непроменен вид на трансферираните стоки, услуги или права.

(2) Счетоводните разходи, отчетени по пазарна стойност и възникнали при трансфер на стоки и услуги от друга част на същото предприятие, разположена извън страната, към място на стопанска дейност в страната, се признават за данъчни цели в мястото на стопанска дейност, когато:

1. конкретният трансфер съвпада с обичайните сделки на тази част на предприятието, насочени към трети лица, или

2. обичайната дейност на тази част на предприятието се състои от подобни трансфери към другите части на предприятието.

(3) Счетоводните разходи, отчетени по действително понесените разходи (себестойност) и възникнали при трансфер на услуги от друга част на същото предприятие, разположена извън страната, извън случаите по ал. 1 и 2, се признават за данъчни цели в място на стопанска дейност в страната. Изречение първо се прилага и по отношение на получените административно-управленски услуги, свързани пряко с дейността на мястото на стопанска дейност.

(4) Счетоводните разходи, отчетени по действително понесените разходи (себестойност) и възникнали при трансфер на права, свързани с ноу-хау, патенти и други обекти на интелектуална или индустриална собственост, от друга част на същото предприятие, разположена извън страната, извън случаите по ал. 1, се признават за данъчни цели в мястото на стопанска дейност в страната. Когато тези обекти са произведени или придобити от трансфериращата ги обособена част от предприятието, която е специализирана в създаването или придобиването им, счетоводните разходи, отчетени по пазарна стойност, се признават за данъчни цели.

(5) Когато прехвърлените права по ал. 4 отговарят на критериите за данъчен дълготраен нематериален актив, разходите за придобиването им по ал. 4 не се признават за данъчни цели и сумите се завеждат в данъчния амортизационен план. Данъчната им амортизируема стойност се определя по общия ред на закона.

(6) Не се признават за данъчни цели счетоводните разходи, произтичащи от получени парични средства в мястото на стопанска дейност от друга част на същото предприятие, разположена извън страната, с изключение на:

1. финансовите институции, за които набирането на парични средства и предоставянето на кредити е основна дейност, или

2. случаите, когато паричните средства са предоставени от трето лице като лихвоносен заем за целите на мястото на стопанска дейност и се използват изключително в дейността на мястото на стопанска дейност; в този случай счетоводно начислените разходи в размер на дължимите лихвени плащания към третото лице се признават за данъчни цели и при спазване на другите разпоредби на този закон.

Третиране на активите при трансфер от или към друга част на предприятието

Чл. 157. (1) Активите, предоставени на мястото на стопанската дейност в страната от друга част на същото предприятие, разположена извън страната, които са свързани с дейността на мястото на стопанската дейност, извън случаите по чл. 156, ал. 1, се оценяват за данъчни цели по действително понесените разходи (себестойност) от трансфериращата ги част на предприятието. Данъчните амортизируеми активи по изречение първо, които се използват в дейността на мястото на стопанска дейност за период не по-малък от две години, се завеждат в данъчния амортизационен план на мястото на стопанска дейност по общия ред на закона.

(2) Когато данъчните амортизируеми активи по ал. 1 се предоставят за временно ползване за срок до две години, на мястото на стопанска дейност в страната за данъчни цели се признават счетоводно начислените разходи в размер на начислените от трансфериращата част на предприятието амортизации за тези активи. Начислените разходи не могат да превишават годишната данъчна амортизация, която би била начислена, ако бяха използвани максимално допустимите по чл. 55 годишни данъчни амортизационни норми.

(3) За данъчни цели към момента на трансфера на активи, произведени или придобити от мястото на стопанска дейност в страната, към друга част на предприятието, разположена извън страната, трансферираните активи се смятат за реализирани по пазарни цени и се отписват.

(4) В случаите по ал. 3 при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат на мястото на стопанската дейност се увеличава с печалбата и се намалява със загубата, получена като разлика между пазарната цена на актива и счетоводната му стойност към датата на трансфера. Свързаните с актива данъчни временни разлики се признават по общия ред на закона. При определяне на данъчния финансов резултат се прилага чл. 66, ал. 1 и 2.

(5) Алинеи 3 и 4 не се прилагат, когато в резултат на трансфера на активите възникват счетоводни приходи (печалби) или разходи (загуби). В тези случаи се прилага общият ред на закона.

Глава двадесет и първа

ДАНЪЧНО РЕГУЛИРАНЕ ПРИ ПРЕКРАТЯВАНЕ С ЛИКВИДАЦИЯ ИЛИ С ОБЯВЯВАНЕ В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ И ПРИ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ЛИКВИДАЦИОНЕН ДЯЛ

Раздел I

Общи положения

Общи положения

Чл. 158. (1) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2011 г., в сила от 1.01.2012 г., предишен текст на чл. 158, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) При прекратяване с ликвидация или с обявяване в несъстоятелност за периода до заличаването му данъчно задълженото лице изпълнява задълженията си по общия ред на този закон и при спазване изискванията на тази глава.

(2) (Нова – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) По отношение на данъчните декларации, подавани по реда на тази глава, се прилага чл. 92, ал. 4, когато през данъчния период не е осъществявана дейност по смисъла на Закона за счетоводството.

Раздел II

(Отм. – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.)

Корпоративен данък при прекратяване

Чл. 159. (Отм. – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.).

Чл. 160. (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2011 г., в сила от 1.01.2012 г., изм. и доп., бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г., отм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.).

Раздел III

Корпоративен данък за последния данъчен период

Последен данъчен период

Чл. 161. (1) (Изм. – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Последният данъчен период на данъчно задължено лице, прекратено с ликвидация или с обявяване в несъстоятелност, обхваща времето от 1 януари на годината, в която е извършено заличаването, до датата на заличаването.

(2) (Отм. – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.).

(3) Последният данъчен период на място на стопанска дейност на чуждестранно лице обхваща времето от 1 януари на годината, в която е прекратена дейността му, до датата на прекратяването ѝ.

(4) (Нова - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) Последният данъчен период на неперсонифицирано дружество или осигурителна каса обхваща времето от 1 януари на годината, в която е извършено прекратяването, до датата на прекратяването.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) Данъчно задължено лице се облага с корпоративен данък за данъчната печалба, реализирана през последния данъчен период по общия ред на закона. Дължимият корпоративен данък е окончателен.

(6) (Предишна ал. 5 - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) За данъчни цели произведените или придобитите от мястото на стопанска дейност в страната активи към датата на прекратяване се смятат за реализирани по пазарни цени и се отписват. При определяне на данъчния финансов резултат за последния данъчен период на мястото на стопанска дейност счетоводният финансов резултат се увеличава с печалбата и се намалява със загубата, получена като разлика между пазарната цена на активите по изречение първо и счетоводната им стойност към датата на преобразуването. Свързаните с актива данъчни временни разлики се признават през последния данъчен период по общия ред на закона. При определяне на данъчния финансов резултат се прилага чл. 66, ал. 1 и 2.

(7) (Нова – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Представляващият данъчно задълженото лице през последния данъчен период – ликвидатор, синдик, представляващият място на стопанска дейност, неперсонифицирано дружество или осигурителна каса, декларира и внася удържания от имуществото на данъчно задълженото лице дължим данък за този данъчен период.

Деклариране на данъка за последния данъчен период

Чл. 162. (1) (Изм. – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Данъчната декларация за последния данъчен период, определен по чл. 161, ал. 1, се подава в 30-дневен срок от датата на заличаване на данъчно задълженото лице.

(2) (Отм. – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.).

(3) (Изм. – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Данъчната декларация за последния данъчен период, определен по чл. 161, ал. 3, се подава в 30-дневен срок от датата на прекратяване на дейността.

(4) (Нова - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Данъчната декларация за последния данъчен период, определен по чл. 161, ал. 4, се подава в 30-дневен срок от датата на прекратяването.

(5) (Предишна ал. 4 - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.)

Когато датата на заличаването при ликвидацията или несъстоятелността или прекратяването на дейността на място на стопанска дейност, или прекратяването на неперсонифицирано дружество или осигурителна каса е преди изтичането на срока за подаване на годишната данъчна декларация за предходната година и същата не е подадена, тя се подава в сроковете по ал. 1, 3 и 4, когато те изтичат преди този срок.

(6) (Предишна ал. 5 - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., изм., бр. 99 от 2011 г., в сила от 1.01.2012 г.,

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

отм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.).

Внасяне на данъка за последния данъчен период

Чл. 163. (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) (1)

Дължимият корпоративен данък за последния данъчен период, определен по чл. 161, ал. 1, 3 и 4, се внася в сроковете за декларирането му.

(2) Когато датата на заличаването при ликвидацията или при несъстоятелността или прекратяването на дейността на място на стопанска дейност, или прекратяването на неперсонифицирано дружество или осигурителна каса е преди изтичането на срока за внасяне на годишния корпоративен данък за предходната година и същият не е внесен, той се внася в срока по ал. 1, когато той изтича преди този срок. В този случай по отношение на корпоративния данък за предходната година се прилага чл. 161, ал. 7.

Чл. 164. (Отм. – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.).

Данъчно третиране при разпределение на ликвидационен дял или дивидент

(Загл. доп. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.)

Чл. 165. (1) (Доп. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) Разпределеният като ликвидационен дял или дивидент активи към момента на разпределението за данъчни цели се смятат за реализирани от данъчно задълженото лице по пазарни цени и се отписват.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) В случаите по ал. 1 при определяне на данъчния финансов резултат счетоводният финансов резултат се увеличава с печалбата и се намалява със загубата, получена като разлика между пазарната цена на активите и счетоводната им стойност към датата на разпределението на ликвидационния дял или дивидента. Свързаните с активите данъчни временни разлики се признават по общия ред на закона. При определяне на данъчния финансов резултат се прилага чл. 66, ал. 1 и 2.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) Счетоводните приходи и разходи, отчетени във връзка с разпределението на ликвидационния дял или дивидента под формата на активи, не се признават за данъчни цели.

Глава двадесет и втора

ПРЕОТСТЪПВАНЕ И ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ ОБЛАГАНЕ С КОРПОРАТИВЕН ДАНЪК

(Загл. изм. - ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.)

Раздел I

Общи разпоредби

Понятие за преотстъпване

Чл. 166. (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Преотстъпване на корпоративен данък е правото на данъчно задължено лице да не внася в държавния бюджет определените по реда на този закон суми за корпоративен данък, които остават в патримониума на данъчно задълженото лице и се разходват за цели, определени със закон.

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

Общо изискване за преотстъпване на корпоративен данък

(Загл. изм. - ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.)

Чл. 167. (1) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) По реда на тази глава се преотстъпва корпоративният данък, съответно се намалява счетоводният финансов резултат при определяне на данъчния финансов резултат, при условие че към 31 декември на съответната година данъчно задълженото лице няма:

1. подлежащи на принудително изпълнение публични задължения, и
2. задължения за санкции по влезли в сила наказателни постановления, свързани с нарушаване на нормативните актове относно публичните задължения, и
3. лихви, свързани с невнасянето в срок на задълженията по т. 1 и 2.

(2) Изпълнението на изискването по ал. 1 се удостоверява от данъчно задълженото лице в годишната данъчна

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

декларация.

Счетоводно отчитане на преотстъпен корпоративен данък

(Загл. изм. - ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.)

Чл. 168. (1) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Преотстъпеният корпоративен данък по реда на тази глава се отчита в собствения капитал.

(2) (Отм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.).

Признаване на част от неразпределяемите приходи или разходи

Чл. 169. (1) Частта от неразпределяемите приходи или разходи, съответстваща на дейностите, за които се ползва преотстъпването на корпоративния данък, се определя, като общият размер на неразпределяемите приходи или разходи се умножи по съотношението между нетните приходи от продажби от дейностите, за които се ползва преотстъпването, и всички нетни приходи от продажби.

(2) Неразпределяемите суми, с които се преобразува счетоводният финансов резултат, когато не могат да се отнесат само към определена дейност и са свързани с осъществяването на дейност, за която се ползва преотстъпване, се разпределят за дейността, за която се преотстъпва корпоративният данък, като определянето на данъчния финансов резултат за тази дейност се извършва

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

на базата на съотношението по ал. 1.

Деклариране на преотстъпен корпоративен данък

(Загл. изм. - ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.)

Чл. 170. (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Когато на данъчно задължено лице се преотстъпва корпоративен данък на различни основания по реда на тази глава, в годишната данъчна декларация лицето задължително декларира поредността, в която е ползвало различните основания за преотстъпване на корпоративния данък.

Преотстъпване на допълнително установен корпоративен данък

Чл. 171. (1) Данъчно задължено лице, на което е преотстъпен корпоративен данък в минала година, има право на преотстъпване и за допълнително установения недеklarиран корпоративен данък за съответната минала година, при условие че изпълни всички изисквания, предвидени в тази глава за съответното преотстъпване на корпоративен данък.

(2) Срокът за изпълнението на тези изисквания започва да тече от датата на установяване на допълнителния корпоративен данък.

(3) (Нова – ДВ, бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) Алинея 2 не се прилага за данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие.

Преустановяване на правото на преотстъпване

Чл. 172. (1) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Правото на преотстъпване по реда на тази глава се преустановява при преобразуване на данъчно задължено лице, с изключение на преобразуване чрез промяна на правната форма по реда на чл. 264 от Търговския закон, както и при прехвърляне на предприятие по чл. 15 от Търговския закон.

(2) Алинея 1 се прилага и при преустройство на кооперативни организации.

(3) (Нова - ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г., изм., бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) Правото на преотстъпване по чл. 184 във връзка с чл. 189 се преустановява и в случаите, в които не са изпълнени всички условия на тази глава за прилагане на данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие.

Неизпълнение на изисквания

Чл. 173. (1) (Изм. – ДВ, бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) Когато не са изпълнени изискванията на тази глава за използване (разходване) на преотстъпен корпоративен данък, последният се дължи по общия ред на закона за годината, за която е възникнал.

(2) Алинея 1 не се прилага, когато в случаите на преобразуване приемащите или новоучредените дружества изпълнят задълженията на преобразуващите се дружества при спазване на условията и реда на тази глава, отнасящи се до преобразуващите се дружества. В случаите по изречение първо приемащите или новоучредените дружества са солидарно отговорни за преотстъпения корпоративен данък на преобразуващите се дружества.

(3) Алинея 2 се прилага и при преустройство на кооперативни организации.

(4) (Нова – ДВ, бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) Правото на преотстъпване по чл. 184 във връзка с чл. 189 не възниква в случаите, в които не са изпълнени всички условия на тази глава за прилагане на данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие.

(5) (Нова – ДВ, бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) Когато неизпълнението на условията за прилагане на данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие,

възникне през периода за извършване на съответната първоначална инвестиция, преотстъпеният корпоративен данък по това облекчение се дължи по общия ред на закона за годината, за която е възникнал.

Раздел II

Освобождаване от облагане с корпоративен данък

Колективни инвестиционни схеми, национални инвестиционни фондове и други алтернативни инвестиционни фондове

(Загл. изм. - ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 103 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.)

Чл. 174. (Изм. - ДВ, бр. 77 от 2011 г., бр. 109 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 103 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Колективните инвестиционни схеми, които са допуснати за публично предлагане в Република България, националните инвестиционни фондове и алтернативните инвестиционни фондове, създадени за изпълнението на финансови инструменти въз основа на финансови споразумения по смисъла на чл. 38, параграф 7 от Регламент (ЕС) 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за отмяна на Регламент (ЕО) 1083/2006 на Съвета (ОВ, L 347/320 от 20 декември 2013 г.) по Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, не се облагат с корпоративен данък.

Дружества със специална инвестиционна цел

Чл. 175. Дружествата със специална инвестиционна цел по Закона за дружествата със специална инвестиционна цел не се облагат с корпоративен данък.

Български червен кръст

Чл. 176. Българският червен кръст не се облага с корпоративен данък.

Чл. 176а. (Нов – ДВ, бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) (1) Организаторите на хазартни игри, за които се дължи държавна такса по чл. 30, ал. 3 от Закона за хазарта, не се облагат с корпоративен данък за тази дейност.

(2) За всички останали дейности лицата по ал. 1 се облагат с корпоративен данък.

Раздел III

Общи данъчни облекчения

Данъчно стимулиране при наемане на безработни лица

Чл. 177. (1) Данъчно задължено лице има право да намали счетоводния си финансов резултат при определяне

на данъчния финансов резултат, когато е наело лице по трудово правоотношение за не по-малко от 12 последователни месеца и към момента на наемането му то е:

1. регистрирано като безработно за повече от една година, или
2. регистрирано безработно лице на възраст над 50 години, или
3. безработно лице с намалена работоспособност.

(2) Намалението се извършва с изплатените суми за трудово възнаграждение и внесените за сметка на работодателя вноски за фондовете на държавното обществено осигуряване и Националната здравноосигурителна каса за първите 12 месеца от наемането. Намалението се извършва еднократно в годината, през която изтича 12-месечният период.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 16 от 2013 г.) Намаление не се извършва за сумите, получени по Закона за насърчаване на заетостта и по реда на чл. 22д от Закона за насърчаване на инвестициите.

(4) (Отм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.).

Данъчно стимулиране при предоставяне на стипендии

Чл. 177а. (Нов - ДВ, бр. 68 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) (1) Признават се за данъчни цели счетоводните разходи за учредена и предоставена стипендия на ученик, придобиващ средно образование, или на студент в училище в държава - членка на Европейския съюз, или в друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, за период не по-малко от 12 и не повече от 24 месеца и към момента на предоставянето на стипендията са изпълнени следните условия:

1. стипендиантът е ученик в последните два класа от придобиване на средно образование или студент в последните две години от придобиване на образователна степен "бакалавър" или "магистър" и не е навършил 25-годишна възраст;
2. професията на стипендианта намира приложение в дейността на данъчно задълженото лице;
3. данъчно задълженото лице се е задължило с договора за предоставяне на стипендията да приеме стипендианта на работа за период не по-малък от общия брой на месеците, за които се предоставя стипендията.

(2) Данъчно задълженото лице може да учреди и предостави по реда на ал. 1 стипендия на един или повече ученици или студенти.

(3) В случай че данъчно задълженото лице не приеме стипендианта на работа в срок до края на календарната година, следваща годината на завършване на обучението, при определяне на данъчния финансов резултат за годината на настъпване на това обстоятелство счетоводният финансов резултат се увеличава с размера на предоставената стипендия.

(4) В случай че данъчно задълженото лице приеме стипендианта на работа за част от периода по ал. 1, т. 3, при определяне на данъчния финансов резултат за годината на прекратяване на правоотношението счетоводният финансов резултат се увеличава с частта от предоставената стипендия, пропорционална на неизпълненото задължение по ал. 1, т. 3.

(5) В случаите, когато стипендиантът откаже да започне работа в срок до края на календарната година, следваща годината на завършване на обучението, при определяне на данъчния финансов резултат за годината на настъпване на това обстоятелство счетоводният финансов резултат се увеличава със:

1. целия размер на предоставената стипендия, когато не е договорено обезщетение в полза на данъчно задълженото лице по предоставената стипендия;
2. разликата между предоставената стипендия и договореното обезщетение, когато обезщетението е договорено в размер, по-малък от предоставената стипендия.

Чл. 177б. (Нов - ДВ, бр. 68 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) Член 177 не се прилага за наети лица по трудово правоотношение, за които е приложен чл. 177а.

Предприятия, наемащи хора с увреждания

Чл. 178. (1) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Корпоративният данък се преотстъпва изцяло на юридическите лица - специализирани предприятия или кооперации по смисъла на Закона за хората с увреждания, които към 31 декември на съответната година са членове на национално представителните организации на и за хора с увреждания и в които най-малко:

1. двадесет на сто от общия брой на персонала са незрящи и слабо виждащи хора, или
2. тридесет на сто от общия брой на персонала са хора с увреден слух, или
3. петдесет на сто от общия брой на персонала са хора с други увреждания.

(2) Корпоративният данък на юридическите лица по ал. 1 се преотстъпва пропорционално на броя на хората с увреждания или трудоустроените лица към общия брой на персонала, когато не са изпълнени изискванията по ал. 1 за броя на наетите лица.

(3) Преотстъпването е допустимо, когато преотстъпеният данък се разходва изцяло за интеграция на хората с увреждания или за поддържане и разкриване на работни места за трудоустроени лица в следващите две години след годината, за която се ползва преотстъпването. Планирането, разходването и отчитането на средствата се извършват с наредби на националните организации на и за хора с увреждания съгласувано с министъра на финансите.

Земеделски производители

Чл. 179. (Отм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.).

Ръководство на въздушното движение

Чл. 180. (Отм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.).

Социални и здравноосигурителни фондове

Чл. 181. (1) Корпоративният данък се преотстъпва в размер 50 на сто на създадените със закон социални и здравноосигурителни фондове за стопанската им дейност, която е пряко свързана със или е помощна за осъществяване на основната им дейност.

(2) Преотстъпването е допустимо, когато преотстъпеният данък се инвестира в основната дейност в срок до края на годината, следваща годината, за която се ползва преотстъпването.

Раздел IV

Минимална или държавна помощ под формата на данъчни облекчения

(Загл. изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г., бр. 105 от 2014 г., в сила от

1.01.2015 г.)

Данъчно задължени лица, които не могат да ползват данъчни облекчения

Чл. 182. (1) (Предишен текст на чл. 182, изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г.) Данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие, не се прилага по отношение на данъчно задължени лица, които:

1. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) извършват дейност в отраслите транспорт, въгледобив, стоманодобив, енергетика, производство на синтетични влакна, рибарство и аквакултури, първично производство, преработка и предлагане на пазара на селскостопански продукти, посочени в приложение № 1 на Договора за функционирането на Европейския съюз за съответната дейност, или

2. (изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г.) са в производство по ликвидация или в производство по оздравяване, или

3. (доп. – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г., изм., бр. 22 от 2015 г., в сила от 1.01.2014 г.) се определят като предприятия в затруднено положение, или

4. (нова – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г., изм., бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) самостоятелно или на равнище група закриват същата или подобна производствена дейност в държава – членка на Европейския съюз, или в друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, две години преди датата на подаване на формуляр за кандидатстване за помощ или ако към момента на неговото подаване възнамеряват да затворят такава производствена дейност в срок от две години, след като приключи първоначалната инвестиция, за която ще се преотстъпва корпоративен данък.

(2) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г.) Данъчно облекчение, представляващо минимална помощ, не се прилага по отношение на:

1. данъчно задължени лица, осъществяващи дейност в сектор рибарство и аквакултури съгласно Регламент (ЕО) № 104/2000 на Съвета относно общата организация на пазарите на рибни продукти и продукти от аквакултури;

2. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) данъчно задължени лица, осъществяващи дейност по първично производство на селскостопански продукти, посочени в Приложение I към Договора за функционирането на Европейския съюз;

3. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) данъчно задължени лица, осъществяващи дейност по преработка и реализация на селскостопански продукти, посочени в Приложение I към Договора за функционирането на Европейския съюз;

4. (отм. – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.);

5. (отм. – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.);

6. (изм. – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) инвестирането в товарни автомобили, когато те се предоставят на данъчно задължено лице, осъществяващо автомобилни превози на товари за чужда сметка или срещу възнаграждение;

7. инвестирането в активи, използвани в дейности, свързани с износ за трети страни или държави членки.

(3) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г.) Данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие, не може да се ползва и от данъчно задължено лице, за което възникне някое от условията по ал. 1 през периода на извършване на съответната първоначална инвестиция.

(4) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г.) Данъчно облекчение, представляващо минимална помощ, не може да се ползва и от данъчно задължено лице, за което възникне условие по ал. 2 през периода на инвестиране.

(5) (Нова - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., изм., бр. 12 от 2015 г., бр. 22 от 2015 г., в сила от 1.01.2014 г.) Данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за земеделски стопани, не се прилага по отношение на:

1. предприятия в затруднено положение;
2. данъчно задължени лица, представляващи големи предприятия;
3. инвестиции в напояване.

(6) (Нова – ДВ, бр. 22 от 2015 г., в сила от 1.01.2014 г.) Данъчните облекчения, представляващи държавна помощ за регионално развитие и за земеделски стопани, не се прилагат по отношение на данъчно задължени лица, които не са изпълнили решение на Европейската комисия за възстановяване на получена неправомерна и несъвместима държавна помощ и не са

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

възстановили изцяло помощта.

Общини с безработица, по-висока от средната за страната

Чл. 183. (1) (Изм. – ДВ, бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) Общините с безработица, по-висока от средната за страната, за целите на чл. 184, т. 1 се определят ежегодно със заповед на министъра на финансите по предложение на министъра на труда и социалната политика, която се обнародва в "Държавен вестник".

(2) (Отм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.).

(3) (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) Община, чийто административен център е център и на друга община, се включва в списъка по ал. 1 въз основа на среднопретегленото ниво на безработица в съответните общини, определено на база на броя на икономически активното население в тях.

(4) (Нова – ДВ, бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) Предложението на министъра на труда и социалната политика по ал. 1 за всяка година се предоставя на Министерството на финансите в срок до 31 януари на следващата година.

(5) (Нова – ДВ, бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) Заповедта по ал. 1 се издава в срок три работни дни от получаването на предложението на министъра на труда и социалната политика.

Данъчно облекчение за извършване на производствена дейност в общини с безработица, по-висока от средната за страната

Чл. 184. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г.) Корпоративният данък се преотстъпва в размер до 100 на сто на данъчно задължени лица за данъчната им печалба от извършваната производствена дейност, включително производство на ишлеме, когато са изпълнени едновременно следните условия:

1. (изм. – ДВ, бр. 100 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) данъчно задълженото лице:

а) извършва производствена дейност единствено в общини, в които за предходната година преди текущата има безработица със или над 25 на сто по-висока от средната за страната за същия период – в случаите на минимална помощ;

б) извършва производствена дейност в изпълнение на проект за първоначална инвестиция

единствено в общини, в които за предходната година преди годината, в която се подава формуляр за кандидатстване за помощ, има безработица със или над 25 на сто по-висока от средната за страната за същия период – в случаите на държавна помощ за регионално развитие;

2. (нова – ДВ, бр. 100 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) през целия данъчен период данъчно задълженото лице поддържа не по-малко от 10 работни места, като най-малко 50 на сто от тях са заети пряко в извършваната производствена дейност;

3. (нова – ДВ, бр. 100 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) през целия данъчен период не по-малко от 30 на сто от персонала са лица с постоянен адрес в общини по т. 1;

4. (изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г., предишна т. 2, бр. 100 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) изпълнени са условията по:

а) член 188 - в случаите на минимална помощ, или

б) член 189 - в случаите на държавна помощ за регионално развитие.

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

Специфични случаи на преотстъпване

Чл. 185. (Изм. – ДВ, бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) (1) Когато в резултат на увеличената трудова заетост общината отпадне от обхвата на общините по чл. 183, лицето, придобило право на преотстъпване на корпоративен данък по чл. 184 във връзка с чл. 188, запазва това право през следващите 5 последователни години, считано от годината, през която районът отпадне от списъка, при спазване на останалите условия за преотстъпване.

(2) Лицето, придобило право на преотстъпване на корпоративен данък по чл. 184 във връзка с чл. 189, запазва това право за проекта за първоначална инвестиция за данъчните периоди, посочени в заповедта по чл. 189, т. 1, буква "б" на Българската агенция за инвестиции, но не по-късно от 2020 г.

Чл. 186. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г., отм., бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.).

Чл. 187. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г., отм., бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

г.).

Данъчно облекчение, представляващо минимална помощ

Чл. 188. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) Данъчно облекчение, представляващо минимална помощ, е налице, когато сумата на получените минимални помощи от данъчно задълженото лице през последните три години, включително текущата, независимо от тяхната форма или източник на придобиването им, не превишава праг от левовата равностойност на 200 000 евро, а за данъчно задължено лице, което осъществява автомобилни товарни превози за чужда сметка или срещу възнаграждение – праг от левовата равностойност на 100 000 евро, определени по официалния валутен курс на лева към еврото. Тези прагове се прилагат независимо от това дали помощта се финансира изцяло или частично с ресурси на Европейския съюз. В сумата на получените минимални помощи се включват и:

1. преотстъпеният корпоративен данък на данъчно задълженото лице за последните три години, включително корпоративният данък, който подлежи на преотстъпване за текущата година, с изключение на преотстъпения корпоративен данък, за който са

изпълнени условията на чл. 189 и 189б;

2. всички предходни помощи за последните три години, включително текущата, предоставяни на някое от преобразуващите се дружества, които следва да се вземат предвид от данъчно задълженото лице съгласно чл. 3, параграфи 8 и 9 от Регламент (ЕС) 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis (ОВ, L 352/1 от 24 декември 2013 г.), като резултат от преобразуване на дружествата или прехвърляне на предприятие.

(2) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) Когато към 31 декември на съответната година данъчно задълженото лице е едно и също предприятие, данъчното облекчение е налице, когато сумата на получените минимални помощи от всички лица, които са едно и също предприятие, през последните три години, включително текущата, независимо от тяхната форма или източник на придобиването им, не превишава съответния праг от левова равностойност по ал. 1.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., предишна ал. 2, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) Преотстъпеният данък по чл. 184 трябва да се инвестира в дълготрайни материални или нематериални активи съгласно счетоводното законодателство в срок до 4 години от началото на годината, за която е преотстъпен данъкът.

(4) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) Когато с определения за преотстъпване данък за годината ще се превиши съответният праг по ал. 1 и 2, данъчно задълженото лице, в т.ч. данъчно задължените лица, които са едно и също предприятие, не могат да ползват преотстъпване за целия размер на данъка, определен за преотстъпване.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., предишна ал. 3, изм., бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) Преотстъпеният данък, инвестиран в активите по ал. 3, се натрупва:

1. до праговете, определени в ал. 1 и 2, с друга минимална помощ, предоставена съгласно Регламент (ЕО) № 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis, и с минимална помощ, предоставяна съгласно други регламенти за помощ de minimis;

2. до прага, установен в Регламент (ЕС) № 360/2012 на Комисията от 25 април 2011 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към минималната помощ (de minimis) за предприятия, предоставящи услуги от общ икономически интерес (ОВ, L 114/8 от 26 април 2012 г.), с минимална помощ, предоставена по този регламент;

3. (изм. – ДВ, бр. 85 от 2017 г.) до максимално допустимия интензитет на съответната държавна помощ, определен с решение на Европейската комисия за одобряване на съответната помощ и/или с оценката по чл. 28, ал. 1 от Закона за държавните помощи за тези активи.

(6) (Предишна ал. 4, изм. - ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) Данъчно задълженото лице декларира в годишната данъчна декларация за годината, за която се преотстъпва корпоративният данък:

1. размера на получените минимални помощи, независимо от тяхната форма и източник, за последните три години, включително текущата;

2. размера на всички предходни помощи за последните три години, включително текущата, предоставяни на някое от преобразуващите се дружества, които следва да се вземат предвид от данъчно задълженото лице съгласно чл. 3, параграфи 8 и 9 от Регламент 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis, като резултат от преобразуване на дружествата или прехвърляне на предприятие.

(7) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) В случаите, когато данъчно задълженото лице е едно и също предприятие, се декларират и:

1. всички данъчно задължени лица, които са едно и също предприятие;

2. размерът на получените минимални помощи от лицата по т. 1, независимо от тяхната форма и източник, за последните три години, включително текущата.

(8) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) В случаите по ал. 7, т. 2 размерът на получените минимални помощи се декларира от първото подало годишна данъчна декларация данъчно задължено лице за съответната година. Декларираният размер ползва всички данъчно задължени лица,

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

които са едно и също предприятие.

Данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие

Чл. 189. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г., бр. 100 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) Държавната помощ за регионално развитие под формата на преотстъпен данък се предоставя за проект за първоначална инвестиция при спазване на следните условия:

1. общи условия:

а) данъчно задълженото лице подава до изпълнителния директор на Българската агенция за инвестиции формуляр за кандидатстване за помощ за регионално развитие по образец най-късно преди започването на изпълнението на проекта за първоначална инвестиция;

б) данъчно задълженото лице е получило заповед от Българската агенция за инвестиции, в която за проекта за първоначална инвестиция по буква "а":

аа) е потвърдено, че помощта има необходимия стимулиращ ефект, отговарящ на един от сценариите, описан в т. 61 от Насоките за регионалната помощ за периода 2014 – 2020 г., помощта не поражда явните отрицателни ефекти, описани в т. 121 от Насоките за регионалната помощ за периода 2014 – 2020 г., както и че са спазени всички други условия за допустимост, и

бб) са вписани максималният размер, интензитетът и срокът на помощта;

в) редът и начинът за издаване на заповедта по буква "б" се определят със заповед на министъра на финансите и министъра на икономиката;

2. условия, които оказват влияние върху размера и интензитета на помощта:

а) сумата на преотстъпените данъци (помощта) в хода на изпълнение на проекта за първоначална инвестиция не може да надвишава размера на помощта, определен в заповедта по т. 1, буква "б";

б) намаляването на размера на приемливите разходи за съответната първоначална инвестиция не може да доведе до надвишаване на интензитета на помощта, определен в заповедта по т. 1, буква "б";

в) максималният интензитет на помощта е 50 на сто, а за първоначална инвестиция, извършвана в общини от Югозападния регион – 25 на сто, изчислен въз основа на настоящата стойност на помощта спрямо настоящата стойност на общите приемливи разходи за първоначалната инвестиция, декларирани от данъчно задълженото лице във формуляра за кандидатстване;

г) за целите на букви "а" – "в" стойността на помощта и стойността на приемливите разходи за материални и нематериални активи се определят по настояща стойност към датата на предоставянето на помощта, като се използва референтният лихвен процент, определен от Европейската комисия, към тази дата;

д) размерът на помощта за големи предприятия съответства на нетните допълнителни разходи за реализиране на първоначалната инвестиция в съответната община в сравнение със съпоставителния сценарий без помощ; при изчисляване на размера на помощта се

прилага методът, описан в т. 79 и 80 от Насоките за регионалната помощ за периода 2014 – 2020 г., заедно с максималните интензитети на помощ като горна граница;

3. условия, свързани с приемливите разходи, първоначалната инвестиция и активите, които са част от нея:

а) държавната помощ под формата на преотстъпен корпоративен данък се използва за придобиване на материални и нематериални активи, които са част от проекта за първоначална инвестиция;

б) първоначалната инвестиция трябва да бъде извършена в срок до 4 календарни години, в т.ч. годината на получаване на заповедта по т. 1, буква "б";

в) дейността, свързана с първоначалната инвестиция, трябва да продължи да се осъществява в съответната община за период поне 5 години след годината на завършване на първоначалната инвестиция; това обстоятелство се декларира с годишните данъчни декларации всяка година до изтичане на 5-годишния срок;

г) поне 25 на сто от стойността на приемливите разходи за материалните и нематериалните активи, включени в първоначалната инвестиция, трябва да е финансирана със собствени или привлечени средства от данъчно задълженото лице; не се смятат за собствени или привлечени средства преотстъпеният корпоративен данък, както и други средства, в които има какъвто и да е елемент на държавна помощ;

д) материалните и нематериалните активи, включени в първоначалната инвестиция, трябва да са придобити при пазарни условия, съответстващи на такива при несвързани лица; нематериалните активи, включени в първоначалната инвестиция, трябва да са амортизируеми активи;

е) стойността на приемливите разходи за нематериални активи, включени в първоначалната инвестиция, не трябва да превишава 50 на сто от сумата на приемливите разходи за материални и нематериални активи, включени в първоначалната инвестиция;

ж) нематериалните активи, включени в първоначалната инвестиция, трябва да се ползват единствено в дейността на данъчно задълженото лице и да са включени в активите му за период поне 5 години;

з) за активите по буква "а" данъчно задълженото лице не е получател по някоя от следните помощи:

аа) помощ по смисъла на чл. 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз;

бб) минимална помощ, предоставяна съгласно всички регламенти за помощ de minimis;

вв) финансова помощ по Програмата за развитие на селските райони;

гг) всяка друга публична финансова помощ от държавния бюджет и/или от бюджета на Европейския съюз;

и) за първоначална инвестиция, свързана с диверсификация на продукцията на производствен обект с продукти, които не произвежда, приемливите разходи трябва да надвишават с поне 200 на сто балансовата стойност на активите, които се използват повторно, към 31 декември на годината преди започването на изпълнението на проекта за първоначалната инвестиция;

к) стойността на приемливите разходи за активи, включени в първоначална инвестиция, свързана със съществена промяна в общия производствен процес, трябва да превишава сумата на счетоводните разходи за амортизации на активите, свързани с дейностите, които ще бъдат модернизирани, за предходните три отчетни периода;

4. допълнителни условия в случаите, когато първоначалната инвестиция е част от голям инвестиционен проект или от единен инвестиционен проект:

а) в случаите, когато данъчно облекчение се предоставя за голям инвестиционен проект, който е получил помощ от всички източници на равнище група, чиято обща стойност превишава

левовата равностойност на 37,5 млн. евро, а за първоначална инвестиция, извършвана в общини от Югозападния регион – 18,75 млн. евро, определена по официалния валутен курс на лева към еврото, данъчното облекчение може да бъде ползвано за съответната година само ако е получено положително решение от Европейската комисия вследствие на уведомление, направено по реда на чл. 108, ал. 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз; министърът на финансите уведомява Европейската комисия по реда на Закона за държавните помощи; данъчно задълженото лице е длъжно да предостави на министъра на финансите необходимата информация за изпращане на уведомление до Европейската комисия;

б) за целите на буква "а" стойността на помощта и стойността на приемливите разходи за материални и нематериални активи, включени в голям инвестиционен проект, се определят по настояща стойност към датата на уведомяването на Европейската комисия по реда на чл. 108, ал. 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз, като се използва референтният лихвен процент, определен от Европейската комисия, към тази дата;

в) когато за голям инвестиционен проект не трябва да се прилага буква "а", данъчното облекчение може да бъде ползвано само ако е спазен коригираният размер на помощта за регионална помощ за големи инвестиционни проекти, както е определен в т. 20, буква "в" от Насоките за регионалната помощ за периода 2014 – 2020 г.;

г) за целите на буква "в" стойността на помощта и стойността на приемливите разходи за материални и нематериални активи, включени в голям инвестиционен проект, се определят по настояща стойност към датата на предоставянето на помощта, като се използва референтният лихвен процент, определен от Европейската комисия, към тази дата;

д) в случаите, когато се предоставя помощ за проект за първоначална инвестиция, считана за част от единен инвестиционен проект, помощта на данъчно задълженото лице за този проект се намалява за приемливите разходи, надвишаващи 50 млн. евро.

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{ПДП}{4} \times ДС, \text{ където:}$$

Данъчно облекчение за извършвана дейност в селското стопанство, преработвателната промишленост, производството, високите технологии и инфраструктурата

Чл. 189а. (Нов - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., отм., бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.).

Данъчно облекчение, представляващо държавна помощ за земеделски стопани

(Загл. изм. - ДВ, бр. 12 от 2015 г.)

Чл. 189б. (Нов - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) (1) (Изм. – ДВ, бр. 12 от 2015 г.) Корпоративният данък се преотстъпва в размер до 60 на сто на данъчно задължени лица, регистрирани като земеделски стопани, за данъчната им печалба от дейност по производство на непреработена растителна и животинска продукция.

(2) Корпоративният данък се преотстъпва, когато са изпълнени едновременно следните условия:

1. (доп. – ДВ, бр. 22 от 2015 г., в сила от 1.01.2014 г.) преотстъпеният данък се инвестира в нови сгради и нова земеделска техника, необходими за извършване на посочената в ал. 1 дейност и придобити в срок до края на годината, следваща годината, за която се ползва преотстъпването;

2. активите по т. 1 са придобити при пазарни условия, съответстващи на такива при несвързани лица;

3. дейността по ал. 1 трябва да продължи да се осъществява за период от поне три години след

годината на преотстъпване; това обстоятелство се декларира всяка година до изтичане на тригодишния срок с годишните данъчни декларации;

4. (изм. – ДВ, бр. 22 от 2015 г., в сила от 1.01.2014 г.) преотстъпеният данък не трябва да превишава 50 на сто от настоящата стойност на активите по т. 1, определена към датата на предоставяне на помощта; лихвеният процент за целите на определяне на настоящата стойност на активите по т. 1 е референтният лихвен процент, определен от Европейската комисия, към 31 декември на годината на преотстъпване;

5. (нова – ДВ, бр. 22 от 2015 г., в сила от 1.01.2014 г.) настоящата стойност на всички активи по т. 1, определена към датата на предоставяне на помощта, не може да превишава праг от левовата равностойност на 500 000 евро; лихвеният процент за целите на определяне на настоящата стойност на активите по т. 1 е референтният лихвен процент, определен от Европейската комисия, към 31 декември на годината на преотстъпване;

6. (нова – ДВ, бр. 22 от 2015 г., в сила от 1.01.2014 г.) определеният в т. 5 праг не може да се заобикаля чрез изкуствено разделяне на активите по т. 1;

7. (нова – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г., отм., бр. 22 от 2015 г., в сила от 1.01.2014 г.);

8. (нова - ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 8.03.2011 г., предишна т. 5, бр. 22 от 2015 г., в сила от 1.01.2014 г.) активите по т. 1 не заместват съществуващи активи;

9. (нова - ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 8.03.2011 г., изм., бр. 12 от 2015 г., предишна т. 6, бр. 22 от 2015 г., в сила от 1.01.2014 г.) за активите по т. 1 земеделският стопанин не е получател (бенефициент) по някоя от следните помощи:

а) помощ по смисъла на чл. 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз;

б) (изм. – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) минимална помощ по смисъла на Регламент (ЕО) № 1408/2013 на Комисията от 18 декември 2013 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis в селскостопанския сектор;

в) финансова помощ по Програмата за развитие на селските райони;

г) всяка друга публична финансова помощ от националния бюджет и/или от бюджета на Европейския съюз.

(3) (Отм. - ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 8.03.2011 г.).

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

(4) (Отм. - ДВ, бр. 19 от 2011 г., в сила от 8.03.2011 г.).

Изпълнение на решението за държавна помощ за регионално развитие

Чл. 189в. (Нов – ДВ, бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) Изпълнението на Решението на Европейската комисия за държавна помощ за регионално развитие по чл. 189 се осигурява от Българската агенция за инвестиции, Националната агенция за приходите и Министерството на финансите съобразно компетентността им, включително:

1. от Българската агенция за инвестиции – по отношение потвърждаване на условията и издаване на заповедта по чл. 189, т. 1, буква "б";

2. от Националната агенция за приходите – по отношение на контрола, докладването и прозрачността на схемата;

3. от Министерството на финансите – по отношение на управлението на схемата и уведомяване на Европейската комисия за всички планове за изменение на схемата, по реда на Закона за държавните помощи.

Ограничения при ползване на данъчни облекчения

Чл. 190. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г.) (1) Данъчно задължено лице не може да ползва повече от едно данъчно облекчение по този раздел през една и съща година.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) Активите, в които е инвестиран преотстъпен данък съгласно чл. 188, ал. 3, се изключват от обхвата на първоначална инвестиция.

Раздел V

(Отм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.)

Данъчни облекчения, отговарящи на изискванията за допустима държавна помощ за заетост

Чл. 191. (Отм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.).

Чл. 192. (Отм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.).

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

Чл. 193. (Отм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.).

ЧАСТ ТРЕТА

ДАНЪК, УДЪРЖАН ПРИ ИЗТОЧНИКА

Глава двадесет и трета

ОБЕКТИ НА ОБЛАГАНЕ

Данък, удържан при доходи от дивиденди и ликвидационни дялове

Чл. 194. (1) С данък при източника се облагат дивидентите и ликвидационните дялове, разпределени (персонифицирани) от местни юридически лица в полза на:

1. чуждестранни юридически лица, с изключение на случаите, когато дивидентите се реализират от чуждестранно юридическо лице чрез място на стопанска дейност в страната;

2. местни юридически лица, които не са търговци, включително на общини.

(2) Данъкът по ал. 1 е окончателен и се удържа от местните юридически лица, разпределящи дивиденди или ликвидационни дялове.

(3) Алинея 1 не се прилага, когато дивидентите и ликвидационните дялове са разпределени в полза на:

1. местно юридическо лице, което участва в капитала на дружество като представител на държавата;

2. договорен фонд;

3. (нова - ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., доп., бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) чуждестранно юридическо лице, което е местно лице за данъчни цели на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, с изключение на случаите на скрито разпределение на

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

печалба.

Данък, удържан при доходи на чуждестранни лица

Чл. 195. (1) (Доп. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) Доходите от източник в страната, посочени в чл. 12, ал. 2, 3, 5 и 8, на чуждестранни юридически лица, когато не са реализирани чрез място на стопанска дейност в страната и доходите от източник в страната, посочени в чл. 12, ал. 9, на чуждестранни юридически лица, установени в юрисдикции с преференциален данъчен режим, когато не са реализирани чрез място на стопанска дейност в страната, подлежат на облагане с данък при източника, който е окончателен.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) Данъкът по ал. 1 се удържа от местните юридически лица, едноличните търговци или местата на стопанска дейност в страната, които начисляват доходите на чуждестранните юридически лица, с изключение на доходите по чл. 12, ал. 3 и ал. 8, т. 2.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) Когато платецът на дохода не е данъчно задължено лице по чл. 2 и за доходите по чл. 12, ал. 3 и ал. 8, т. 2, данъкът се удържа от получателя на дохода.

(4) Алинеи 1 и 2 се прилагат и когато чуждестранно лице чрез място на стопанска дейност в страната начислява посочените доходи на други части на предприятието си, разположени извън страната, с изключение на случаите, когато счетоводни разходи не се признават за данъчни цели или счетоводни разходи или активи, отчетени по действително понесените разходи (себестойност), се признават за данъчни цели на място на стопанска дейност.

(5) Авансовите плащания във връзка с доходите по ал. 1 не подлежат на облагане с данък при източника.

(6) (Нова – ДВ, бр. 100 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) С данък при източника не се облагат:

1. (доп. – ДВ, бр. 107 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) доходите от лихви по облигации или други дългови ценни книжа, издадени от местно юридическо лице, държавата и общините и допуснати до търговия на регулиран пазар в страната или в държава – членка на Европейския съюз, или на друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;

2. доходите от лихви по заем, предоставен от чуждестранно лице – емитент на облигации или други дългови ценни книжа, когато са изпълнени едновременно следните условия:

а) емитентът е местно лице за данъчни цели на държава – членка на Европейския съюз, или на друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;

б) емитентът е издал облигациите или другите дългови ценни книжа с цел предоставяне на постъпленията от тях на заем на местно юридическо лице;

в) облигациите или другите дългови ценни книжа са допуснати до търговия на регулиран пазар в страната или в държава – членка на Европейския съюз, или на друга държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;

3. (нова – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) доходите от лихви, авторски и лицензионни възнаграждения при условията на ал. 7 – 12;

4. (нова – ДВ, бр. 107 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) доходите от лихви по заем, по който не се издават облигации и по който държавата или общините са заемополучател.

(7) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Доходите от лихви, авторски и лицензионни възнаграждения не се облагат с данък при източника, когато едновременно са изпълнени следните условия:

1. притежател на дохода е чуждестранно юридическо лице от държава – членка на Европейския съюз, или място на стопанска дейност в държава – членка на Европейския съюз, на чуждестранно юридическо лице от държава – членка на Европейския съюз;

2. местното юридическо лице – платец на дохода, или лицето, чието място на стопанска дейност в Република България е платец на дохода, е свързано лице с чуждестранното юридическо лице – притежател на дохода, или с лицето, чието място на стопанска дейност е притежател на дохода.

(8) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Доходите от лихви, авторски и лицензионни възнаграждения може да не се облагат с данък при източника и преди да е изтекъл срокът по ал. 12, т. 2, при условие че към момента на начисляване на дохода притежаването на изискуемия минимум от капитала не е прекъснато.

(9) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) В случаите по ал. 8, когато притежаването на изискуемия минимум от капитала е прекъснато преди изтичането на минималния двегодишен срок, за освободените по ал. 8 доходи от лихви, авторски и лицензионни възнаграждения се дължи данък при източника, като се прилага данъчната ставка в размер 10 на сто. За дължимия данък при източника се дължи лихва за просрочие за периода от датата, на която е следвало да бъде внесен данъкът при източника, до датата на внасянето му.

(10) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Когато неподлежащ на облагане доход от лихви, авторски и лицензионни възнаграждения е обложен, притежателят на дохода има право да поиска възстановяване на данъка. Възстановяването се извършва по реда и в сроковете на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, но не по-късно от една година от подаване на искането за възстановяване.

(11) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Алинеи 7, 8, 9 и 10 не се прилагат за:

1. доходи, които представляват разпределение на печалба или възстановяване на капитал;
2. доходи от вземания за дълг, които дават право на участие в печалбите на длъжника;
3. доходи от вземания за дълг, които дават право на кредитора да замени своето право на лихва за право на участие в печалбите на длъжника;
4. доходи от вземания за дълг, при които няма клауза за връщане на главницата или връщането е след повече от 50 години от датата на емитирането на дълга;
5. доходи, представляващи непризнати за данъчни цели разходи на място на стопанска дейност в Република България, с изключение на тези по чл. 43;
6. доходи, начислени от чуждестранно юридическо лице от държава, която не е държава – членка на Европейския съюз, чрез място на стопанска дейност в Република България;
7. доходи от сделки, на които основният мотив или един от основните мотиви е отклонение или избягване от данъчно облагане.

(12) (Нова – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) За целите на ал. 7 – 11:

1. чуждестранно юридическо лице от държава – членка на Европейския съюз, е всяко чуждестранно юридическо лице, за което едновременно са изпълнени следните условия:

а) правната форма на чуждестранното юридическо лице е в съответствие с приложение № 5;

б) чуждестранното юридическо лице е местно лице за данъчни цели на държава – членка на Европейския съюз, съгласно съответното данъчно законодателство и по силата на спогодба за избягване на двойното данъчно облагане с трета държава не се смята за местно лице за данъчни цели в друга държава извън Европейския съюз;

в) чуждестранното юридическо лице се облага с някой от данъците по приложение 6, без право на освобождаване от облагане, или с идентичен или подобен данък, който се налага като допълнение към или вместо тези данъци;

2. едно лице е свързано лице с второ лице, ако е изпълнено поне едно от следните условия към момента на начисляване на дохода:

а) първото лице притежава непрекъснато за период поне две години най-малко 25 на сто от капитала на второто лице;

б) второто лице притежава непрекъснато за период поне две години най-малко 25 на сто от капитала на първото лице;

в) трето лице, което е местно юридическо лице или чуждестранно юридическо лице от държава – членка на Европейския съюз, притежава непрекъснато за период поне две години най-малко 25 на сто от капитала и на първото, и на второто лице;

3. чуждестранно юридическо лице е притежател на дохода, когато получава този доход в своя полза, а не като посредник или агент на друго лице;

4. място на стопанска дейност е притежател на дохода, когато едновременно са изпълнени следните условия:

а) вземането за дълг, правото или използването на информация, по отношение на които възникват лихви или авторски и лицензионни възнаграждения, са ефективно свързани с това място на стопанска дейност;

б) лихвите или авторските и лицензионните възнаграждения представляват доход, по отношение на който мястото на стопанска дейност се облага в държавата – членка на Европейския съюз, в която се намира, с някой от данъците, посочени в приложение 6, или в Белгия – с "impôt des non-residents/belasting der niet-verblijfhouders", или в Испания – с "Impuesto sobre la Renta de no Residentes", или с идентичен или подобен данък, който се налага като

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

допълнение към или вместо тези данъци.

Финансови инструменти, допуснати до търговия на регулиран пазар

Чл. 196. (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.) Не се облагат с данък при източника доходите от разпореждане с финансови инструменти по смисъла на § 1, т. 21 от допълнителните разпоредби.

Глава двадесет и четвърта ДАНЪЧНА ОСНОВА

Данъчна основа за данъка, удържан при източника за доходите от дивиденди

Чл. 197. Данъчната основа за определяне на данъка, удържан при източника за доходите от дивиденди, е brutният размер на разпределените дивиденди.

Данъчна основа за данъка, удържан при източника за доходите от ликвидационни дялове

Чл. 198. Данъчната основа за определяне на данъка, удържан при източника за доходите от ликвидационни дялове, е разликата между пазарната цена на подлежащото на получаване от съответния акционер или съдружник и документално доказаната цена на придобиване на акциите или дяловете му.

Данъчна основа за данъка, удържан при източника за доходите на чуждестранни лица

Чл. 199. (1) Данъчната основа за определяне на данъка, удържан при източника за доходите по чл. 195, ал. 1, е brutният размер на тези доходи, с изключение на случаите по ал. 3 и 4.

(2) Данъчната основа за определяне на данъка, удържан при източника за доходите от лихви на чуждестранни юридически лица по договори за финансов лизинг в случаите, когато в договора не е определен размерът ѝ, се определя на базата на пазарната лихва.

(3) Данъчната основа за определяне на данъка, удържан при източника за доходите на чуждестранни лица от разпоредителни действия с финансови активи, е положителната разлика между продажната им цена и тяхната документално доказана цена на придобиване.

(4) Данъчната основа за определяне на данъка, удържан при източника за доходите на чуждестранните лица от разпореждане с недвижимо имущество, е положителната разлика между продажната цена и документално доказаната цена на придобиване на недвижимото имущество.

(5) Продажната цена за целите на ал. 3 и 4 представлява насрещната престация по сделката, включително възнаграждението, различно от пари, което се оценява по пазарни цени към датата на начисляване на дохода.

(6) При прекратяване на договор за финансов лизинг преди изтичане на срока му и без да се прехвърли правото на собственост върху съответните активи - предмет на договора, неподлежащите на връщане лизингови вноски се смятат за доход от ползване на имущество, придобит от чуждестранното юридическо лице към момента на прекратяването. Внесенят данък при източника за дохода от лихви до момента на прекратяване на лизинговия договор се приспада от дължимия данък при източника за

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

дохода от ползване на имуществото.

Глава двадесет и пета ДАНЪЧНИ СТАВКИ

Данъчни ставки

Чл. 200. (1) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Данъчната ставка на данъка върху доходите по чл. 194 е 5 на сто.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., изм., бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Данъчната

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

ставка на данъка върху доходите по чл. 195 е 10 на сто.

Чл. 200а. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., изм. и доп., бр. 100 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г., отм., бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.).

Глава двадесет и шеста ДЕКЛАРИРАНЕ НА ДАНЪКА

Деклариране на данъка. Удостоверение за удържан данък върху доходи на чуждестранни лица.

Предоставяне на информация за целите на автоматичния обмен

(Загл. изм. - ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.)

Чл. 201. (Доп. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., изм., бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) (1) Лицата, задължени да удържат и внасят данък при източника по чл. 194 и 195, декларират дължимия данък за тримесечието с декларация по образец в срок до края на месеца, следващ тримесечието. Декларацията се подава в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, където е регистриран или подлежи на регистрация платецът на дохода.

(2) Когато платецът на дохода не подлежи на регистрация, данъчната декларация се подава в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите - София.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 23 от 2013 г., в сила от 8.03.2013 г.) В случаите, когато платецът на дохода е лице, което не е задължено да удържа и внася данък, декларацията се подава от получателя на дохода в срока по ал. 1.

(4) По искане на заинтересованото лице за внесения по реда на този закон данък върху доходи на чуждестранни юридически лица се издава удостоверение по образец. Удостоверението се издава от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, където е подадена или подлежи на подаване декларацията по ал. 1.

(5) (Нова – ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г., изм., бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) С декларацията по ал. 1 лицата, задължени да удържат и внасят данък при източника по чл. 195, или получателите на доходите в случаите по ал. 3 предоставят информация за доходите по чл. 143з, ал. 1, т. 2 и 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс за целите на автоматичния обмен. Информацията се предоставя веднъж годишно с декларацията, подавана за четвъртото тримесечие на съответната година, като при преобразуване информацията се изготвя и предоставя от правоприемника. При заличаване/прекратяване на данъчно задълженото лице информацията се предоставя в декларацията по ал. 7.

(6) (Нова – ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) Редът по ал. 5 се прилага и от чуждестранни юридически лица, които реализират доходите по чл. 143з, ал. 1, т. 2 и 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс чрез място на стопанска дейност в Република България.

(7) (Нова – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) При заличаване/прекратяване на данъчно задълженото лице декларацията се подава от лицата по чл. 161, ал. 7 в срока и по реда за подаване на данъчната

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

декларация по чл. 162.

Глава двадесет и седма

ВНАСЯНЕ НА ДАНЪКА

Внасяне на данъка

Чл. 202. (1) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) Платците на доходи, удържащи данъка при източника по чл. 194, са длъжни да внесат дължимите данъци в срок до края на месеца, следващ тримесечието, през което е взето решението за **разпределяне на дивиденди или на ликвидационни дялове.**

(2) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) Платците на доходи, удържащи данъка при източника по чл. 195, са длъжни да внесат дължимите данъци в срок до края на месеца, следващ тримесечието на начисляване на дохода.

(3) Дължимият данък по ал. 1 и 2 се внася в съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрация или където подлежи на регистрация платецът на дохода.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) Когато платецът на дохода по ал. 2 не е данъчно задължено лице и за доходите по чл. 12, ал. 3 и ал. 8, т. 2, данъкът се внася от получателя на дохода в срока по ал. 2, като доходът се смята за начислен от датата на получаването му от чуждестранното юридическо лице. Дължимият данък се внася в съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрация или където подлежи на регистрация платецът на дохода. Когато платецът на дохода не подлежи на регистрация, данъкът се внася в Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - София.

(5) Надвнесен данък се възстановява от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, в която подлежи на внасяне данъкът.

(6) (Нова – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) При заличаване/прекратяване на данъчно задълженото лице данъкът се внася в сроковете за **декларирането му от лицата по чл. 161, ал. 7.**

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{ПДП}{4} \times ДС, \text{ където:}$$

Преизчисляване на данък при източника

Чл. 202а. (Нов - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) (1) Чуждестранно юридическо лице, което е местно лице за данъчни цели на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, има право да избере да преизчисли данъка при източника за доходите по чл. 12, ал. 2, 3, 5 и 8. Когато чуждестранното лице избере да преизчисли данъка при източника, преизчислението се извършва за всички реализирани от него доходи по чл. 12, ал. 2, 3, 5 и 8 през годината.

(2) Когато чуждестранното лице избере да преизчисли данъка при източника за реализираните от него доходи, преизчисленият данък е равен на корпоративния данък, който би бил дължим за тези доходи, ако те са реализирани от местно юридическо лице. Когато чуждестранното лице е извършило разходи, свързани с доходите по изречение първо, за които би бил дължим данък върху разходите, ако те бяха извършени от местно юридическо лице, с този данък се увеличава сумата на преизчисления данък.

(3) Когато размерът на внесения данък при източника по чл. 195, ал. 1 превишава размера на преизчисления данък по ал. 2, разликата подлежи на възстановяване до размера на данъка при източника по чл. 195, ал. 1, който чуждестранното лице не може да приспадне от дължимия данък в държавата, където то е местно лице.

(4) Изборът за преизчисляване на данъка при източника се упражнява чрез подаване на

годишна данъчна декларация по образец. Данъчната декларация се подава от чуждестранното лице в Териториалната дирекция на Националната агенция за приходите - София, в срок до 31 декември на годината, следваща годината на начисляване на доходите.

(5) Възстановяването на данък по ал. 3 се извършва по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс от Териториалната дирекция на Националната агенция за приходите - София.

(6) Алинеи 1 - 5 не се прилагат, когато чуждестранното лице е местно лице за данъчни цели на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, която не е държава - членка на Европейския съюз, с която Република България:

1. няма влязла в сила спогодба за избягване на двойното данъчно облагане, или
2. има влязла в сила спогодба за избягване на двойното данъчно облагане, в която не е предвидено:
 - а) обмен на информация, или
 - б) сътрудничество при събирането на данъци.

Отговорност

Чл. 203. Когато данъкът по чл. 194 и 195 не е удържан и внесен по съответния ред, той се дължи солидарно от данъчно задължените за тези доходи лица.

ЧАСТ ЧЕТВЪРТА

ДАНЪК ВЪРХУ РАЗХОДИТЕ

Глава двадесет и осма ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Обекти на облагане

Чл. 204. (1) (Предишен текст на чл. 204 – ДВ, бр. 75 от 2016 г., в сила от 1.01.2016 г.) С данък върху разходите се облагат следните документално обосновани разходи:

1. представителните разходи, свързани с дейността;
2. социалните разходи, предоставени в натура на работници и служители и лица, наети по договор за управление и контрол (наети лица); социалните разходи, предоставени в натура включват и:
 - а) (изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.) разходите за вноски (премии) за допълнително доброволно осигуряване, за доброволно здравно осигуряване и за застраховки "Живот";
 - б) разходите за ваучери за храна;
3. (отм. – ДВ, бр. 75 от 2016 г., в сила от 1.01.2016 г.);
4. (нова – ДВ, бр. 75 от 2016 г., в сила от 1.01.2016 г.) разходите в натура, свързани със собствени, наети и/или предоставени за ползване активи, предоставени за лично ползване и/или свързани с използване на персонал, от работници, служители и лица, наети по договори за

управление и контрол (наети лица), както и от лица, упражняващи личен труд по смисъла на § 1, т. 26, буква "и" от допълнителните разпоредби на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) (Нова – ДВ, бр. 75 от 2016 г., в сила от 1.01.2016 г.) Алинея 1 се прилага и когато отчитането на сумите по ал. 1, т. 1, 2 и 4 не води до намаляване на счетоводния финансов резултат за годината на счетоводното

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

им отчитане.

Социални разходи, които не са в натура

Чл. 205. Социалните разходи, които не са предоставени в натура, представляващи доход на физическо лице, се облагат при условията и по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

лица.

Признаване на данъка върху разходите

Чл. 206. (1) Разходът и данъкът върху него се признават за данъчни цели в годината на начисляване и не формират данъчна временна разлика по реда на глава осма.

(2) Данъкът върху разходите е окончателен.

Данъчно задължени лица

Чл. 207. (1) (Изм. – ДВ, бр. 75 от 2016 г., в сила от 1.01.2016 г.) Данъчно задължени лица за данъка по чл. 204, ал. 1, т. 1 са лицата, които подлежат на облагане с корпоративен данък.

(2) (Изм. – ДВ, бр. 75 от 2016 г., в сила от 1.01.2016 г.) Данъчно задължени лица за данъка по чл. 204, ал. 1, т. 2 са всички работодатели или възложители по договори за управление и контрол.

(3) (Нова – ДВ, бр. 75 от 2016 г., в сила от 1.01.2016 г.) Данъчно задължени лица за данъка по чл. 204, ал. 1, т. 4 са всички работодатели или възложители по договори за управление и контрол или по правоотношения за полагане на личен труд по смисъла на § 1, т. 26, буква "и" от допълнителните разпоредби на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Освобождаване от облагане на социалните разходи за вноски и

премии за допълнителното социално осигуряване и застраховки "Живот"

Чл. 208. (Доп. – ДВ, бр. 75 от 2016 г., в сила от 1.01.2016 г.) Не се облагат с данък социалните разходи по чл. 204, ал. 1, т. 2, буква "а" в размер до 60 лв. месечно за всяко наето лице, когато данъчно задължените лица нямат подлежащи на принудително изпълнение публични задължения към момента на извършване на разходите.

Освобождаване от облагане на социалните разходи за ваучери за храна

Чл. 209. (1) (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., доп., бр. 75 от 2016 г., в сила от 1.01.2016 г.) Не се облагат с данък социалните разходи по чл. 204, ал. 1, т. 2, буква "б" в размер до 60 лв. месечно, предоставени под формата на ваучери за храна на всяко наето лице, когато са налице едновременно следните условия:

1. (изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) договореното основно месечно възнаграждение на лицето в месеца на

предоставяне на ваучерите е не по-малко от средномесечното договорено основно възнаграждение на лицето за предходните три месеца;

2. данъчно задълженото лице няма подлежащи на принудително изпълнение публични задължения към момента на предоставяне на ваучерите;

3. ваучерите са предоставени на данъчно задълженото лице от лице, получило разрешение за осъществяване на дейност като оператор от министъра на финансите въз основа на конкурс;

4. (отм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.);

5. (отм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.).

(2) Право да осъществява дейност като оператор има лице, получило разрешение от министъра на финансите, което:

1. има внесен основен (регистриран) капитал не по-малко от 2 млн. лв. към момента на подаване на документите за издаване на разрешение;

2. е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност;

3. не е в производство по несъстоятелност или в ликвидация;

4. няма подлежащи на принудително изпълнение публични задължения към момента на подаване на документите за разрешение;

5. се представлява от лица, които:

а) (доп. – ДВ, бр. 103 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) не са осъждани за умишлено престъпление от общ характер, освен ако са реабилитирани, като за българските граждани обстоятелството относно съдимостта се установява служебно;

б) не са били членове на управителен или контролен орган на дружество, прекратено с обявяване в несъстоятелност през последните две години, предхождащи датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност, ако са останали неудовлетворени кредитори;

6. (нова – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) разполага с образец на ваучер за храна, който отговаря на следните изисквания:

а) съдържа серия и номер, които позволяват неговото индивидуализиране и проследяване;

б) съдържа фирма, седалище и адрес на управление на оператора, единния идентификационен код, определен от Агенцията по вписванията, съответно единния идентификационен код по БУЛСТАТ;

в) съдържа фирма, единния идентификационен код, определен от Агенцията по вписванията, съответно единния идентификационен код по БУЛСТАТ на работодателя;

г) съдържа номинална стойност на ваучера за храна (изразена цифром и словом), определена в левове;

д) съдържа срок на валидност на ваучера за храна;

е) съдържа изрична забрана за покупка на вино, спиртни напитки, пиво и тютюневи изделия чрез ваучери за храна;

ж) съдържа изрична забрана за връщане на остатък до номиналната стойност на предоставения ваучер;

з) съдържа най-малко пет способа за защита;

и) съдържа място за поставяне на дата и печат на доставчика;

к) съдържа уникалния номер на получената от оператора индивидуална квота, по която е предоставен ваучерът за храна;

л) съдържа дата на издаване на заповедта на получената от оператора индивидуална квота, по която е предоставен ваучерът за храна.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Разрешението се издава от министъра на финансите въз основа на конкурс. Отказ за издаване на разрешение се извършва с мотивирана писмена заповед на министъра на финансите на кандидат, който не отговаря на някое от изискванията по ал. 2 или който е представил неверни данни или информация. Разрешението се отнема, когато операторът:

1. престане да отговаря на някое от изискванията по ал. 2, 8 и 9;

2. престане да осъществява дейност;

3. не е осъществявал дейност през предходните две години, от които за годината преди предходната е получил първа индивидуална квота;

4. е предоставил на работодатели ваучери за храна по получена индивидуална квота за предоставяне на ваучери за храна, които са с номинална стойност, превишаваща тази индивидуална квота, или е предоставил ваучери за храна, без да е получил индивидуална квота.

(4) Издаването, отказът за издаване на разрешение или отнемането на издаденото разрешение се извършва с писмена заповед на министъра на финансите.

(5) Отказът за издаване на разрешение и отнемането му може да се оспорват по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(6) Редът за провеждане на конкурса, за издаване и отнемане на разрешението, условията и редът за отпечатване на ваучери, броят на издаваните ваучери, условията за организирането и контролът върху осъществяването на дейност като оператор се определят с наредба на министъра на труда и социалната политика и министъра на финансите.

(7) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) Общата годишна квота за предоставяне на ваучери за храна се утвърждава със закона за държавния бюджет на Република България за съответната година.

(8) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) Операторът използва получените суми от работодателите по предоставените им ваучери за храна само за разплащане по банков път с доставчиците, сключили договор за обслужване с оператора, или за възстановяване номиналната стойност на ваучерите за храна, предявени от работодатели, в случаите на отнемане на разрешението на оператора.

(9) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) Операторът сключва договори за обслужване само с доставчици, които са регистрирани по Закона за данък върху добавената стойност.

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

Освобождаване от облагане на социалните разходи за транспорт на работници и служители и лицата, наети по договор за управление и контрол

Чл. 210. (1) (Доп. – ДВ, бр. 75 от 2016 г., в сила от 1.01.2016 г.) Не се облагат с данък по чл. 204, ал. 1, т. 2 социалните разходи за транспорт на работниците и служителите и на лицата, наети по договор за управление и контрол, от местоживеенето до местоработата и обратно.

(2) Алинея 1 не се прилага, когато транспортът е осъществен с лек автомобил или по допълнителни автобусни

линии.

(3) Алинея 1 се прилага и когато транспортът на работниците и служителите се осъществява с лек автомобил до трудно достъпни и отдалечени райони и без извършването на разхода данъчно задълженото лице не може да осигури осъществяването на дейността си.

Глава двадесет и девета

ДАНЪЧНА ОСНОВА

Данъчна основа за данъка върху представителните разходи

Чл. 211. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., доп., бр. 75 от 2016 г., в сила от 1.01.2016 г.) Данъчната основа за определяне на данъка върху разходите по чл. 204, ал. 1, т. 1 са начислените разходи за календарната година.

Данъчна основа за данъка върху социалните разходи, предоставени в натура

Чл. 212. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., доп., бр. 75 от 2016 г., в сила от 1.01.2016 г.) Данъчната основа за определяне на данъка върху разходите по чл. 204, ал. 1, т. 2 са начислените социални разходи, предоставени в натура, намалени с приходите, свързани с тези разходи, за календарната година.

Данъчна основа за данъка върху социалните разходи за вноски (премии) за допълнителното социално осигуряване и застраховки "Живот"

Чл. 213. (1) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., доп., бр. 75 от 2016 г., в сила от 1.01.2016 г.) Данъчната основа за определяне на данъка върху разходите по чл. 204, ал. 1, т. 2, буква "а" е сумата от данъчните основи за месеците на календарната година, определени по реда на ал. 2 и 3.

(2) (Предишна ал. 1, доп. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., бр. 75 от 2016 г., в сила от 1.01.2016 г.) Данъчната основа за определяне на данъка върху разходите за календарния месец по чл. 204, ал. 1, т. 2, буква "а" е превишението на тези разходи над 60 лв. месечно за всяко наето лице.

(3) (Предишна ал. 2, доп. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) Когато данъчно задължените лица имат подлежащи на принудително изпълнение публични задължения към момента на начисляване на разходите, данъчната основа за определяне на данъка върху разходите е целият размер на начислените разходи за календарния месец.

Данъчна основа за данъка върху социалните разходи за ваучери за храна

Чл. 214. (1) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., доп., бр. 75 от 2016 г., в сила от 1.01.2016 г.) Данъчната основа за определяне на данъка върху разходите по чл. 204, ал. 1, т. 2, буква "б" е сумата от данъчните основи за месеците на календарната година, определени по реда на ал. 2 и 3.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., предишна ал. 1, доп., бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., бр. 75 от 2016 г., в сила от 1.01.2016 г.) Данъчната основа за определяне на данъка върху разходите за календарния месец по чл. 204, ал. 1, т. 2, буква "б" е превишението на тези разходи над 60 лв. месечно за всяко наето лице.

(3) (Предишна ал. 2, доп. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) Когато не са изпълнени условията за освобождаване от данък по чл. 209, данъчната основа за определяне на данъка върху разходите е целият размер на начислените разходи за календарния месец.

Чл. 215. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., отм., бр. 75 от 2016 г., в сила от 1.01.2016 г.).

Данъчна основа за данъка върху разходите в натура

Чл. 215а. (Нов – ДВ, бр. 75 от 2016 г., в сила от 1.01.2016 г.) (1) Данъчната основа за определяне на данъка върху разходите по чл. 204, ал. 1, т. 4 е сумата на разходите в натура, свързани със собствени, наети и/или предоставени за ползване активи, предоставени за лично ползване и/или свързани с използване на персонал, за календарната година.

(2) При определяне на данъчната основа по ал. 1 за разходите в натура, свързани с превозни средства, разходите се отнасят към личното ползване, като общият размер на всички разходи, свързани с превозното средство, се умножи:

1. по съотношението:

а) между изминатите за лично ползване километри и общите изминати километри от съответното превозно средство, или

б) между часовете на лично ползване на превозното средство и общите часове на използване на превозното средство, или

2. по 50 на сто.

(3) При определяне на данъчната основа по ал. 1 за разходите в натура, свързани с недвижимо имущество, когато те не могат да бъдат разпределени чрез измерване, разходите се отнасят към личното ползване, като общият размер на всички разходи, свързани с недвижимото имущество, се умножи по съотношението:

1. между площта, използвана за лично ползване, и общата площ на съответното недвижимо имущество, или

2. между часовете на лично ползване на съответното недвижимо имущество и общите часове на използване на недвижимото имущество.

(4) При определяне на данъчната основа по ал. 1 за разходите в натура, свързани с активи, извън посочените по ал. 2 и 3, данъчната основа е 20 на сто от общия размер на всички разходи, свързани със съответния актив, освен ако данъчно задълженото лице не обоснове документално друг размер на основа.

Глава тридесета

ДАНЪЧНА СТАВКА, ДЕКЛАРИРАНЕ И ВНАСЯНЕ НА ДАНЪКА ВЪРХУ РАЗХОДИТЕ

(Загл. изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г.)

Данъчна ставка

Чл. 216. (Доп. – ДВ, бр. 75 от 2016 г., в сила от 1.01.2016 г.) Данъчната ставка на данъка върху разходите по чл. 204, ал. 1 е 10 на сто.

Деклариране и внасяне на данъка (Загл. изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г.)

Чл. 217. (1) (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г.) Данъкът върху разходите се декларира с годишната данъчна декларация, подавана от данъчно задълженото лице.

(2) (Предишен текст на чл. 217 - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г., изм., бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) Данъкът върху разходите се внася до 31 март на следващата година.

(3) (Нова – ДВ, бр. 75 от 2016 г., в сила от 1.01.2016 г.) Данъчно задължените лица декларираят избора си по чл. 24, ал. 3 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица за текущата година в годишната данъчна декларация, подавана за предходната година.

(4) (Нова – ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г., доп., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Новоучредените данъчно задължени лица декларираят избора си по ал. 3 за годината на учредяването им с годишната данъчна декларация, подавана за същата година. Лицата, които за предходната година не са били задължени и не са подали годишна данъчна декларация, декларираят избора си по ал. 3 с годишната данъчна декларация за текущата година.

(5) (Нова – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) При заличаване/прекратяване на данъчно задълженото лице данъкът върху разходите се декларира и внася от лицата по чл. 161, ал. 7 в срока и по реда за подаване на данъчната декларация и за внасяне на данъка по чл. 162 и 163.

Глава тридесета "а"

(Нова – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.)

ДАНЪК ВЪРХУ ДОПЪЛНИТЕЛНИТЕ РАЗХОДИ НА НАРОДНИТЕ ПРЕДСТАВИТЕЛИ

Обект на облагане

Чл. 217а. (Нов – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) С данък върху разходите се облагат допълнителните разходи на народните представители.

Данъчно задължено лице

Чл. 217б. (Нов – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Данъчно задължено лице за данъка по чл. 217а е Народното събрание на Република България.

Данъчна основа

Чл. 217в. (Нов – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Данъчната основа за определяне на данъка върху допълнителните разходи на народните представители са начислените разходи за календарната година.

Данъчна ставка

Чл. 217г. (Нов – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) Данъчната ставка на данъка по чл. 217а е 10 на сто.

Деклариране и внасяне на данъка

Чл. 217д. (Нов – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) (1) Данъкът върху допълнителните разходи на народните представители се декларира с данъчна декларация по образец, която се подава в срок до 31 декември на съответната година в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на Народното събрание на Република България.

(2) Данъкът върху допълнителните разходи на народните представители се внася до 31 декември на съответната година.

ЧАСТ ПЕТА

АЛТЕРНАТИВНИ ДАНЪЦИ

Глава тридесет и първа ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Алтернативен данък

Чл. 218. (1) Данъчно задължените лица, посочени в тази част, вместо с корпоративен данък се облагат с алтернативен данък за дейностите, посочени в тази част.

(2) За всички останали дейности лицата по ал. 1 се облагат с корпоративен данък, с изключение на бюджетните предприятия.

Алтернативен данък при заличаване/прекрътяване

Чл. 218а. (Нов – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) (1) Последният представляващ данъчно задълженото лице – ликвидатор, синдик, представляващият място на стопанска дейност, неперсонифицирано дружество или осигурителна каса, декларира и внася удържания от имуществото на данъчно задълженото лице дължим данък, чийто срок за внасяне изтича след датата на заличаването/прекрътяването.

(2) В случаите по ал. 1 данъкът за данъчния период, през който е извършено заличаването/прекрътяването, се декларира и внася в 30-дневен срок от датата на заличаването/прекрътяването.

(3) Когато датата на заличаването/прекрътяването е преди 31 март и годишната данъчна декларация за предходната година не е подадена, тя се подава в срока по ал. 2, когато той изтича преди 31 март.

Глава тридесет и втора

ДАНЪК ВЪРХУ ХАЗАРТНАТА ДЕЙНОСТ

Раздел I

Общи положения

Отчетност

Чл. 219. (Доп. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., изм., бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) (1) Данъчно задължените лица по тази глава са длъжни да водят подробна отчетност и да съхраняват информация, достатъчни за установяване на задълженията им по този закон от органите по приходите на Националната агенция за приходите.

(2) (Отм. – ДВ, бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.).

(3) (Отм. – ДВ, бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.).

(4) (Нова - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 1.01.2013 г.) Данъкът върху помощните и спомагателните дейности по смисъла на Закона за хазарта се декларира с годишна данъчна декларация по образец, която се подава в срок до 31 март на следващата година в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на данъчно задълженото лице.

(5) (Нова - ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 1.01.2013 г.) Данъчно задължените лица по тази глава подават годишен отчет за дейността в срок до 31 март на следващата година в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по регистрация на данъчно задълженото лице.

Раздел II

(Отм. – ДВ, бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.)

Данък върху хазартната дейност от тото и лото, игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, игри със залагания върху случайни събития и със залагания, свързани с познаване на факти, включително организирани от разстояние (Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.)

Чл. 220. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., отм., бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.).

Чл. 221. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., отм., бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.).

Чл. 222. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., отм., бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.).

Чл. 223. (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., отм., бр. 1

от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.).

Чл. 224. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., отм., бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.).

Чл. 225. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., отм., бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.).

Чл. 226. (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., отм., бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.).

Раздел III

(Отм. – ДВ, бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.)

**Данък върху хазартната дейност от лотарии, томболи и числови лотарийни игри
Бинго и Кено, включително организирани от разстояние
(Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.)**

Чл. 227. (Отм. – ДВ, бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.).

Чл. 228. (Отм. – ДВ, бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.).

Чл. 229. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., отм., бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.).

Чл. 230. (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., отм., бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.).

Чл. 231. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., отм., бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.).

Чл. 232. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., отм., бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.).

Чл. 233. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., отм., бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.).

Чл. 234. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., отм., бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.).

Раздел IV

**Данък върху хазартната дейност от игри, при които залогът за участие е чрез
цената на телефонна или друга електронна съобщителна услуга
(Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., бр. 1 от
2014 г., в сила от 1.01.2014 г.)**

Общи положения

Чл. 235. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) Хазартната дейност от игри, при които залогът за участие е чрез цената на телефонна или друга

електронна съобщителна услуга, се облага с данък върху хазартната дейност, който е окончателен.

Данъчно задължени лица

Чл. 236. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) Данъчно задължени лица по реда на този раздел са организаторите на хазартните игри, при които залогът за участие е чрез цената на телефонна или друга електронна съобщителна услуга.

Данъчна основа

Чл. 237. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) Данъчната основа за определяне на данъка по този раздел е увеличението на цената на телефонната или друга електронна съобщителна услуга.

Данъчна ставка

Чл. 238. (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) Данъчната ставка на данъка по този раздел е 15 на сто.

Деклариране на направените залози и данъка

Чл. 239. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) (1) Организаторът на хазартната игра декларира направените залози и данъка по този раздел в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрацията си в срок до 10-о число на месеца, следващ месеца на провеждането на игрите, с декларация по образец.

(2) Операторът на телефонната или друга електронна съобщителна услуга декларира направените залози и данъка по този раздел в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрацията си в срок до 10-о число на месеца, следващ месеца на провеждането на игрите, с декларация по образец.

(3) (Нова – ДВ, бр. 75 от 2016 г., в сила от 27.09.2016 г.) Когато организаторът на хазартната игра е чуждестранно юридическо лице, извършващо дейност в страната чрез място на стопанска дейност, в първата декларация по ал. 1 за съответната година се посочват идентификационни данни за собствениците, акционерите или съдружниците в чуждестранното юридическо лице и за размера на тяхното участие, когато размерът на това участие е над 10 на сто.

Внасяне на данъка

Чл. 240. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) (1) Данъкът върху хазартната дейност по този раздел се удържа и внася от оператора на телефонната или друга електронна съобщителна услуга в срок до 10-о число на месеца, следващ месеца на провеждането на игрите.

(2) Операторът на телефонната или друга електронна съобщителна услуга е длъжен да се увери, че организаторът на хазартната игра е получил разрешение от Държавната комисия по хазарта, и да представи пред териториалната дирекция на Националната агенция за приходите договора, въз основа на който приема залозите, с вписана клауза за увеличението в цената на телефонната или друга електронна съобщителна услуга.

Приходи от помощни и спомагателни дейности

Чл. 241. (1) Приходите от помощни и спомагателни дейности по смисъла на Закона за хазарта се облагат с алтернативен данък върху стойността им в размер 12 на сто.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) Данъкът се внася от организатора на хазартната игра в срок до 31 март на следващата календарна година.

Раздел V

Данък върху хазартната дейност от игри с игрални автомати и игри в игрално казино

(Загл. изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.)

Общи положения

Чл. 242. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) (1) (Предишен текст на чл. 242, изм. – ДВ, бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) Хазартната дейност от игри с игрални автомати и игри в игрално казино се облага с данък върху хазартната дейност, който е окончателен.

(2) (Нова – ДВ, бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) Хазартната дейност от игри с игрални автомати и игри в игрално казино, организирани онлайн, се облага с корпоративен данък.

Данъчно задължени лица

Чл. 243. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) Данъчно задължени лица по този раздел са организаторите на хазартни игри по чл. 242, ал. 1.

Определяне на данъка

Чл. 244. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., доп., бр. 23 от 2013 г., в сила от 8.03.2013 г.) Данъкът върху хазартната дейност по този раздел се определя за вписаните в удостоверението за издаден лиценз и експлоатирани:

1. (изм. – ДВ, бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) игрални автомати в игрална зала, съответно всяко игрално място от тях;
2. (изм. – ДВ, бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) игрални маси и игрални автомати в игрално казино, съответно всяко игрално място от тях.

Размер на данъка

Чл. 245. (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) (1) Данъкът върху хазартната дейност по този раздел е в размер, както следва:

1. (изм. – ДВ, бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) за игрален автомат в игрална зала и игрално казино, съответно всяко игрално място от него - 500 лв. на тримесечие;
2. (изм. – ДВ, бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) за рулетка в казино за игрална маса - 22 000 лв. на тримесечие за всяка игрална маса;
3. (изм. – ДВ, бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) за друго игрално оборудване в казино - 5000 лв. на тримесечие за всяко игрално оборудване;
4. (отм. – ДВ, бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.).

(2) (Изм. - ДВ, бр. 23 от 2013 г., в сила от 8.03.2013 г.) За тримесечията преди издаване и след отнемане на лиценза за организиране на хазартни игри със съответното игрално

оборудване данък по ал. 1, т. 1 - 3 не се дължи.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 23 от 2013 г., в сила от 8.03.2013 г.) Данъкът по ал. 1, т. 1 - 3 се дължи в пълен размер за тримесечието, в което е издаден или е отнет лицензът за организиране на хазартни игри със съответното игрално оборудване.

(4) В случаите по чл. 40 от Закона за хазарта данъкът по ал. 1, т. 1 - 3 се дължи в пълен размер за тримесечието, в което е спряна или възобновена дейността.

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

Деклариране на данъка

Чл. 246. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) (1) Данъчно задължените лица декларират данъка по този раздел с подаване на данъчна декларация по образец в срок до 15-о число на месеца, следващ тримесечието.

(2) Данъчната декларация по ал. 1 се подава в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрацията на лицето.

(3) (Нова – ДВ, бр. 75 от 2016 г., в сила от 27.09.2016 г.) Когато данъчно задълженото лице е чуждестранно юридическо лице, извършващо дейност в страната чрез място на стопанска дейност, в първата декларация по ал. 1 за съответната година се посочват идентификационни данни за собствениците, акционерите или съдружниците в чуждестранното юридическо лице и за размера на тяхното участие, когато размерът на това участие е над 10 на сто.

Внасяне на данъка

Чл. 247. (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) Данъкът върху хазартната дейност по този раздел се внася в сроковете за декларирането му.

Глава тридесет и трета

ДАНЪК ВЪРХУ ПРИХОДИТЕ НА БЮДЖЕТНИ ПРЕДПРИЯТИЯ

Общи положения

Чл. 248. Приходите на бюджетните предприятия от сделки по чл. 1 от Търговския закон, както и от отдаване под наем на движимо и недвижимо имущество, се облагат с данък върху

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

приходите по реда на тази глава.

Данъчна основа

Чл. 249. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) Данъчната основа за определяне на данъка върху приходите са приходите на бюджетното предприятие от сделки по чл. 1 от Търговския закон, както и от отдаване под наем на движимо и недвижимо имущество,

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

начислени през съответната година.

Данъчни ставки

Чл. 250. (1) Данъчната ставка на данъка върху приходите е 3 на сто.

(2) Данъчната ставка на данъка върху приходите на общините е 2 на сто.

Преотстъпване на данък

Чл. 251. (1) (Изм. – ДВ, бр. 79 от 2015 г., в сила от 1.08.2016 г.) Преотстъпва се 50 на сто от данъка върху приходите на научноизследователските бюджетни предприятия, държавните висши училища, държавните и общинските училища от системата на предучилищното и училищното образование за стопанската им дейност, която е пряко свързана със или е помощна за осъществяване на основната им дейност.

(2) Преотстъпеният данък се отразява като отписано задължение към държавата.

Деклариране на данъка

Чл. 252. (1) (Предишен текст на чл. 252 - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) Когато подлежат на облагане с данък върху приходите за съответната година, бюджетните предприятия подават годишна данъчна декларация по образец до 31 март на следващата година.

(2) (Нова - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) С годишната данъчна декларация се подава и годишен отчет за дейността.

Внасяне на данъка

Чл. 253. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) Данъкът върху приходите се внася в срок до 31 март на следващата година.

Глава тридесет и четвърта ДАНЪК ВЪРХУ ДЕЙНОСТТА ОТ ОПЕРИРАНЕ НА КОРАБИ

Общи положения

Чл. 254. (1) Данъчно задължените лица, посочени в тази глава, могат да изберат дейността им от опериране на кораби да се облага с данък върху дейността от опериране на кораби.

(2) Данъчно задължените лица, избрали да се облагат с данъка по ал. 1, се облагат с този данък за срок не по-кратък от 5 години.

Данъчно задължени лица

Чл. 255. (1) (Предишен текст на чл. 255 - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) Данъчно задължени лица по реда на тази глава са лицата, извършващи морско търговско корабоплаване, когато отговарят едновременно на следните условия:

1. са дружества, регистрирани по Търговския закон, или места на стопанска дейност на дружество, което е установено за данъчни цели в друга държава - членка на Европейския съюз, или държава - членка на Европейското икономическо пространство, съгласно съответното данъчно законодателство и по силата на спогодба за избягване на двойното

данъчно облагане с трета държава не се смята за установено за данъчни цели в друга държава извън Европейския съюз или Европейското икономическо пространство;

2. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) оперират със собствени или наети кораби, както и отдават под наем кораби;

3. не отказват обучението на стажанти на борда на корабите, с изключение на случаите, когато броят на стажантите в рамките на една година превишава един на 15 офицери, плаващи на корабите;

4. комплектуват екипажите си с български граждани или с граждани на други държави - членки на Европейския съюз или на Европейското икономическо пространство;

5. (изм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) най-малко 60 на сто от нетния тонаж на оперираните кораби е от кораби, които плават под българско знаме или знаме на друга държава - членка на Европейския съюз или на Европейското икономическо пространство;

6. (нова - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) осъществяват своята дейност в съответствие с изискванията на международните конвенции и правото на Европейския съюз относно безопасността и сигурността на корабоплаването, опазването на околната среда от замърсяване от кораби и условията на живот и труд на борда на кораба.

(2) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) Данъчно задължени лица по реда на тази глава са и лицата, извършващи морско търговско корабоплаване, когато управляват кораби въз основа на договори за управление и едновременно отговарят на следните изисквания:

1. за тях са изпълнени условията по ал. 1, т. 1, 5 и 6;

2. повече от половината от административния брегови персонал или от екипажа е съставен от български граждани или граждани на други държави - членки на Европейския съюз или на Европейското икономическо пространство;

3. поне две трети от тонажа на управляваните кораби се управлява от дружества, които са местни лица за данъчни цели на държава - членка на Европейския съюз, или на друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство.

Ограничения в обхвата на данъка

Чл. 256. Данъчно задължените лица нямат право да прилагат реда за облагане по тази глава за:

1. морски кораби с нетен тонаж под 100 тона;

2. риболовни кораби;

3. кораби за развлечения, с изключение на пътническите кораби;

4. кораби, които данъчно задължените лица са предоставили за управление или по договор за безрбоут чартър, с изключение на случаите, когато са предоставени на държавата;

5. инсталации за добив на подземни богатства, нефтени платформи и кораби, извършващи драгажни дейности и дейности по теглене и влачене.

Данъчна основа

Чл. 257. (1) Данъчната основа за кораб за един ден в експлоатация се определя, както следва:

1. за кораб с нетен тонаж до 1000 тона - 3,50 лв. за всеки започнати 100 тона;

2. за кораб с нетен тонаж от 1001 до 10 000 тона - 35 лв. плюс 3,00 лв. за всеки

започнати 100 тона над 1000 тона;

3. за кораб с нетен тонаж от 10 001 до 25 000 тона - 305 лв. плюс 2,50 лв. за всеки започнати 100 тона над 10 000 тона;

4. за кораб с нетен тонаж над 25 001 тона - 680 лв. плюс 1,00 лв. за всеки започнати 100 тона над 25 000 тона.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) Данъчната основа за кораб за календарната година се определя, като данъчната основа за съответния кораб за един ден в експлоатация, определена по реда на ал. 1, се умножи по дните в експлоатация на съответния кораб през календарната година.

(3) Данъчната основа за определяне на данъка по тази глава е сумата от данъчните основи, определени за всички кораби по реда на ал. 2.

Данъчна ставка

Чл. 258. Данъчната ставка на данъка по тази глава е 10 на сто.

Деклариране на данъка

Чл. 259. (1) Данъчно задължените лица упражняват правото си на избор за облагане с данък по тази глава чрез подаване на декларация по образец до 31 декември на предходната година.

(2) Данъчно задължените лица подават годишна данъчна декларация по образец за дължимия данък по тази глава в срок до 31 март на следващата година.

(3) (Нова - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) С годишната данъчна декларация се подава и годишен отчет за дейността.

(4) (Нова – ДВ, бр. 75 от 2016 г., в сила от 27.09.2016 г.) Когато данъчно задълженото лице е чуждестранно юридическо лице, извършващо дейност в страната чрез място на стопанска дейност, в декларацията по ал. 2 се посочват идентификационни данни за собствениците, акционерите или съдружниците в чуждестранното юридическо лице и за размера на тяхното участие, когато размерът на това участие е над 10 на сто.

Внасяне на данъка

Чл. 260. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) Данъчно задължените лица внасят дължимия данък по тази глава в срок до 31 март на следващата година.

ЧАСТ ШЕСТА АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Глава тридесет и пета АДМИНИСТРАТИВНИ НАРУШЕНИЯ И НАКАЗАНИЯ

Чл. 261. (1) Данъчно задължено лице, което не подаде декларация по този закон, не я подаде в срок, не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства, водещи до определяне на дължимия данък в по-малък размер или до неоснователно намаляване, преотстъпване или освобождаване от данък, се наказва с имуществена санкция в размер от 500 до 3000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 имуществената санкция е в размер от 1000 до 6000 лв.

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

fs20

Чл. 262. (1) Данъчно задължено лице, което не подаде приложение към годишната данъчна декларация или посочи неверни данни или обстоятелства в него, се наказва с имуществена санкция в размер от 100 до 1000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 имуществената санкция е в размер от 200 до 2000 лв.

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

fs20

Чл. 262а. (Нов – ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) (1) За непредставяне или за несвоевременно представяне на информация по чл. 201, ал. 5 и 6, както и за посочване на неверни или непълни данни се налага имуществена санкция в размер до 250 лв., освен ако лицето не подлежи на по-тежко наказание.

(2) За нарушения по ал. 1, извършени за повече от едно юридическо лице, за което следва да се предоставя информация, имуществената санкция се налага поотделно за всяко юридическо лице.

(3) При повторно нарушение по ал. 1 имуществената санкция е в размер до 500 лв.

Чл. 263. (1) Данъчно задължено лице, което отчете стопанска операция в нарушение на счетоводната си политика и това води до неправилно определяне на счетоводния му финансов резултат, се наказва с имуществена санкция в размер от 100 до 1000 лв. за **всяко нарушение**.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 имуществената санкция е в размер от 200 до 2000 лв. за **всяко нарушение**.

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

fs20

Чл. 264. (Изм. – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) (1) Представляващият данъчно задълженото лице, включително лицето, изпълнявало длъжността ликвидатор, синдик или представляващ място на стопанска дейност, неперсонифицирано дружество или осигурителна каса, който с действие или бездействие е допуснал нарушение, посочено в чл. 261, 262 или 263, се наказва с имуществена санкция или с глоба в размер от 200 до 1000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 имуществената санкция или глобата е в размер от 400 до 2000 лв.

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

fs20

Чл. 265. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Данъчно задължено лице, което не издаде първичен счетоводен

документ за отчитане на приходи, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва със санкцията по чл. 182 от Закона за данък върху добавената стойност.

Чл. 266. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Данъчно задължено лице, което не изпълни задължението си по чл. 10, ал. 4, се наказва със санкцията по чл. 185 от Закона за данък върху добавената стойност.

Чл. 267. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) (1) (Предишен текст на чл. 267, изм. – ДВ, бр. 100 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) Данъчно задължено лице, което извърши скрито разпределение на печалба, се наказва с имуществена санкция в размер 20 на сто от сумата, представляваща скрито разпределение на печалба.

(2) (Нова – ДВ, бр. 100 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) В случаите, когато данъчно задължено лице, извършило скрито разпределение на печалба, посочи това обстоятелство в данъчната си декларация, санкцията по ал. 1 не се налага.

Чл. 268. (Отм. – ДВ, бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.).

Чл. 269. (Отм. – ДВ, бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.).

Чл. 270. (Отм. – ДВ, бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.).

Чл. 271. (Отм. – ДВ, бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.).

Чл. 272. (Отм. – ДВ, бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.).

Чл. 273. (Отм. – ДВ, бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.).

Чл. 274. (Отм. – ДВ, бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.).

Чл. 275. (Отм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.).

Чл. 276. (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., доп., бр. 99 от 2011 г., в сила от 1.01.2012 г., изм., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Данъчно задължено лице, което не изпълни задълженията си по чл. 92, ал. 3, чл. 219, ал. 5, чл. 252, ал. 2 или чл. 259, ал. 3, се наказва с имуществена санкция в размер от 500 до 2000 лв., а при повторно нарушение – в размер от 1500 до 5000 лв.

Чл. 277. (1) Данъчно задължени лица, приложили реда на облагане по глава тридесет и четвърта, които не отговарят на условията, даващи им право на избор, се наказват с имуществена санкция в размер от 20 000 до 30 000 лв., а при повторно нарушение - в размер от 40 000 до 60 000 лв.

(2) Лицата по ал. 1 нямат право да прилагат реда за облагане с данък върху дейността от опериране на кораби за срок 5 години.

Чл. 277а. (Нов - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г., изм., бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) (1) Лице, което е предоставило на работодатели ваучери за храна по получена индивидуална квота, които са с номинална стойност, превишаваща тази индивидуална квота, се наказва с имуществена санкция в размер на превишението на номиналната стойност на предоставените на работодатели ваучери за храна по получената индивидуална квота над тази индивидуална квота, но не по-малко от 2000 лв.

(2) Лице, което е предоставило на работодатели ваучери за храна, без да е получило индивидуална квота, се наказва с имуществена санкция в размер на номиналната стойност на предоставените на работодатели ваучери за храна, но не по-малко от 2000 лв.

(3) (Нова - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) Лице, което е предоставило на работодатели ваучери за храна, които не отговарят на условията и реда за отпечатване на ваучери за храна, определени с наредбата по чл. 209, ал. 6, се наказва с имуществена санкция в размер на номиналната стойност на предоставените ваучери за храна, но не по-малко от 2000 лв.

Чл. 277б. (Нов - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.) Оператор на ваучери за храна, който не представи справка за предоставените и изплатени (осребрени) ваучери, се наказва с имуществена санкция в размер от 1000 до 1500 лв., а при повторно нарушение - в размер от 2000 до 2500 лв.

Чл. 277в. (Нов - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) Оператор на ваучери за храна, който не изпълни изискванията на чл. 209, ал. 8 за плащания във връзка с предоставени ваучери за храна, се наказва с имуществена санкция в размер от 10 000 до 15 000 лв., а при повторно нарушение - от 20 000 до 30 000 лв.

Чл. 277г. (Нов – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Данъчно задължено лице, което не изпълни задълженията си по чл. 47д или посочи неверни данни и обстоятелства в регистъра по този член, се наказва с имуществена санкция в размер от 3000 до 5000 лв., при повторно нарушение – в размер от 6000 до 10 000 лв.

Чл. 278. (1) Актовете за установяване на нарушенията се съставят от органите на Националната агенция за приходите, а наказателните постановления се издават от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от упълномощено от него длъжностно лице.

(2) Установяването на нарушенията, издаването, обжалването и изпълнението на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания.

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

fs20

ДОПЪЛНИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Страната" е географската територия, върху която Република България упражнява своя държавен суверенитет, както и континенталният шелф и изключителната икономическа зона, в пределите на които Република България упражнява суверенни права в съответствие с международното право.

2. "Място на стопанска дейност" е мястото на стопанска дейност по смисъла на § 1, т. 5 от допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

3. "Финансов актив" е активът, определен в приложимите счетоводни стандарти, в това число компенсаторните инструменти по смисъла на чл. 2 от Закона за сделките с компенсаторни инструменти. Когато лицето не е предприятие по смисъла на Закона за счетоводството, за целите на изречение първо приложимите счетоводни стандарти са международните счетоводни стандарти, приложими в страната за съответната година.

4. "Дивидент" е разпределението в полза на лице, произтичащо от неговия дял в капитала на друго лице, вследствие на което намалява собственият капитал на последното, включително:

а) доходи от акции;

б) доходи от дялови участия, включително от неперсонифицирани дружества и от други права, третираны като доходи от акции;

в) скрито разпределение на печалба.

Не е дивидент разпределението, което съгласно счетоводното законодателство е отчетено при разпределящото

лице като разход, с изключение на случаите на скрито разпределение на печалбата.

5. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) "Скрито разпределение на печалба" са:

а) (изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, букви "а" и "б";

б) начислените разходи за лихви (освен ако условията на заема не са уговорени в изпълнение на изисквания, предвидени в нормативен акт), когато са налице поне три от следните условия:

аа) заемът превишава собствения капитал на платеща на дохода към 31 декември на предходната година;

бб) изплащането на заема или на лихвите по него не е ограничено с фиксиран срок;

вв) изплащането на заема или на лихвите по него или размерът на лихвите е в зависимост от наличието или от размера на печалбите на платеща на дохода;

гг) изплащането на заема е в зависимост от удовлетворяване исканията на други кредитори или от изплащането на дивиденди.

6. "Ликвидационен дял" е разпределението на дял от имуществото от едно лице при прекратяването му в полза на друго лице или при прекратяване на членството на това друго лице.

7. "Лихва" е доходът от всякакъв вид вземания за дълг, независимо от това дали е гарантиран с ипотека или с клауза за участие в печалбата на длъжника, включително лихвите по депозити в банки и доходите (премиите) от бонове и облигации. За целите на част трета не се смятат за лихви доходите, които представляват дивидент, наказателните лихви за закъснели плащания и неустойките.

8. (Доп. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) "Авторски и лицензионни възнаграждения" са плащанията от всякакъв вид, получени за: използването или за правото на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми, записи на радио- или телевизионно предаване или софтуер; на всеки патент, топологии на интегралните схеми, марка, промишлен дизайн или полезен модел, план, секретна формула или процес или за използване на или за правото на използване на промишлено, търговско или научно оборудване, или за информация, отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит. Не се смятат за авторски и лицензионни възнаграждения плащанията за придобиване на право на ползване на софтуер, в който е инкорпорирано само копие от съответната програма, в случай, че не се предоставят правата по копиране, размножаване, разпространяване, видоизменяне, публично представяне или други форми на търговско използване. "Промишлено, търговско или научно оборудване" са всички движими вещи, включително транспортни средства, съоръжения, средства за производство, средства за оказване на услуги и други, които предприятието използва в стопанската си дейност.

9. "Възнаграждения за технически услуги" са плащанията с източник Република България за монтаж или инсталиране на материални активи, както и всякакви услуги от консултантско естество и маркетингови проучвания, извършени от чуждестранно лице.

10. "Франчайз" е съвкупност от права на индустриална или интелектуална собственост, отнасящи се до търговски марки, търговски имена, фирмени знаци, изработени модели, дизайни, авторско право, ноу-хау или патенти, предоставени срещу възнаграждение, за да се използват за продажба на стоки и/или за предоставяне на услуги.

11. "Факторинг" е сделка по прехвърляне на еднократни или периодични парични вземания, произтичащи от доставка на стоки или предоставяне на услуги, независимо дали лицето, придобило вземанията (фактор), поема риска от събирането на тези вземания срещу възнаграждение.

12. "Данъчен кредит" е правото при определените по този закон условия да се приспадне вече платен в чужбина данък върху печалби или доходи.

13. "Свързани лица" са лицата по смисъла на § 1, т. 3 от допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

14. "Пазарна цена" е цената по смисъла на § 1, т. 8 от допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

15. "Трансфер между място на стопанска дейност и друга част на същото предприятие" е понятието по § 1, т. 6 от допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

16. "Счетоводен финансов резултат" е печалбата (загубата) по отчета за приходите и разходите (отчета за доходите) за определен период преди начисляването на разходите за данъци от печалбата.

17. "Неразпределяеми разходи" са всички разходи за продажби, административни, финансови и извънредни разходи, които не се отнасят само към определена дейност и са свързани с осъществяване на дейност:

а) за която се ползва преотстъпване на корпоративен данък, или

б) подлежаща на облагане с корпоративен данък, извършвана от юридически лица с нестопанска цел.

18. "Неразпределяеми приходи" са всички финансови и извънредни приходи, които не произтичат от осъществяването само на определена дейност и са свързани с осъществяване на дейност, за която се ползва преотстъпване на корпоративен данък.

19. "Разходи за провизии за задължения" са отчетените разходи за провизии, които отговарят на критериите за признаване на провизия съгласно приложимите счетоводни стандарти, включително:

а) очакваните превишения на общата сума на разходите над приходите и очакваните загуби по договори за строителство;

б) доходите при и след напускане, доходите под формата на акции или дялове и други дългосрочни доходи на персонала.

20. "Привлечен капитал" по смисъла на чл. 43, ал. 6 е сумата от пасивите на предприятието, с изключение на финансиранятията.

21. (Изм. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.) "Разпореждане с финансови инструменти" за целите на чл. 44 и 196 са сделките:

а) (доп. – ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г., изм., бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г., бр. 15 от 2018 г., в сила от 16.02.2018 г.) с дялове и акции на колективни инвестиционни схеми и на национални инвестиционни фондове, акции, права и държавни ценни книжа, извършени на регулиран пазар по смисъла на чл. 152, ал. 1 и 2 от Закона за пазарите на финансови инструменти; "права" за целите на изречение първо са ценните книжа, даващи право за записване на определен брой акции във връзка с взето решение за увеличаване на капитала;

б) сключени при условията и по реда на обратно изкупуване от колективни инвестиционни схеми, допуснати за публично предлагане в страната или в друга държава - членка на Европейския съюз, или в държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство;

в) (нова – ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) сключени при условията и по реда на обратно изкупуване от национални инвестиционни фондове, допуснати за публично предлагане в страната; за обратно изкупуване се смята и разпределението на парични средства при ликвидация на национални инвестиционни фондове от затворен тип;

г) (предишна буква "в" - ДВ, бр. 109 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.) сключени при условията и по реда на търгово предлагане по глава единадесета, раздел II от Закона за публичното предлагане на ценни книжа, или аналогични по вид сделки в друга държава - членка на Европейския съюз, или в държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство.

22. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) "Документално доказана цена на придобиване на ценни книжа или дялове" е цената на придобиване на съответните ценни книжа или дялове, която лицето е доказало документално по реда, определен в съответните нормативни актове. Когато ценни книжа или дяловете от един вид, издадени от едно лице, са придобити на различни цени и впоследствие се продава част от ценните книжа или дяловете, като не може да бъде доказано кои от тях се продават, цената на придобиване на продадените ценни книжа или дялове е средно претеглената цена, определена въз основа на цената на придобиване на държаните ценни книжа или дялове към момента на продажбата. Изречение второ се прилага във всички случаи на разпоредителни действия с ценни книжа или дялове. Когато са придобити нови акции или дялове в резултат на разпределение, което не е довело до намаляване на собствения капитал на лицето, което разпределя акциите или дяловете, се преизчислява документално доказаната цена на придобиване на притежаваните акции или дялове. След придобиването на новите акции или дялове по предходното изречение документално доказаната цена на придобиване на всяка една акция или дял, включително новопридобитите, е равна на сумата от документално доказаните цени на придобиване на акциите или дяловете преди придобиването на новите акции или дялове, разделена на общия брой на притежаваните акции или дялове след придобиването, включително новопридобитите.

23. "Периферни устройства" са всички устройства, които се включват към системното осигуряване на компютър или се управляват от компютър, но той може да работи и без тях.

24. "Развойна дейност" е дейността по разработване, проектиране, изграждане и изпитване на нови стоки, материали, технологии за производство и индустриални системи и други обекти на индустриалната собственост, както и за усъвършенстване на съществуващи продукти и технологии.

25. "Данъчна загуба от източник в чужбина" за целите на чл. 73 и 74 е сумата от загубите от всички места на стопанска дейност в съответната чужда държава.

26. "Финансови институции" са:

а) (изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г.) кредитните и финансовите институции по Закона за кредитните институции;

б) застрахователите, презастрахователите и чуждестранните лица, извършващи чрез място на стопанска дейност застрахователна или презастрахователна дейност по Кодекса за застраховането;

в) (доп. - ДВ, бр. 52 от 2007 г., изм., бр. 77 от 2011 г.) инвестиционните посредници по Закона за пазарите на финансови инструменти и управляващите дружества по Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране;

г) дружествата, осъществяващи дейност по допълнително социално осигуряване;

д) (нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г., отм., бр. 100 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.).

27. (Изм. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г., бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) "Непреработена растителна и животинска продукция" е всеки първичен продукт, получен от растенията и животните, който не е подлаган на никаква технологична обработка или преработка, в резултат на която да са настъпили физико-химични изменения в състава, и е посочен в Приложение I на Договора за функционирането на Европейския съюз.

28. (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) "Производствена дейност" за целите на чл. 184 е процесът на създаване на нов продукт чрез механично, физично или химично преобразуване (обработка или преработка) на суровини и материали с цел последваща реализация, както и биологична трансформация на живи животни или растения. Не е производствена дейност създаването на нов продукт в енергийния и авиационния сектор, включително изграждане на летища, летищна инфраструктура и съпътстващи

дейности, в случаите на държавна помощ за регионално развитие.

29. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г., бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) "Първоначална инвестиция" е инвестиция в нови материални и нематериални активи, които са приемливи разходи, свързани със:

1. създаване на нов производствен обект;
2. увеличаване на капацитета на съществуващ производствен обект;
3. диверсификация на продукцията на производствен обект с продукти, които не произвежда;
4. съществена промяна в общия производствен процес на съществуващ производствен обект.

Не е първоначална инвестиция инвестицията в актив, който замества съществуващ актив.

30. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г., бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 22 от 2015 г., в сила от 1.01.2014 г.) "Предприятие в затруднено положение" за целите на чл. 182, ал. 1, т. 3 е това по смисъла на Насоките за държавна помощ за оздравяване и реструктуриране на нефинансови предприятия в затруднено положение (ОВ, С 249/1 от 31 юли 2014 г.), а за целите на чл. 182, ал. 5 е това по смисъла на Регламент (ЕС) 702/2014 на Комисията от 25 юни 2014 г. относно деклариране на някои категории помощи в секторите на селското и горското стопанство и в селските райони за съвместими с вътрешния пазар в приложение на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз и за отмяна на Регламент (ЕС) 1857/2006 на Комисията (ОВ, L 193/1 от 1 юли 2014 г.).

31. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г., бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) "Минимална помощ" е помощта по смисъла на Регламент (ЕО) № 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis.

32. "Пазарна лихва" е лихвата, която би била платена при същите условия за предоставен или получен кредит под каквато и да е форма по сделка между лица, които не са свързани. Пазарната лихва се определя според условията на пазара, като се отчитат всички количествени и качествени характеристики на сделката - форма, размер и валута на предоставените средства, срок на предоставянето им, вид, размер и ликвидност на обезпечението, кредитният риск и други рискове, свързани със сделката, профил на кредитополучателя или лизингополучателя, както и всички други условия и обстоятелства, влияещи върху размера на лихвата.

33. "Разходи за реклама" са разходите за популяризиране на стоки и услуги, включително подаръци, които носят търговското наименование или търговската марка на данъчно задълженото лице, в рамките на обичайното за извършваната от лицето дейност.

34. "Социални разходи, предоставени в натура" са отчетените като разходи социални придобивки по чл. 294 от Кодекса на труда и предоставени по реда и начина, определени от чл. 293 от Кодекса на труда или от ръководството на предприятието. Социалните придобивки трябва да са достъпни за всички работници и служители и за лицата, наети по договор за управление и контрол. Не е налице предоставяне на социални разходи в натура, когато между работодателя или възложителя и лицата по изречение второ са налице парични взаимоотношения под каквато и да е форма по отношение на получените социални придобивки.

35. (Изм. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) "Оператор" по смисъла на чл. 209 е лице, получило разрешение от министъра на финансите, което се занимава с дейностите по отпечатването, организирането, контрола и разплащането във връзка с ваучерите за храна по ред, определен с наредба на министъра на труда и социалната политика и министъра на финансите.

36. "Ваучери за храна" са вид книжа за замяна, предоставени чрез работодателя на работниците и служителите, включително на тези по договори за управление, които се използват като разплащателно средство в ресторанти, заведения за бързо обслужване и

обекти за търговия с храни съгласно сключен договор за обслужване с оператор.

37. "Лек автомобил" е този, определен в Закона за движението по пътищата.

38. "Допълнителни автобусни линии" са автобусни линии по утвърдена транспортна схема с режим на движение, осигуряващ възможност за спиране, слизване и качване по желание на пътниците на разрешените за това места, допълващи основните линии на градския транспорт, без да ги дублират напълно.

39. (Отм. – ДВ, бр. 75 от 2016 г., в сила от 1.01.2016 г.).

40. "Превозни средства" са тези, посочени в глава втора, раздел четвърти от Закона за местните данъци и такси, независимо дали са вписани в регистър, воден съгласно българското законодателство.

41. "Дейности от опериране на кораби" са:

а) осъществяването на морски превоз с кораби с нетен тонаж над 100 тона, отдаването им под наем, както и продажбата на кораби - предмет на тонажно облагане, които са придобити не по-малко от 5 години преди продажбата им;

б) превози по суша, свързани с морския превоз, административни и застрахователни услуги и други услуги, предоставени на клиентите във връзка с осъществяване на морския превоз;

в) финансови операции и курсови разлики, свързани с управлението на оборотния капитал, използван за оперирането на кораби;

г) извънредни дейности, свързани с оперирането на корабите, които не попадат в обхвата на букви "а" - "в" и оборотът от тях не надхвърля 0,25 на сто от оборота от дейностите по букви "а" и "б";

д) (нова - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 30.11.2010 г.) дейности по управление на кораби въз основа на договори за управление съгласно чл. 225а, т. 1 - 7, 9 и 10 от Кодекса на търговското корабоплаване.

42. "Дни в експлоатация" са дните, през които корабът извършва превоз и/или изпълнява дейности, свързани с превоз. Дните в експлоатация не включват времето за ремонти или престой на кораба, както и времето, през което корабът поради задържане или форсмажорни обстоятелства не извършва превоз и/или не изпълнява дейности, свързани с превоза.

43. "Нетен тонаж" е мярката в тонове на полезната (товарната) вместимост на кораб, удостоверена със свидетелство за тонаж на кораба.

44. "Повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което нарушителят е наказан за същото по вид нарушение.

45. (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г., изм., бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) "Селскостопански продукти", "преработка на селскостопански продукти" и "реализация на селскостопански продукти" са тези по смисъла на чл. 2, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis.

46. (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г.) "Приемливи разходи за материални активи" за целите на т. 29 и 48 са земя, сгради, машини и съоръжения/оборудване. В първоначалната инвестиция се включват и придобитите по договор за финансов лизинг машини и съоръжения/оборудване, когато е налице задължение за закупуване на актива след изтичане срока на договора.

47. (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г.) "Приемливи разходи за нематериални активи" за целите на т. 29 и 48 са активи, получени в резултат на технологичен трансфер, реализиран чрез придобиване на права върху патенти, лицензии, ноу-хау или непатентовани технически знания.

48. (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г.) "Голям инвестиционен проект" е първоначална инвестиция, която включва приемливи разходи за материални и нематериални активи, съчетани в едно икономически неделимо цяло, когато приемливите разходи превишават левовата равностойност на 50 млн. евро, определена по официалния валутен курс на лева към еврото. Първоначалната инвестиция, свързана с голям инвестиционен проект, трябва да се осъществи за период 3 години. Голям инвестиционен проект не може да се разделя на подпроекти или етапи, ако това ще доведе до заобикаляне на разпоредбите в този закон.

49. (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г.) "Нетни приходи от продажби" са тези по смисъла на Закона за счетоводството.

50. (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г.) "Метод на собствения капитал" е този по смисъла на счетоводното законодателство.

51. (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г.) "Метод на пропорционална консолидация" е този по смисъла на счетоводното законодателство.

52. (Нова - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г.) "Съвместно контролирано предприятие" е това по смисъла на счетоводното законодателство.

53. (Нова - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.) "Допълнително доброволно осигуряване" е това по смисъла на § 1, т. 12 от допълнителните разпоредби на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

54. (Нова - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.) "Доброволно здравно осигуряване" е това по смисъла на § 1, т. 13 от допълнителните разпоредби на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

55. (Нова - ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.) "Застраховки "Живот" са тези по смисъла на § 1, т. 14 от допълнителните разпоредби на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

56. (Нова - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) "Годишен отчет за дейността" е този по чл. 20, ал. 4 от Закона за статистиката.

57. (Нова - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) "Счетоводни приходи, счетоводни разходи, счетоводен финансов резултат, активи, пасиви и собствен капитал на чуждестранно лице от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, осъществяващо стопанска дейност в страната чрез място на стопанска дейност единствено при условията на свободно предоставяне на услуги" са тези по смисъла на международните счетоводни стандарти, приложими в страната за съответната година.

58. (Нова - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) "Счетоводни приходи, счетоводни разходи, счетоводен финансов резултат, активи, пасиви и собствен капитал на чуждестранно юридическо лице от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство" за целите на определяне на корпоративния данък по чл. 202а, ал. 2 са тези по смисъла на международните счетоводни стандарти, приложими в страната за съответната година.

59. (Нова - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) "Разпореждане с имущество на място на стопанска дейност" е налице и в случаите на прехвърляне на мястото на стопанска дейност самостоятелно или заедно с цялото предприятие.

60. (Нова - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.) "Земеделска техника" за целите на чл. 189б са самоходните, несамоходните и стационарните машини, съоръженията, инсталациите и апаратите, използвани в земеделието.

61. (Нова - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) "Обща годишна квота за предоставяне на ваучери за храна" е общата номинална стойност на ваучерите за храна за съответната година,

които операторите могат да предоставят на работодатели при условията на чл. 209.

62. (Нова - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) "Индивидуална квота за предоставяне на ваучери за храна" е номиналната стойност на ваучерите за храна, които оператор може да предостави на работодатели по тази квота.

63. (Нова - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.) "Максимално допустими годишни данъчни амортизационни норми" за целите на чл. 75, ал. 4 са максималните размери на годишните данъчни амортизационни норми съгласно чл. 55 или максималните размери на амортизационните норми съгласно чл. 22 от отменения Закон за корпоративното подоходно облагане за годините преди 2007 г.

64. (Нова - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., изм., бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) "Юрисдикции с преференциален данъчен режим" са държавите/териториите, които не са държави – членки на Европейския съюз, и не обменят информация с Република България на основание Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 г. относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО (ОВ, L 64/1 от 11 март 2011 г.) и нейните последващи изменения и допълнения и отговарят на две от следните условия:

а) няма влязла в сила спогодба за избягване на двойното данъчно облагане между Република България и съответната държава/територия или влязло в сила двустранно или многостранно споразумение за обмен на информация при поискване между Република България или Европейския съюз и съответната държава/територия;

б) налице е влязла в сила спогодба за избягване на двойното данъчно облагане между Република България и съответната държава/територия или влязло в сила двустранно или многостранно споразумение за обмен на информация между Република България или Европейския съюз и съответната държава/територия, но съответната държава/територия отказва или не е в състояние да обменя информация при поискване;

в) дължимият подоходен или корпоративен данък или заместващите ги данъци върху доходите по чл. 12, ал. 9 или по чл. 8, ал. 11 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица, които чуждестранното лице е реализирало или ще реализира, е с повече от 60 на сто по-нисък от подоходния или корпоративния данък върху тези доходи в Република България.

Списъкът на държавите/териториите се утвърждава със заповед на министъра на финансите по предложение на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите и се обнародва в "Държавен вестник".

65. (Нова - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) "Подкуп" за целите на чл. 26, т. 12 са престъпленията по чл. 301 - 307 от Наказателния кодекс.

66. (Нова - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) "Длъжностно лице" и "чуждо длъжностно лице" са тези по смисъла на чл. 93, т. 1 и 15 от Наказателния кодекс.

67. (Нова - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) "Дата на спиране на дейност от организатор на хазартни игри" за данъчни цели е датата, на която данъчно задълженото лице е предало удостоверението си за издаден лиценз на съхранение в Държавната комисия по хазарта.

68. (Нова - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.) "Дата на възобновяване на дейност от организатор на хазартни игри" за данъчни цели е датата, следваща датата, на която данъчно задълженото лице е получило удостоверението си за издаден лиценз от Държавната комисия по хазарта.

69. (Нова - ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г., отм., бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.).

70. (Нова – ДВ, бр. 100 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г., изм., бр. 15 от 2018 г., в сила от 16.02.2018 г.) "Регулиран пазар" е този по смисъла на чл. 152, ал. 1 и 2 от Закона за пазарите на финансови

инструменти.

71. (Нова – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) "Едно и също предприятие" е предприятие по смисъла на чл. 2 от Регламент (ЕС) № 1407/2013 на Комисията от 18 декември 2013 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз към помощта de minimis.

72. (Нова – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.) "Югозападен регион" за целите на глава двадесет и втора включва всички населени места в областите София (столица), София, Благоевград, Перник и Кюстендил съгласно Регламент (ЕО) 1059/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 г. за установяване на обща класификация на териториалните единици за статистически цели, включително неговите изменения и замени.

73. (Нова – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г., изм., бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) "Дата на предоставяне на помощта" за целите на чл. 188 и чл. 189б е 31 декември на годината, за която се преотстъпва корпоративен данък, а за целите на чл. 189 е датата на заповедта по чл. 189, т. 1, буква "б".

74. (Нова – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г., изм., бр. 22 от 2015 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) "Големи предприятия" за целите на чл. 189б са предприятия, които не отговарят на критериите, определени в приложение I на Регламент (ЕС) 702/2014 на Комисията от 25 юни 2014 г. относно деклариране на някои категории помощи в секторите на селското и горското стопанство и в селските райони за съвместими с вътрешния пазар в приложение на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз и за отмяна на Регламент (ЕС) 1857/2006 на Комисията (ОВ, L 193/1 от 1 юли 2014 г.), а за целите на чл. 184 във връзка с чл. 189 – предприятията, които не изпълняват критериите, определени в препоръката на Комисията от 6 май 2003 г. относно определението на микро-, малки и средни предприятия.

75. (Нова – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.) "Допълнителни разходи на народните представители" са тези по чл. 11 от приложение "Финансови правила по бюджета на Народното събрание" на Правилника за организацията и дейността на Народното събрание.

76. (Нова – ДВ, бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) "Започване на изпълнението" за целите на чл. 189 е започване на строителни работи по първоначалната инвестиция или поемане на първия правнообвързващ ангажимент за поръчка на материални или нематериални активи или други ангажименти, които правят първоначалната инвестиция необратима, независимо от хронологичния им ред. Закупуването на земя и подготвителните дейности, като получаването на разрешително и провеждането на предварителни проучвания за осъществимост, не се считат за започване на изпълнението на проекта.

77. (Нова – ДВ, бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) "Стоманодобив" и "Производство на синтетични влакна" за целите на чл. 182, ал. 1, т. 1 са тези по смисъла на приложение IV към Насоките за регионалната помощ за периода 2014 – 2020 г.

78. (Нова – ДВ, бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) "Равнище група" за целите на данъчното облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие, са лицата, попадащи в едно от взаимоотношенията по § 1, т. 4 от допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

79. (Нова – ДВ, бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) "Единен инвестиционен проект" е всяка първоначална инвестиция, извършена от същото данъчно задължено лице (на равнище група) в срок три години, считано от датата на започването на изпълнението по друга подпомогната инвестиция в същия регион по NUTS, ниво 3, определено съгласно Регламент (ЕО) № 1059/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 г. за установяване на обща класификация на териториалните единици за статистически цели.

80. (Нова – ДВ, бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) "Транспорт" за целите на чл. 182, ал. 1, т. 1 е превоз на пътници с въздухоплавателни апарати, морски, сухопътен и железопътен транспорт и транспорт по вътрешни водни пътища или услугите по товарен превоз за чужда сметка или срещу възнаграждение.

81. (Нова – ДВ, бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) "Летища" за целите на т. 28 са тези съгласно Насоките на Общността за прилагането на членове 92 и 93 от Договора за ЕО и на член 61 от Споразумението на ЕИП за държавни помощи за авиационния сектор и Насоките на Общността за финансирането на летища и за предоставянето на държавни първоначални помощи за авиокомпаниите, опериращи на регионални летища, както са изменени или заменени.

82. (Нова – ДВ, бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) "Производствен обект" за целите на т. 29 е определено място, посредством което данъчно задължено лице извършва производствена дейност, като например: ателие, завод, работилница (фабрика) или всеки друг обект, чрез който се извършва производствена дейност.

83. (Нова – ДВ, бр. 75 от 2016 г., в сила от 1.01.2016 г.) "Разходи в натура" за целите на чл. 204, ал. 1, т. 4 е частта, съответстваща на личното ползване на активите и/или персонала, от счетоводните разходи, които не попадат в чл. 204, ал. 1, т. 1 – 2 и са свързани със собствени, наети или предоставени за ползване активи и/или персонал, използвани както за дейността, така и за лично ползване. Когато активите са данъчни амортизируеми активи, вместо счетоводните разходи за амортизации се вземат предвид данъчните амортизации. Не са разходи в натура за целите на чл. 204, ал. 1, т. 4 разходите, извършени в полза на физически лица, които представляват придобит доход по смисъла на чл. 11, ал. 3 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица. Не са разходи в натура и разходите, свързани с използването на собствени, наети или предоставени за ползване активи, предоставени за лично ползване и/или свързани с използване на персонал, когато за използването им се дължи възнаграждение.

84. (Нова – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) "Свързано предприятие" за целите на чл. 47в е:

а) образуване, в което данъчно задълженото лице има пряко или косвено участие под формата на права на глас или собственост върху капитала в размер 25 на сто или повече, или има право да получава 25 на сто или повече от печалбите на това образуване;

б) физическо лице или образуване, което има пряко или косвено участие под формата на права на глас или собственост върху капитала в данъчно задължено лице в размер 25 на сто или повече, или има право да получава 25 на сто или повече от печалбите на данъчно задълженото лице.

Ако физическо лице или образуване има пряко или косвено участие в размер 25 на сто или повече в данъчно задълженото лице и в едно или повече образувания, всички образувания, включително данъчно задълженото лице, се считат за свързани предприятия.

85. (Нова – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) "Образуване" за целите на глава девета "а" е образуване по смисъла на § 1а, т. 51 от допълнителните разпоредби на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

86. (Нова – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) "Кредитна институция" за целите на чл. 43 и 43а е банка по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Закона за кредитните институции, получила лиценз от Българската народна банка за извършване на банкова дейност, както и лице по смисъла на член 4, параграф 1, точка 1 от Регламент (ЕС) 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) 648/2012 (ОВ, L 176/1 от 27 юни 2013 г.), от друга държава членка, получило лиценз от съответната държава членка по произход, което извършва банкова дейност на територията на Република България чрез клон.

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

fs20

§ 2. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г., бр. 40 от 2012 г., в сила от 1.07.2012 г., доп., бр.

91 от 2013 г., в сила от 1.07.2013 г., бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г., изм. и доп., бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) Този закон въвежда разпоредбите на Директива 2001/86/ЕО на Съвета за допълнение на Устава на Европейското дружество по отношение на участието на заетите лица, на Директива 2003/72/ЕО на Съвета за допълнение на Устава на Европейското кооперативно дружество относно участието на работниците и служителите, на Директива 2003/49/ЕО на Съвета от 3 юни 2003 г. относно общата система на данъчно облагане на плащания на лихви и роялти между свързани дружества от различни държави членки и на Директива 2011/96/ЕС на Съвета от 30 ноември 2011 г. относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки (ОВ, L 345/8 от 29 декември 2011 г.), както и на Директива 2013/13/ЕС на Съвета от 13 май 2013 г. за адаптиране на някои директиви в областта на данъчното облагане поради присъединяването на Република Хърватия (ОВ, L 141/30 от 28 май 2013 г.), Директива 2014/86/ЕС на Съвета от 8 юли 2014 г. за изменение на Директива 2011/96/ЕС относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки (ОВ, L 219/40 от 25 юли 2014 г.), Директива (ЕС) 2015/121 на Съвета от 27 януари 2015 г. за изменение на Директива 2011/96/ЕС относно общата система за данъчно облагане на дружества майки и дъщерни дружества от различни държави членки (ОВ, L 21/1 от 28 януари 2015 г.) и Директива (ЕС) 2016/1164 на Съвета от 12 юли 2016 г. за установяване на правила срещу практиките за избягване на данъци, които пряко засягат функционирането на вътрешния пазар (ОВ, L 193/1 от 19 юли 2016 г.).

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 3. Този закон отменя Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 115 от 1997 г.; попр., бр. 19 от 1998 г.; изм., бр. 21 и 153 от 1998 г.; бр. 12, 50, 51, 64, 81, 103, 110 и 111 от 1999 г., бр. 105 и 108 от 2000 г., бр. 34 и 110 от 2001 г., бр. 45, 61, 62 и 119 от 2002 г., бр. 42 и 109 от 2003 г., бр. 18, 53 и 107 от 2004 г., бр. 39, 88, 91, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 59 и 63 от 2006 г.).

§ 4. Преобразуванията на финансовия резултат (счетоводна печалба/ загуба) за данъчни цели вследствие на прилагането на чл. 23 от отменения Закон за корпоративното подоходно облагане до 31 декември 2006 г. се смятат за преобразувания на счетоводния финансов резултат при определяне на данъчния финансов резултат по реда и съгласно съответната разпоредба на този закон.

§ 5. Начислените до 31 декември 2003 г. счетоводни приходи и разходи от последващи оценки (преоценки и обезценки) на амортизируеми активи, които не са признати за данъчни цели до 31 декември 2006 г. по реда на чл. 23 от отменения Закон за корпоративното подоходно облагане, се признават за данъчни цели в годината на отписване на съответния актив от данъчния амортизационен план, с изключение на случаите на липси.

§ 6. (1) Амортизируемите активи, налични в данъчния амортизационен план към 31 декември 2006 г., с изключение на определените в ал. 2, се смятат за данъчни амортизируеми активи по смисъла на чл. 48.

(2) От данъчния амортизационен план към 1 януари 2007 г. се отписват следните налични в него активи:

1. положителната репутация;
2. активите, които не се ползват в дейност, за която се формира данъчен финансов резултат;
3. активите, които са класифицирани като държани за продажба или са част от група за освобождаване, класифицирана като държана за продажба;
4. активите, когато данъчно задължено лице е прекратено с ликвидация или е прекратено с обявяване в несъстоятелност.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г.) Член 66 не се прилага в случаите на отписване на активи по ал. 2, т. 1 и 2.

§ 7. (1) Данъчната амортизируема стойност на наличен данъчен амортизируем актив към 1 януари 2007 г. е амортизируемата му стойност към 31 декември 2006 г. по отменения Закон за корпоративното подоходно облагане.

(2) Начислената данъчна амортизация на наличен данъчен амортизируем актив към 1 януари 2007 г. е данъчно признатият размер на разходите за амортизации за съответния актив към 31 декември 2006 г. по отменения Закон за корпоративното подоходно облагане.

(3) Данъчната стойност на наличен данъчен амортизируем актив към 1 януари 2007 г. е данъчната му балансова стойност към 31 декември 2006 г. по отменения Закон за корпоративното подоходно облагане.

§ 8. Стойностите на данъчните амортизируеми активи, налични в данъчния амортизационен план към 1 януари 2007 г., остават непроменени спрямо тези към 31 декември 2006 г.

§ 9. (1) Преоценъчният резерв в данъчния амортизационен план се отписва от него към 1 януари 2007 г. Отписването става по реда и начина, посочени в § 10 или 11. Данъчно задълженото лице избира прилагането на § 10 или 11.

(2) Преоценъчният резерв по смисъла на ал. 1 е преоценъчният резерв (резервът от последващи оценки), който е включен в данъчния амортизационен план към 31 декември 2006 г.

(3) Когато в данъчния амортизационен план към 31 декември 2006 г. е включен преоценъчен резерв (резерв от последваща оценка), различен от този, който е следвало да бъде включен съгласно чл. 22 от отменения Закон за корпоративното подоходно облагане, същият се коригира за целите на ал. 1.

(4) Едноличните търговци отписват преоценъчния резерв по ред и начин, приложими за данъчно задължените лица по този закон.

§ 10. (1) Данъчно задължените лица коригират еднократно стойностите на амортизируемите активи в данъчния амортизационен план към 1 януари 2007 г. в резултат на отписването на преоценъчния резерв.

(2) С отписания преоценъчен резерв за конкретен амортизируем актив се увеличава данъчно признатият размер на разходите за амортизации за съответния актив към 31 декември 2006 г., в резултат на което начислената данъчна амортизация на актива към 1 януари 2007 г. се увеличава и данъчната стойност на актива към 1 януари 2007 г. се намалява. След увеличението начислената данъчна амортизация за съответния актив не може да превишава данъчната амортизируема стойност на актива към 1 януари 2007 г.

(3) Когато преоценъчният резерв за конкретен актив превишава данъчната балансова стойност на актива към 31 декември 2006 г., активът се отписва от данъчния амортизационен план към 1 януари 2007 г., като с размера на превишението се увеличава данъчно признатият размер на разходите за амортизации на други активи от същата категория, определена по смисъла на чл. 22 от отменения Закон за корпоративното подоходно облагане. Когато стойностите на активите от тази категория са недостатъчни за изпълнение на изискването на изречение първо, увеличава се данъчно признатият размер на разходите за амортизации на активи от другите категории.

(4) След отписването на преоценъчния резерв общата сума от данъчните стойности на всички активи, налични в данъчния амортизационен план към 1 януари 2007 г., трябва да бъде равна на общата сума от данъчните балансови стойности на всички активи към 31 декември 2006 г., намалена с отписания преоценъчен резерв.

(5) Алинеи 1 - 4 не се прилагат, когато общата сума на отписания преоценъчен резерв превишава общата сума от данъчните балансови стойности на всички активи, налични в данъчния амортизационен план към 31 декември 2006 г. Данъчно задължените лица отписват от данъчния амортизационен план към 1 януари 2007 г.

всички налични активи в него към 31 декември 2006 г. С разликата между общата сума на преоценъчния резерв и общата сума от данъчните балансови стойности на всички активи към 31 декември 2006 г. се увеличава счетоводният финансов резултат при определяне на данъчния финансов резултат, включително при определяне на тримесечните авансови вноски по реда на § 11.

§ 11. (1) С отписания преоценъчен резерв се увеличава счетоводният финансов резултат при определяне на данъчния финансов резултат, включително при определяне на тримесечните авансови вноски, както следва:

1. за 2007 г. - с една трета от отписания преоценъчен резерв;
2. за 2008 г. - с една трета от отписания преоценъчен резерв;
3. за 2009 г. - с една трета от отписания преоценъчен резерв.

(2) При прекратяване на данъчно задълженото лице, с изключение на случаите на прекратяване при преобразуване чрез промяна на правната форма по реда на чл. 264 от Търговския закон, с частта от отписания преоценъчен резерв, с която не е увеличен счетоводният финансов резултат по реда на ал. 1, се увеличава счетоводният финансов резултат при определяне на данъчния финансов резултат за годината на прекратяване.

(3) Данъчно задълженото лице може с отписания преоценъчен резерв да увеличи еднократно счетоводния си финансов резултат при определяне на данъчния си финансов резултат за 2007 г., включително при определяне на тримесечните авансови вноски. В този случай ал. 1 и 2 не се прилагат.

§ 12. Разпоредбата на чл. 55, ал. 1, т. 6 се прилага за данъчни дълготрайни материални активи, придобити след 31 декември 2006 г.

§ 13. За целите на чл. 55 амортизируемият актив по § 1, т. 55, буква "е" от допълнителните разпоредби на отменения Закон за корпоративното подоходно облагане се разпределя в категория V.

§ 14. За целите на чл. 55 амортизируемият актив, формиран по реда на отменения Закон за корпоративното подоходно облагане в резултат на непризната за данъчни цели част от превишението на сумата от счетоводните амортизационни квоти над данъчно признатия размер на амортизациите на активите като цяло за периода от 1 януари 1998 г. до 31 декември 2002 г., се разпределя в категория VII.

§ 15. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г.) Разпоредбата на чл. 59 не се прилага за данъчен амортизируем актив, за който е преустановено начисляването на данъчни амортизации към 31 декември 2006 г. съгласно отменения Закон за корпоративното подоходно облагане, защото временно не се употребява в дейността. Начисляването на данъчни амортизации за актива по изречение първо се възобновява от началото на месеца на връщането на актива в експлоатация.

§ 16. Разпоредбата на чл. 63 се прилага за последващи разходи, завършени след 31 декември 2006 г.

§ 17. За целите на чл. 66, ал. 1, когато остатъчната стойност не е включена в амортизируемата стойност на актива по смисъла на отменения Закон за корпоративното подоходно облагане, при определяне на данъчния финансов резултат счетоводната балансова стойност на актива се намалява с остатъчната му стойност.

§ 18. Член 68 се прилага за активи, придобити след 31 декември 2005 г.

§ 19. Член 45 не се прилага в случаите, когато с резерва от последваща оценка (преоценъчния резерв) е

увеличен финансовият резултат за данъчни цели по реда на чл. 23 от отменения Закон за корпоративното подоходно облагане.

§ 20. Непризнатите разходи за лихви след 1 януари 2004 г. съгласно чл. 26 от отменения Закон за корпоративното подоходно облагане, подлежащи на приспадане и неприспаднати до 31 декември 2006 г., се приспадат по реда на чл. 43 до изтичане на 5 години след годината на непризнаването им за данъчни цели.

§ 21. Обложената за данъчни цели част от провизиите на вземанията (по действащото до 31 декември 2001 г. счетоводно законодателство) в нефинансовите предприятия, с която не е намален финансовият резултат по реда на чл. 23, ал. 3 от отменения Закон за корпоративното подоходно облагане през следващи години, се смята за непризнат разход от последваща оценка на вземане по реда на чл. 34 от този закон.

§ 22. Загубите, формирани след 1 януари 2002 г., подлежащи на пренасяне и неприспаднати до 31 декември 2006 г. по реда на глава четвърта от отменения Закон за корпоративното подоходно облагане, се приспадат по реда на глава единадесета.

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

fs20

§ 23. Член 95 не се прилага за приходи и разходи, възникнали в резултат на отчетени преди 1 януари 2007 г. приходи и разходи, за които е била налице разлика между размера, отчетен съгласно счетоводната политика, и размера, определен от регулаторен орган съгласно нормативен акт.

§ 24. Правото да ползва намалението по чл. 60, ал. 1 или преотстъпването по чл. 61г или 61д от отменения Закон за корпоративното подоходно облагане за корпоративния данък, дължим за 2006 г., има и данъчно задължено лице, което не е подало уведомление до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите съгласно чл. 51а от отменения Закон за корпоративното подоходно облагане, при условие че изпълни всички изисквания, предвидени в закона за съответното намаление или преотстъпване на корпоративен данък.

§ 25. Корпоративният данък се преотстъпва по реда на чл. 187 в срок до 31 декември 2010 г.

§ 26. (Отм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г.).

§ 27. Годишната облагаема печалба (загуба), дължимият годишен корпоративен данък, всички алтернативни данъци, данъците върху разходите и данъците, удържани при източника за 2006 г., които подлежат на деклариране по реда на отменения Закон за корпоративното подоходно облагане, се декларират с подаване на съответните данъчни декларации и в сроковете по същия закон.

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС, където:}$$

fs20

§ 28. (1) Дължимите данъци за 2006 г. по отменения Закон за корпоративното подоходно облагане се внасят в сроковете и по реда на същия закон.

(2) Правото по чл. 92, ал. 5 може да се ползва от данъчно задължените лица и при декларирането на корпоративния данък за 2006 г.

§ 29. Образците на годишни данъчни декларации за 2006 г. по отменения Закон за корпоративното подоходно облагане се утвърждават в срок до 10 януари 2007 г. със заповед на министъра на финансите, която се обнародва в "Държавен вестник".

§ 30. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2007 г.) Провизии, които са включени в историческата цена на данъчен амортизируем актив, но не са включени в амортизируемата му стойност съгласно отменения Закон за корпоративното подоходно облагане, се смятат за провизии, които не са включени в данъчната амортизируема стойност на актива съгласно чл. 53, ал. 1.

§ 31. (Отм. - ДВ, бр. 110 от 2007 г., нов, бр. 69 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.) Предоставените обезпечения по реда на отменения чл. 109 се освобождават.

§ 32. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73 и 82 от 2006 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 141:

а) в ал. 1 думата "30-дневен" се заменя с "60-дневен";

б) в ал. 2:

аа) в изречение първо накрая се добавя "и не е отстранило непълнотите в 15-дневен срок от датата на поискване от органа по приходите";

бб) в изречение второ думата "липса" се заменя с "наличие";

в) в ал. 3 след думите "прилагане на СИДДО" се добавя "или непроизнасянето в срока по ал. 1";

г) алинеи 4 и 5 се изменят така:

"(4) Становището за липса на основания за прилагане на СИДДО подлежи на обжалване от получателя на дохода или от платеща, ако е упълномощен за това от получателя на дохода. Обжалването се извършва по реда за обжалване на ревизионните актове, като жалбата се подава чрез териториалната дирекция, в която е подадено искането.

(5) При наличие на становище за прилагане на СИДДО по ал. 1 или 2 изменения на данъчните задължения за съответния доход могат да се извършват само при наличие на основанията по чл. 133, ал. 2."

2. В чл. 142, ал. 1 и 2 числото "25 000" се заменя с "50 000".

§ 33. Законът влиза в сила от 1 януари 2007 г.

Законът е приет от 40-то Народно събрание на 14 декември 2006 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на

Закона за корпоративното подоходно облагане

(ДВ, бр. 110 от 2007 г., в сила от 1.01.2008 г.)

§ 56. (В сила от 1.01.2007 г. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Надвнесеният корпоративен данък, данък върху печалбата и данък за общините по отменения Закон за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 115 от 1997 г.; попр., бр. 19 от 1998 г.; изм., бр. 21 и 153 от 1998 г.; бр. 12, 50, 51, 64, 81, 103, 110 и 111 от 1999 г., бр. 105 и 108 от 2000 г., бр. 34 и 110 от 2001 г., бр. 45, 61, 62 и 119 от 2002 г., бр. 42 и 109 от 2003 г., бр. 18, 53 и 107 от 2004 г., бр. 39, 88, 91, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 59 и 63 от 2006 г.; отм., бр. 105 от 2006 г.), които не са приспаднати, възстановени или прихванати към 31 декември 2006 г., могат да се приспадат по реда на чл. 94.

§ 57. (В сила от 1.01.2007 г. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Данъчно задължените лица, на които е преотстъпен данък по чл. 58 от отменения Закон за данък върху печалбата (обн., ДВ, бр. 59 от 1996 г.; изм., бр. 110 от 1996 г., бр. 16, 49, 86 и 89 от 1997 г.; отм., бр. 115 от 1997 г.) или по отменения чл. 20 от Закона за насърчаване на инвестициите, които преминават към прилагане на Международните счетоводни стандарти, не прилагат глава тринадесета за промяната в счетоводната политика по отношение на отчитането на преотстъпения данък. При определяне на данъчния финансов резултат за годината на преминаване към Международните счетоводни стандарти и за следващите години счетоводният финансов резултат се увеличава с частта от финансирането, отчетено по повод преотстъпения данък, която не е призната като приход преди преминаване към Международните счетоводни стандарти, като сумата на увеличението се разпределя през съответните години пропорционално на отчетените разходи през тези години, свързани с изпълнение на условията за преотстъпване на данъка. Когато преотстъпеният данък е инвестиран в амортизируеми активи, увеличението по изречение второ се разпределя по години на базата на отчетените счетоводни разходи за амортизации за тези активи през съответните години.

§ 58. (В сила от 1.01.2007 г. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Данъчните облекчения по реда на глава двадесет и втора, раздел IV, с изключение на чл. 187, могат да се ползват до 31 декември 2013 г. Данъчното облекчение по чл. 184, представляващо държавна помощ за регионално развитие, може да се ползва, когато изпълнението на съответната първоначална инвестиция е започнало след 31 декември 2006 г., но преди 1 януари 2014 г.

§ 59. (В сила от 1.01.2007 г. - ДВ, бр. 110 от 2007 г.) Данъчното облекчение по чл. 184, за което министърът на финансите е уведомил Европейската комисия по реда на чл. 8 от Закона за държавните помощи, представляващо държавна помощ за регионално развитие, влиза в сила след постановяване на положително решение от Европейската комисия относно съответствието му с Насоки за националната регионална помощ за 2007 - 2013 г. на Европейската комисия. При условие че Европейската комисия постанови положително решение до 31 март 2008 г., данъчното облекчение може да се приложи и за 2007 г. След постановяване на положително решение от Европейската комисия министърът на финансите не следва да изготвя индивидуални уведомления за данъчно задължените лица, прилагащи чл. 184, с изключение на тези, извършващи големи инвестиционни проекти по чл. 189.

§ 60. Данъчните амортизируеми активи към 31 декември 2007 г., които са отписани за счетоводни цели, но не са отписани от данъчния амортизационен план на основание чл. 22, ал. 12, т. 2 от отменения Закон за корпоративното подоходно облагане, защото от тях не се очаква икономическа изгода, или на основание чл. 60, ал. 3, т. 1, се отписват от данъчния амортизационен план към 1 януари 2008 г. Разпоредбата на чл. 66, ал. 2 се прилага, включително при определяне на тримесечните авансови вноски за 2008 г. Изречения първо и второ не се прилагат за активи, които са отписани за счетоводни цели, защото са напълно амортизирани.

§ 61. Разпоредбата на чл. 140, ал. 7 не се прилага при преобразуване, за което датата на вписване в търговския регистър е преди 1 януари 2008 г.

§ 62. Не се признават за данъчни цели счетоводните приходи и разходи, печалби и загуби, отчетени от съдружник в съвместно контролирано предприятие, в резултат на прилагане на метода на пропорционална консолидация, когато съвместно контролираното предприятие е данъчно задължено лице.

§ 63. (1) При определяне на данъчния финансов резултат на финансови институции счетоводният им финансов резултат се намалява с дивидентите, разпределени от местни юридически лица през текущата година, когато инвестицията се отчита по метода на собствения капитал.

(2) При определяне на данъчния финансов резултат на данъчно задължени лица, които не са финансови институции, счетоводният им финансов резултат се намалява с дивидентите, разпределени от местни юридически лица за периода от придобиване до отписване на инвестицията, когато инвестицията се отчита по метода на собствения капитал. Намалението по изречение първо се извършва в годината на отписване на инвестицията.

(3) Алинеи 1 и 2 не се прилагат за:

1. дивиденти, разпределени от печалби, които са реализирани преди придобиване на инвестицията от данъчно задълженото лице, или

2. дивиденти, разпределени от лицензирани дружества със специална инвестиционна цел по Закона за дружествата със специална инвестиционна цел.

§ 64. (1) При определяне на данъчния финансов резултат на местно дружество майка, което е финансова институция, счетоводният му финансов резултат се намалява с дивидентите, разпределени през текущата година от негово дъщерно дружество от държава членка, когато инвестицията в дъщерното дружество се отчита по метода на собствения капитал.

(2) При определяне на данъчния финансов резултат на местно дружество майка, което не е финансова институция, счетоводният му финансов резултат се намалява с дивидентите, разпределени от негово дъщерно дружество от държава членка за периода от придобиване до отписване на инвестицията в дъщерното дружество, когато инвестицията се отчита по метода на собствения капитал. Намалението по изречение първо се извършва в годината на отписване на инвестицията.

(3) Алинеи 1 и 2 се прилагат и от място на стопанска дейност в страната при разпределяне на дивиденти от чуждестранно лице, когато са изпълнени условията на чл. 105, ал. 2, т. 1 - 3.

(4) Когато са разпределени дивиденти по реда на ал. 1 или 3 в срок до две години от момента на придобиване на най-малко 15 на сто от капитала на дружеството, разпределящо дивидентите, данъчно задълженото лице има право да намали финансовия си резултат по реда на ал. 1. В случай че преди да са изтекли двете години данъчно задълженото лице престане да притежава най-малко 15 на сто от капитала на дружеството, данъчният финансов резултат и дължимият корпоративен данък за годината, в която е приложена ал. 1, се коригират така, все едно ал. 1 не е била приложена. За периода от датата, на която е следвало да бъде внесен корпоративният данък, до датата на внасянето му се дължи лихва за просрочие по общия ред.

(5) Алинеи 1 - 4 не се прилагат за дивиденти, разпределени от печалби, които са реализирани преди придобиване на инвестицията от данъчно задълженото лице.

§ 65. Параграфи 62, 63 и 64 от този закон се прилагат при определяне данъчния финансов резултат за 2007 г.

§ 66. Параграфи 16 и 17 от този закон се прилагат за активи, придобити след 31 декември 2007 г.

.....

§ 68. Законът влиза в сила от 1 януари 2008 г. с изключение на параграфи 7, 21, 24, 38 - 45, 49, 50, § 54, т. 3 - 7, § 55, т. 1 - 4 и § 56 - 59, които влизат в сила от 1 януари 2007 г.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за счетоводството

(ДВ, бр. 69 от 2008 г., в сила от 5.09.2008 г.)

.....

§ 7. Този закон влиза в сила от 5 септември 2008 г. с изключение на § 3, който влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", и на § 6, който влиза в сила от 1 януари 2009 г.

ЗАКОН за изменение и допълнение

на Закона за корпоративното подоходно облагане

(ДВ, бр. 106 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.)

.....

Допълнителна разпоредба

§ 16. Навсякъде в закона думите "държава - членка на Европейската общност", "държави - членки на Европейската общност" и "държава извън Европейската общност" се заменят съответно с "държава - членка на Европейския съюз", "държави - членки на Европейския съюз" и "държава извън Европейския съюз".

Преходни и заключителни разпоредби

§ 17. През 2009 г. не се извършва намаление по чл. 177, когато за наетите лица е ползвано данъчно облекчение през 2008 г. по отменения чл. 192.

§ 18. Член 189а се прилага за печалби, реализирани от инвестиции в активи, придобити след 1 януари 2009 г.

§ 19. Законът влиза в сила от 1 януари 2009 г., с изключение на § 12, т. 2 относно чл. 209, ал. 3, т. 3 и 4, които влизат в сила от 1 януари 2010 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на

Закона за корпоративното подоходно облагане

(ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 1.01.2010 г.,

изм., бр. 100 от 2013 г., в сила от 19.11.2013 г.,

бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г.)

§ 39. Параграфи 13, 28, 35 и 36 от този закон се прилагат и по отношение на годишния отчет за дейността за 2009 г. Годишни финансови отчети за 2009 г. и одиторски доклади към тях не се подават в Националната агенция за приходите.

§ 40. Намалението на корпоративния данък по отменения чл. 186 се натрупва с друга държавна помощ, одобрена с решение на Европейската комисия или получила разрешение по чл. 9 от Закона за държавните помощи за придобитите дълготрайни материални и нематериални активи, до максимално допустимия интензитет на помощта, определен с Карта на националната регионална държавна помощ.

§ 41. Данъчното облекчение по чл. 189б се прилага след постановяване на положително решение от Европейската комисия за съвместимост с правилата в областта на държавните помощи. При условие, че Европейската комисия постанови положително решение до 31 март 2011 г., данъчното облекчение може да се приложи и за 2010 г. Преотстъпване на авансови вноски за корпоративен данък на земеделските производители не се допуска до датата на положителното решение на Европейската комисия.

§ 42. (Изм. – ДВ, бр. 58 от 2017 г., в сила от 18.07.2017 г.) Администратор на държавната помощ по чл. 189б е министърът на земеделието, храните и горите. Министърът на земеделието, храните и горите уведомява Европейската комисия по реда и процедурите, установени в Закона за държавните помощи.

§ 43. (Изм. - ДВ, бр. 100 от 2013 г., в сила от 19.11.2013 г.) Данъчното облекчение по реда на чл. 189б може да се ползва до 31 декември 2013 г. включително за корпоративния данък за 2013 г.

.....

§ 51. Законът влиза в сила от 1 януари 2010 г. с изключение на § 10, 11 и 14, които влизат в сила от 1 януари 2009 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на

Закона за корпоративното подоходно облагане

(ДВ, бр. 94 от 2010 г., в сила от 1.01.2011 г.)

§ 25. Запазването на правото на преотстъпване на данък съгласно чл. 185, ал. 1 и 2 се прилага до 31 декември 2013 г.

§ 26. (1) Кооперациите и образуванията от тях предприятия превеждат 50 на сто от преотстъпения корпоративен данък за 2010 г. по отменения чл. 187 в инвестиционните фондове на кооперативните съюзи в срок до 31 март 2011 г.

(2) Кооперативните съюзи отчитат до 30 юни 2011 г. пред Министерството на финансите набирането и целевото разходване на преотстъпения корпоративен данък за 2010 г. по отменения чл. 187. Когато се установи, че не са изпълнени условията за преотстъпване, постъпилият в кооперативните съюзи преотстъпен данък се възстановява от тях в републиканския бюджет със съответната лихва.

(3) Лице, което не изпълни задължението си по ал. 2, се наказва с имуществена санкция в размер от 1000 до 3000 лв.

§ 27. Параграф 22, т. 2 се прилага и при определяне на данъците по този закон за 2010 г.

§ 30. Параграф 29, т. 3 се прилага и по отношение на годишните финансови отчети за 2010 г.

§ 31. Законът влиза в сила от 1 януари 2011 г. с изключение на § 22, т. 2, която влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона

за данъците върху доходите на физическите лица

(ДВ, бр. 31 от 2011 г., в сила от 1.01.2011 г.)

§ 15. Доходите от дейността на физическите лица, регистрирани като тютюнопроизводители и земеделски производители, включително извършващите дейност като еднолични търговци, за производство на непреработена растителна и животинска продукция, с изключение доходите от производство на декоративна растителност, изплатени през 2010 г. под формата на държавни помощи, субсидии и друго подпомагане от Европейския фонд за гарантиране на земеделието, Европейския фонд за развитие на селските райони и държавния бюджет, не се включват в облагаемия доход по чл. 29 и чл. 26 и не подлежат на облагане с данък, когато са за 2009 г. или за предходни години. Тези доходи се декларират в годишната данъчна декларация по чл. 50 за 2010 г., като в Приложение 3 и За, Част 1, Таблица 1 се посочват с код 10.

§ 17. (1) Регистрираните тютюнопроизводители и земеделски производители, независимо от регистрацията им по Закона за данък върху добавената стойност, могат да изберат облагаемият им доход за 2010 г. да се определи по чл. 26 и да се обложи с данък върху годишната данъчна основа по чл. 28.

(2) Правото на избор по ал. 1 се декларира в годишната данъчна декларация по чл. 50 за 2010 г., а ако такава е подадена преди обнародването на този закон в "Държавен вестник" - с подаване на нова декларация в срок до 30 април 2011 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на

Закона за данък върху добавената стойност

(ДВ, бр. 94 от 2012 г., в сила от 1.01.2013 г.)

§ 42. Правото за подаване на регистрационен опис по образец за наличните активи към

датата на регистрацията, което е възникнало и не е упражнено към датата на влизане в сила на този закон и за упражняването му не са изтекли сроковете по чл. 103, ал. 2 или чл. 132, ал. 4, може да се упражни в срок 45 дни от датата на регистрацията по този закон.

§ 43. (1) При доставки по договори за концесия за строителство, за услуга или за добив, по които възнаграждението - изцяло или частично, е определено в стоки или услуги, за които концедентите или концесионерите не са издали фактури и данъкът е станал изискуем през периода 1 януари 2011 г. - 31 декември 2012 г., трябва да начислят данъка в 6-месечен срок от влизането в сила на този закон.

(2) Правото на данъчен кредит по ал. 1 може да се упражни за данъчния период, през който е издадена фактурата, или в един от следващите 12 данъчни периода.

(3) Алинея 1 се прилага и за неприключилите към датата на влизане в сила на този закон административни и съдебни производства.

(4) Регистрираните лица, спрямо които е налице влязъл в сила индивидуален административен акт, въз основа на който е начислен данък за доставки по ал. 1, могат да издадат фактури по тези доставки и за размера на начисления с акта данък, въз основа на които получателят може да упражни право на приспадане на данъчен кредит. Правото на приспадане на данъчен кредит се упражнява в срока по ал. 2.

(5) Концедентите по договори за концесия за строителство, за услуга или за добив, по които възнаграждението (изцяло или частично) е определено в стоки или в услуги, могат да упражнят правото си на приспадане на данъчен кредит в 6-месечен срок от влизането в сила на този закон за получените доставки на стоки и/или услуги през периода 1 януари 2011 г. - 31 декември 2012 г., които са използвани или ще бъдат използвани за доставки по ал. 1 и за които не е упражнено право на данъчен кредит до влизането в сила на този закон.

.....

§ 53. В Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32, 35 и 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51, 77 и 99 от 2011 г. и бр. 40 от 2012 г.) се правят следните изменения и допълнения:

.....

§ 54. Лицата, внесли през четвъртото тримесечие на 2012 г. данък при източника по чл. 194 и 195 от Закона за корпоративното подоходно облагане, и лицата, начислили през четвъртото тримесечие на 2012 г. доход по чл. 12, ал. 3 и ал. 8, т. 2 от Закона за корпоративното подоходно облагане, подават декларация по образец по действащия към 31 декември 2012 г. ред, предвиден в глава двадесет и шеста от Закона за корпоративното подоходно облагане.

§ 55. По реда на глава двадесет и шеста от Закона за корпоративното подоходно облагане се декларират дължимите данъци след 1 януари 2013 г., включително данъците, дължими, но невнесени към 31 декември 2012 г. За данъците, дължими, но невнесени към 31 декември 2012 г., срокът за подаване на декларацията по чл. 201, ал. 1 от Закона за корпоративното подоходно облагане е 31 юли 2013 г.

§ 56. С годишната данъчна декларация по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане за 2012 г. се декларират определените по реда на чл. 86 и 87 авансови вноски за корпоративния данък за 2013 г.

.....

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ към Закона за **публичните финанси**
(ДВ, бр. 15 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.)

.....

§ 123. Законът влиза в сила от 1 януари 2014 г. с изключение на § 115, който влиза в сила от 1 януари 2013 г., и § 18, § 114, § 120, § 121 и § 122, които влизат в сила от 1 февруари 2013 г.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за **изменение и допълнение на**

Закона за **корпоративното подоходно облагане**

(ДВ, бр. 68 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.,

изм., бр. 100 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.)

§ 4. (Отм. – ДВ, бр. 100 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.).

§ 5. Законът влиза в сила от 1 януари 2014 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за **изменение и допълнение на**

Закона за **корпоративното подоходно облагане**

(ДВ, бр. 100 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г.,

изм., бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.,

бр. 22 от 2015 г., в сила от 1.01.2014 г.,

бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.)

§ 14. (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) След 31 декември 2013 г. данъчните облекчения по реда на глава двадесет и втора, раздел IV могат да се ползват до 31 декември 2020 г. Данъчното облекчение по чл. 184, представляващо държавна помощ за **регионално развитие**, може да се прилага за проекти за първоначална инвестиция, които са започнали след влизането в сила на схемата за държавна помощ и след подаването на формуляр за кандидатстване за помощ, но преди 1 януари 2021 г.

§ 15. (Изм. – ДВ, бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) Данъчното облекчение по чл. 184, за което министърът на финансите е уведомил Европейската комисия по реда на чл. 8 от Закона за държавните помощи, представляващо държавна помощ за регионално развитие, влиза в сила след постановяване на положително решение от Европейската комисия относно съответствието му с Насоките за регионалната помощ за периода 2014 – 2020 г. Корпоративният данък за 2015 г. се преотстъпва, в случай че е подаден формуляр за кандидатстване в срок от 1 януари 2016 г. до 29 февруари 2016 г., налице е одобрение от страна на Българската агенция за инвестиции до 31 март 2016 г. и са изпълнени

всички условия на този закон за прилагане на данъчното облекчение, представляващо държавна помощ за регионално развитие, като за целите на чл. 184, т. 1, буква "б" се прилага списъкът на общините с равнище на безработица със или над 25 на сто по-високо от средното за страната за 2014 г. Преотстъпване на авансови вноски за 2015 г. не се допуска. След постановяване на положително решение от Европейската комисия министърът на финансите не следва да изготвя индивидуални уведомления за данъчно задължените лица, прилагащи чл. 184, с изключение на тези, извършващи големи инвестиционни проекти по чл. 189.

§ 16. (Изм. – ДВ, бр. 95 от 2015 г., в сила от 1.01.2016 г.) Правото на преотстъпване на данък съгласно чл. 184 във връзка с чл. 189 се прилага до 31 декември 2020 г., в т.ч. за корпоративния данък за 2020 г.

§ 17. (Изм. – ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г., бр. 22 от 2015 г., в сила от 1.01.2014 г.) (1) Данъчното облекчение по чл. 189б се прилага след получаване на разписка с окончателния идентификационен номер на помощта от Европейската комисия съгласно Регламент (ЕС) № 702/2014 на Комисията от 25 юни 2014 г. относно деклариране на някои категории помощи в секторите на селското и горското стопанство и в селските райони за съвместими с вътрешния пазар в приложение на членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз и за отмяна на Регламент (ЕС) 1857/2006 на Комисията. При условие че разписката от Европейската комисия бъде получена до 31 март 2015 г., данъчното облекчение може да се приложи за 2014 г. Преотстъпване на авансови вноски за корпоративен данък на земеделските стопани не се допуска до датата на получаване на разписката от Европейската комисия с окончателния идентификационен номер на помощта.

(2) Данъчното облекчение по чл. 189б представлява последваща фискална схема по смисъла на регламента по ал. 1, тъй като дейността вече е обхваната от предходната схема под формата на данъчно облекчение, поради което е допустимо инвестирането в активи по чл. 189б да е започнало и преди да е получена разписката от Европейската комисия с идентификационния номер на помощта, но след 31 декември 2013 г.

§ 18. Законът влиза в сила от 1 януари 2014 г. с изключение на § 12, който влиза в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за хазарта

(ДВ, бр. 1 от 2014 г., в сила от 1.01.2014 г.)

.....

§ 29. Платеният до 31 декември 2013 г. данък върху неизползваните удостоверителни знаци за участие се възстановява на лицето по реда на отменения чл. 233 от Закона за корпоративното подоходно облагане, когато след тази дата настъпи някое от следните обстоятелства:

1. приключване на дял (тираж) на лотарийните игри, или
2. прекратяване на лиценза на организатора на основание чл. 35, ал. 1, т. 4 от Закона за хазарта.

.....

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на

Закона за данък върху добавената стойност

(ДВ, бр. 105 от 2014 г., в сила от 1.01.2015 г.)

.....

§ 39. В Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32, 35 и 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51, 77 и 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г., бр. 15, 16, 23, 68, 91, 100 и 109 от 2013 г. и бр. 1 от 2014 г.) се правят следните изменения и допълнения:

.....

22. Навсякъде в закона думата "републиканския" се заменя с "държавния".

.....

§ 40. Данъчно задължените лица, които не отговарят на условията за прилагане на чл. 184 във връзка с чл. 188 от Закона за корпоративното подоходно облагане и които през 2014 г. са приложили чл. 91 във връзка с досегашния чл. 188 от Закона за корпоративното подоходно облагане, за преотстъпените през 2014 г. авансови вноски не дължат лихви по реда на чл. 9 и 89 от Закона за корпоративното подоходно облагане.

§ 41. При условие че до 31 март 2015 г. Европейската комисия постанови положително решение за данъчното облекчение, представляващо държавна помощ, формулярът за кандидатстване за помощ по чл. 189 от Закона за корпоративното подоходно облагане се подава заедно с годишната данъчна декларация за 2014 г., в случай че изпълнението на съответната първоначална инвестиция е започнало след 31 декември 2013 г., но преди постановяване на положителното решение.

.....

§ 46. Законът влиза в сила от 1 януари 2015 г., с изключение на:

1. параграф 17 относно чл. 154, ал. 2 и чл. 156, ал. 2, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник";

2. параграф 39, т. 7, буква "б", т. 9 – 13 и т. 19, букви "а", "б", "в", "г", "д" и буква "е" – относно т. 71 – 74, и т. 23, буква "а" и § 42, т. 11 и 17, които влизат в сила от 1 януари 2014 г.;

3. параграф 34, т. 7, която влиза в сила от 1 януари 2016 г., т. 21, буква "а" (относно чл. 84, ал. 6, т. 9), която влиза в сила от 1 юли 2015 г., и т. 2, буква "в", т. 30, 31, 32, 35 и 39 и § 35, които влизат в сила след постановяване на положително решение от Европейската комисия по процедура по нотификация, предприета от Министерството на финансите по реда на Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 г., установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите стандарти и регламенти и правила относно услугите на информационното общество.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за допълнение на Закона за местните данъци и такси

(ДВ, бр. 32 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.)

.....

§ 7. (1) Разрешенията за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадени по реда на Закона за автомобилните превози до влизането в сила на този закон, запазват действието си до изтичането на срока, за който са издадени, но не по-късно от 31 декември 2016 г.

(2) Удостоверенията на водачите на леки таксиметрови автомобили, издадени по реда на наредбата по чл. 12а, ал. 5 до влизането в сила на този закон, запазват действието си до 31 декември 2017 г.

.....

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона

за корпоративното подоходно облагане

(ДВ, бр. 75 от 2016 г., в сила от 1.01.2016 г.)

.....

§ 12. В останалите текстове на закона след думите "чл. 204" се добавя "ал. 1".

Преходни и заключителни разпоредби

§ 13. (1) Данъчно задължените лица декларират избора си по чл. 24, ал. 3 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица за 2016 г. в годишната данъчна декларация за 2016 г.

(2) Данъчно задължено лице, което до датата на обнародване на този закон е прилагало реда за облагане на разходите в натура като непарични доходи на физическите лица по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица, може да избере, като декларира с годишната си данъчна декларация, подавана за 2016 г.:

1. да продължи да прилага този ред до края на 2016 г., или

2. (в сила от 1.10.2016 г. - ДВ, бр. 75 от 2016 г.) да приложи чл. 204, ал. 1, т. 4 до края на 2016 г.

§ 14. Данните по чл. 239, ал. 3 и чл. 246, ал. 3 се декларират в първата декларация за 2017 г.

§ 15. (1) Документална обосновааност на разходите, свързани с експлоатация на превозни средства, когато с тях се осъществява управленска дейност, извършени от 1 януари 2016 г. до датата на обнародване на този закон в "Държавен вестник", е налице и когато те са документирани само с фискална касова бележка от фискално устройство или с касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност, както и ако не е издаван пътен лист.

(2) При определяне на данъчната основа за данъка по чл. 204, ал. 1, т. 4 за 2016 г. за разходите в натура, свързани с превозни средства, разходите се отнасят към личното ползване, като общият размер на всички разходи, свързани с превозното средство, се умножи по 50 на сто, когато до обнародването на този закон в "Държавен вестник" превозното средство е използвано и за управленска дейност и разходите за тази дейност са документирани само с фискална касова бележка от фискално устройство или с касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност и/или не е издаван пътен лист.

.....

§ 19. Законът влиза в сила от 1 януари 2016 г., с изключение на:

1. параграф 13, ал. 2, т. 2, който влиза в сила от 1-во число на месеца, следващ датата на обнародването му в "Държавен вестник";
2. параграфи 2, 8, 9, 10, 17 и 18, които влизат в сила от датата на обнародването му в "Държавен вестник".

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за акцизите и данъчните складове
(ДВ, бр. 97 от 2016 г., в сила от 1.01.2017 г.)

.....

§ 47. В Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32, 35 и 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51, 77 и 99 от 2011 г., бр. 40 и 94 от 2012 г., бр. 15, 16, 23, 68, 91, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 35, 79 и 95 от 2015 г. и бр. 32, 74 и 75 от 2016 г.) се правят следните изменения и допълнения:

.....

7. Навсякъде в закона думите "Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия" се заменят с "Националните счетоводни стандарти".

.....

§ 48. (В сила от 1.01.2018 г. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) Декларациите по образец по Закона за корпоративното подоходно облагане, за които задължението за подаване възниква след 31 декември 2017 г., се подават по електронен път.

§ 49. (В сила от 1.01.2018 г. - ДВ, бр. 97 от 2016 г.) Данъчно задължените лица по Закона за корпоративното подоходно облагане не ползват отстъпка от дължимия годишен корпоративен данък по реда на отменения чл. 92, ал. 5 от закона за годишната данъчна декларация за 2017 г.

§ 50. При откриване през 2017 г. на счетоводни или други грешки и при отразяване на коригиращи събития по смисъла на приложимите счетоводни стандарти, свързани с 2016 г., данъчно задълженото лице може еднократно в срок до 30 септември 2017 г. да коригира данъчния финансов резултат и данъчното задължение чрез подаване на нова декларация за 2016 г.

.....

§ 61. Законът влиза в сила от 1 януари 2017 г., с изключение на § 47, т. 1 и т. 5, буква "б", § 48 и § 49, които влизат в сила от 1 януари 2018 г.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс
(ДВ, бр. 92 от 2017 г., в сила от 1.01.2018 г.)

.....

§ 27. Разпоредбата на чл. 92, ал. 4 от Закона за корпоративното подоходно облагане се прилага и за годишната данъчна декларация и годишния отчет за дейността за 2017 г.

.....

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

към Закона за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане (ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.)

§ 28. Непризнатите разходи за лихви след 1 януари 2014 г. съгласно чл. 43, подлежащи на приспадане и неприспаднати до 31 декември 2018 г., се приспадат по реда на чл. 43, ал. 2, когато не се прилага чл. 43а, и по реда на чл. 43, ал. 3 в случаите, в които чл. 43а се прилага за съответната година.

§ 29. Член 82 не се прилага при промяна в счетоводната политика в резултат на прилагането на Международен стандарт за финансово отчитане 16 "Лизинг". Не се признават за данъчни цели счетоводните приходи и разходи, възникнали при промяната в счетоводната политика в резултат на първоначалното прилагане на Международен стандарт за финансово отчитане 16 "Лизинг".

§ 30. Когато сроковете за деклариране и внасяне на данък по отменените и изменените с този закон разпоредби на глава двадесет и първа изтичат след 31 декември 2018 г., се прилагат разпоредбите на този закон.

§ 31. Разпоредбите на този закон се прилагат, когато датата на заличаване/прекратяване на данъчно задълженото лице в случаите по § 15, т. 2 относно чл. 201, ал. 7, § 16 относно чл. 202, ал. 6, § 18 относно чл. 217 и § 19 относно чл. 218а е преди 1 януари 2019 г., но сроковете за деклариране и внасяне на данъка съгласно този закон изтичат след 31 декември 2018 г.

.....

Приложение 1

към чл. 100, т. 1
(Доп. - ДВ, бр. 108 от 2007 г.,
в сила от 1.01.2007 г.,
отм., бр. 69 от 2008 г.,
в сила от 1.01.2009 г.)

Приложение 2

към чл. 100, т. 3 и
чл. 108, ал. 2, т. 1
(Доп. - ДВ, бр. 108 от 2007 г.,
в сила от 1.01.2007 г.,
отм., бр. 69 от 2008 г.,
в сила от 1.01.2009 г.)

Приложение 3

към чл. 137, т. 1
(Доп. - ДВ, бр. 108 от 2007 г.,
в сила от 1.01.2007 г.,
бр. 91 от 2013 г.,
в сила от 1.07.2013 г.)

(а) дружествата, включени в Регламент (ЕО) № 2157/2001 на Съвета относно Устава на Европейско дружество (SE) и Директива 2001/86/ЕО на Съвета за допълнение на Устава на Европейско дружество по отношение на участието на заетите лица, включени в Регламент (ЕО) № 1435/2003 на Съвета относно Уставана Европейското кооперативно дружество (SCE) и Директива 2003/72/ЕО на Съвета за допълнение на Уставана Европейско кооперативно дружество относно участието на работниците и служителите;

(б) дружества съгласно белгийското законодателство, известни като "société anonyme"/"naamloze vennootschap", "société en commandite par actions"/"commanditaire vennootschap op aandelen", "société privée à responsabilité limitée"/"besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "société coopérative à responsabilité limitée"/"coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "société cooperative à responsabilité illimitée"/"coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid", "société en nom collectif"/"vennootschap onder firma", "société en commandite simple"/"gewone commanditaire vennootschap", публични предприятия, възприели една от гореспоменатите правни форми, както и други дружества, учредени съгласно белгийското законодателство, които се облагат с белгийски корпоративен данък;

(в) дружества съгласно чешкото законодателство, известни като: "akciová společnost", "společnost s ručením omezeným";

(г) дружества съгласно датското законодателство, известни като: "aktieselskab" и "anpartsselskab"; други дружества, облагаеми с данък съгласно Закона за корпоративния данък, доколкото облагаемите им доходи се изчисляват и облагат съгласно общите правила на данъчното законодателство спрямо "aktieselskaber";

(д) дружества съгласно немското законодателство, известни като "Aktiengesellschaft", "Kommanditgesellschaft auf Aktien", "Gesellschaft mit beschränkter Haftung", "Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit", "Erwerbs-und Wirtschaftsgenossenschaft", "Betriebe gewerblicher Art von juristischen Personen des öffentlichen Rechts", както и други дружества, учредени съгласно немското законодателство и облагаеми с немския корпоративен данък;

(е) дружества съгласно естонското законодателство, известни като: "täisühing", "usaldusühing", "osaühing", "aktsiaselts", "tulundusühistu";

(ж) дружества съгласно гръцкото законодателство, известни като: "ανώνυμη εταιρεία", "εταιρεία περιορισμένης ευθύνης" (Ε.Π.Ε.);

(з) дружества съгласно испанското законодателство, известни като: "sociedad anónima", "sociedad comanditaria por acciones", "sociedad de responsabilidad limitada", както и публични предприятия, субекти на частното право;

(и) дружества съгласно френското законодателство, известни като "société anonyme", "société en commandite par actions", "société à responsabilité limitée", "sociétés par actions simplifiées", "sociétés d'assurances mutuelles", "caisses d'épargne et de prévoyance", "sociétés civiles", които нормално се облагат с корпоративен данък, "coopératives", "unions de coopératives", промишлени и търговски публични организации и предприятия, както и други дружества, учредени съгласно френското законодателство, които се облагат с френски корпоративен данък;

(й) дружества, учредени или съществуващи съгласно ирландското законодателство, предприятия, учредени съгласно Закона за промишлените и взаимоспомагателните каси, строителни обединения, включени в Законите за строителните обединения и попечителски спестовни банки по смисъла на Закона за попечителските спестовни банки, 1989 г.;

(к) дружества съгласно италианското законодателство, известни като: "società per azioni", "società in accomandita per azioni", "società a responsabilità limitata", "società cooperative", "società di mutua assicurazione", както и частни и публични лица, чиято дейност е изцяло или предимно търговска;

(л) съгласно кипърското законодателство: "εταιρείες", определени по законите за облагане на доходите;

(м) дружества съгласно латвийското законодателство, известни като: "akciju sabiedrība", "sabiedrība ar ierobežotu atbildību";

(н) дружества, учредени от законодателството на Литва;

(о) дружества съгласно законодателството на Люксембург, известни като: "société anonyme", "société en commandite par actions", "société à responsabilité limitée", "société coopérative", "société coopérative organisée comme une société anonyme", "association d'assurances mutuelles", "association d'épargne-pension", "entreprise de nature commerciale, industrielle ou minière de l'État, des communes, des syndicats de communes, des établissements publics et des autres personnes morales de droit public", както и други дружества, учредени съгласно законодателството на Люксембург, които се облагат с люксембургски корпоративен данък;

(п) дружества съгласно унгарското законодателство, известни като: "közkereseti társaság", "betéti társaság", "közös vállalat", "korlátolt felelősségű társaság", "résztvénytársaság", "egyesülés", "közhasznú társaság", "szövetkezet";

(р) дружества съгласно малтийското законодателство, известни като: "Kumpaniji ta' Responsabilita' Limitata", "Soċjetajiet en commandite li l-kapital tagħom maqsum 'f'azzjonijiet";

(с) дружества съгласно холандското законодателство, известни като: "naamloze vennootschap", "besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid", "Open commanditaire vennootschap", "Coöperatie", "onderlinge waarborgmaatschappij", "Fonds voor gemene rekening", "vereniging op coöperatieve grondslag" и "vereniging welke op onderlinge grondslag als verzekeraar of kredietinstelling optreedt", както и други дружества, учредени съгласно холандското законодателство, които се облагат с холандски корпоративен данък;

(т) дружества съгласно австрийското законодателство, известни като: "Aktiengesellschaft", "Gesellschaft mit beschränkter Haftung", "Erwerbs" и "Wirtschaftsgenossenschaften";

(у) дружества съгласно полското законодателство, известни като: "spółka akcyjna", "spółka z ograniczoną odpowiedzialnością";

(ф) търговски дружества или такива съгласно гражданското право, които имат търговска форма, както и други юридически лица, извършващи търговска или промишлена дейност, учредени съгласно португалското законодателство;

(х) дружества съгласно словенското законодателство, известни като: "delniška družba", "komanditna družba", "družba z omejeno odgovornostjo";

Приложение 4

към чл. 137, т. 3
(Доп. - ДВ, бр. 108 от 2007 г.,
в сила от 1.01.2007 г.,
бр. 91 от 2013 г.,
в сила от 1.07.2013 г.)

Списък на данъците в държавите—членки на Европейския съюз

- **impôt des sociétés/vennootschapsbelasting** в Белгия,
- **selskabsskat** в Дания,
- **Körperschaftsteuer** във Федерална република Германия,
- **φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα**, в Гърция,
- **impuesto sobre sociedades** в Испания,
- **impôt sur les sociétés** във Франция,
- **porez na dobit** в Хърватия,
- **corporation tax** в Ирландия,
- **imposta sul reddito delle società** в Италия,
- **impôt sur le revenu des collectivités** в Люксембург,
- **vennootschapsbelasting** в Холандия,
- **imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas** в Португалия,
- **corporation tax** в Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия,
- **Körperschaftsteuer** в Австрия,
- **yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund** във Финландия,
- **statlig inkomstskatt** в Швеция,
- **Daň z příjmů právnických osob in** в Чешката република,
- **Tulumaks** в Естония,
- **φόρος εισοδήματος** в Кипър,
- **uzņēmumu ienākuma nodoklis** в Латвия,
- **Pelno mokestis** в Литва,
- **Társasági adó** в Унгария,
- **TaxxafuqI-income** в Малта,
- **Podatek dochodowy od osób prawnych** в Полша,
- **Davek od dobička pravnih oseb** в Словения,
- **Daň z príjmov právnických osôb** в Словакия,
- **impozit pe profit** в Румъния.

fs20

Приложение 5

към чл. 195, ал. 12, т. 1, буква "а"
(Ново - ДВ, бр. 94 от 2010 г.,
в сила от 1.01.2011 г.,
доп., бр. 91 от 2013 г.,
в сила от 1.07.2013 г.,
изм., бр. 100 от 2013 г.,
в сила от 1.01.2014 г.,
бр. 105 от 2014 г.,
в сила от 1.01.2015 г.)

Списък на чуждестранните юридически лица в държавите - членки на Европейския съюз, по чл. 195, ал. 12, т. 1, буква "а"
(Загл. изм. - ДВ, бр. 100 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 105 от 2014 г.,
в сила от 1.01.2015 г.)

а) дружества по белгийското законодателство, известни като: „naamloze vennootschap/societe anonyme, commanditaire vennootschap op aandelen/societe en commandite par actions, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid/societe privee a responsabilite limitee“ и тези организации, учредени съгласно публичното право, които осъществяват дейността си съгласно частното право;

- б) дружества по датското законодателство, известни като: „aktieselskab“ и „anpartsselskab“;
- в) дружества по немското законодателство, известни като: „Aktiengesellschaft, Kommanditgesellschaft auf Aktien, Gesellschaft mit beschränkter Haftung“ и „bergrechtliche Gewerkschaft“;
- г) дружества по гръцкото законодателство, известни като: „??????? ?????“;
- д) дружества по испанското законодателство, известни като: „sociedad anonima, sociedad comanditaria por acciones, sociedad de responsabilidad limitada“ и тези организации, учредени съгласно публичното право, които осъществяват дейността си съгласно частното право;
- е) дружества по френското законодателство, известни като: „societe anonyme, societe en commandite par actions, societe a responsabilite limitee“ и промишлени и търговски публични дружества и предприятия;
- ж) дружества по ирландското законодателство, известни като: „public companies limited by shares or by guarantee, private companies limited by shares or by guarantee“, организации, регистрирани съгласно the Industrial and Provident Societies Act или строителни кооперации, регистрирани съгласно the Building Societies Acts;
- з) дружества по италианското законодателство, известни като: „societa per azioni, societa in accomandita per azioni, societa a responsabilita limitata“ и публични и частни правни субекти, извършващи промишлена и търговска дейност;
- и) дружества по законодателството на Люксембург, известни като: „societe anonyme“, „societe en commandite par actions“ и „societe a responsabilite limitee“;
- к) дружества по нидерландското законодателство, известни като: „naamloze vennootschap“ и „besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid“;
- л) дружества по австрийското законодателство, известни като: „Aktiengesellschaft“ и „Gesellschaft mit beschränkter Haftung“;
- м) търговски дружества или дружества, учредени съгласно гражданското право, които имат търговска форма, кооперативи и публични предприятия, учредени съгласно португалското право;
- н) дружества по финландското право, известни като: „osakeyhtio/aktiebolag, osuuskunta/andelslag, saastopankki/sparbank“ и „vakuutusyhtio/forsakringsbolag“;
- о) дружества по шведското право, известни като: „aktiebolag“ и „forsakringsaktiebolag“;
- п) дружества, учредени съгласно правото на Обединеното кралство;
- р) дружества, създадени съгласно чешкото законодателство, известни като: „akciová společnost“, „společnost s ručením omezeným“, „veřejná obchodní společnost“, „komanditní společnost“, „družstvo“;
- с) дружества, създадени съгласно естонското законодателство, известни като: „täisühing“, „osahühisühing“, „aktsiaselts“, „tulundusühis“;
- т) дружества, създадени съгласно кипърското законодателство, които се наричат дружества съгласно нормативната уредба на дружественото право, дружества, учредени съгласно публичното право, както и всички други организации, които се считат за дружества съгласно законодателството за подоходното данъчно облагане;
- у) дружества, създадени съгласно латвийското законодателство, известни като: „akciju sabiedrība“, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību“;
- ф) дружества, създадени съгласно литовското законодателство;
- х) дружества, създадени съгласно унгарското законодателство, известни като: „közkereseti társaság“, „betéti társaság“, „közös vállalat“, „korlátolt felelősségű társaság“, „résztvénytársaság“, „egyesülés“, „közhasznú társaság“, „szövetkezet“;
- ц) дружества, създадени съгласно малтийското законодателство, известни като: „Kumpaniji ta' Responsabilita' Limitata“, „Socjetajiet in akkomandita li lkapital taghhom maqsum f'azzjonijiet“;
- ч) дружества, създадени съгласно полското законодателство, известни като: „spółka akcyjna“, „spółka z ograniczoną odpowiedzialnością“;
- ш) дружества, създадени съгласно словенското законодателство, известни като: „delniska

druzba“, „komanditna delniska družba“, „komanditna družba“, „družba z omejeno odgovornostjo“, „družba z neomejeno odgovornostjo“;

щ) дружества, създадени съгласно словашкото законодателство, известни като: „akciová spoločnosť“, „spoločnosť s ručením obmedzeným“, „komanditná spoločnosť“, „verejná obchodná spoločnosť“, „družstvo“;

ъ) дружества, които съгласно румънското право са познати като: „societate pe acțiuni“, „societate

în comandita pe acțiuni“, „societate cu răspundere limitată“;

ю) дружества по хърватското право, известни като "dioničko društvo", "društvo s ograničenom odgovornošću", и други дружества, учредени съгласно хърватското право и подлежащи на облагане с данък върху печалбата в Република Хърватия.

Приложение 6

към чл. 195, ал. 12, т. 1,
буква "в" и т. 4, буква "б"
(Ново - ДВ, бр. 94 от 2010 г.,
в сила от 1.01.2011 г.,
доп., бр. 91 от 2013 г.,
в сила от 1.07.2013 г.,
изм., бр. 100 от 2013 г.,
в сила от 1.01.2014 г.,
бр. 105 от 2014 г.,
в сила от 1.01.2015 г.)

Списък на данъците в държавите - членки на Европейския съюз,
по чл. 195, ал. 12, т. 1, буква "в" и т. 4, буква "б"
(Загл. изм. - ДВ, бр. 100 от 2013 г., в сила от 1.01.2014 г., бр. 105 от 2014 г.,
в сила от 1.01.2015 г.)

- impot des societates/vennootschapsbelasting в Белгия,
- selskabsskat в Дания,
- Körperschaftsteuer в Германия,
- ????? ??????????? ??????? ????????? в Гърция,
- impuesto sobre sociedades в Испания,

- impot sur les societes във Франция,
- porez na dobit в Република Хърватия,
- corporation tax в Ирландия,
- imposta sul reddito delle persone giuridiche в Италия,
- impot sur le revenu des collectivites в Люксембург,
- vennootschapsbelasting в Нидерландия,
- Körperschaftsteuer в Австрия,
- imposto sobre o rendimento da pessoas colectivas в Португалия,
- yhteisöjen tulovero/inkomstskatten för samfund във Финландия,
- statlig inkomstskatt в Швеция,
- corporation tax в Обединеното кралство,
- Dan z příjmu právnických osob в Чешката република,
- Tulumaks в Естония,
- ????? ??????????? в Кипър,
- Uzņēmumu ienākuma nodoklis в Латвия,
- Pelno mokesčiai в Литва,
- Tarsasági adó в Унгария,
- Taxxa fuq l-income в Малта,
- Podatek dochodowy od osób prawnych в Польша,
- Davek od dobička pravnih oseb в Словения,
- Dan z príjmov právnických osob в Словакия,
- impozit pe profit, impozitul pe veniturile ob?inute din Romania de nereziden?i в Румъния.